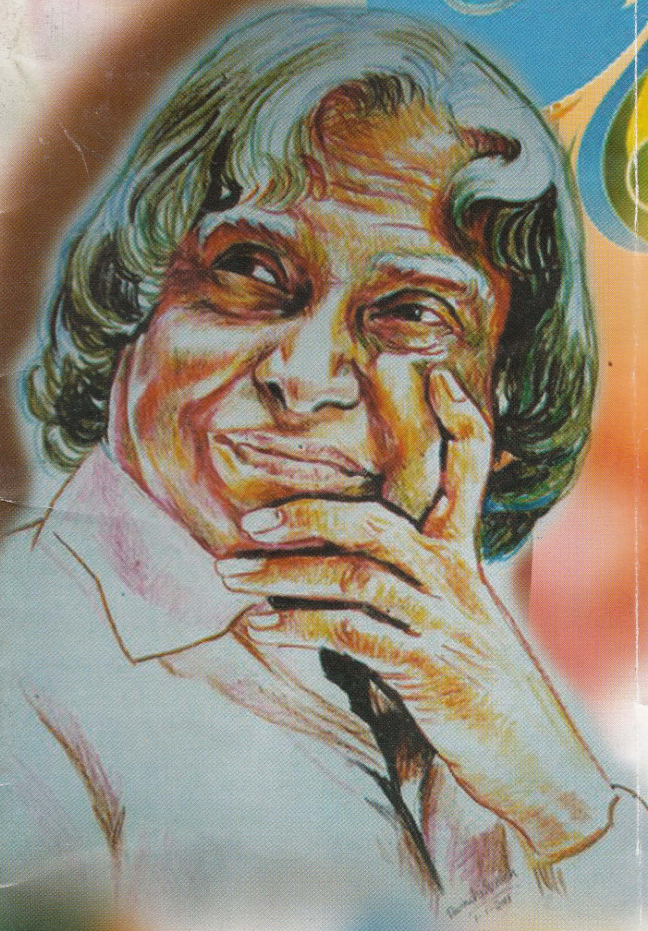

ஞானம்

கலை இலக்கியச் சஞ்சிகை

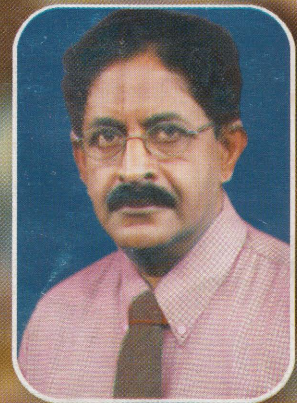
183

DL
1/1/15

விலை :
ரூபா 100/=

பல்துறை எழுத்தாளர்
கலாபூஷணம் உ. நீசார்

தரமான தங்க நகைகளுக்கு....

Nagalingams Jewellers

Designers and Manufacturers of
22kt Sovereign Gold
Quality Jewellery

101, Colombo Street, Kandy.
Tel: 081 - 2232545

CENTRAL ESSENCE SUPPLIERS

Suppliers to Confectioners & Bakers

Dealers in all kinds of Food Essences,
Food Colours, Food Chemicals,
Cake Ingredients Etc.

76B, Kings Street, Kandy.

Tel: 081 - 2224187, 081 - 2204480, 081 - 4471563

ஒளி:16
சுடர்:03

183

பகீர்தலின் மூலம் வீரவும் ஆழமும் பெறுவது ஞானம்!

வெள்ளத்தின் பெருக்கைப்போல் கலைப்பெருக்கும் கவிப்பெருக்கும் மேலுமாயின், பள்ளத்தில் வீழ்ந்திருக்கும் குருடவரல்லாம் விழிப்பெற்றுப் பதவிகொள்வர்.

ஆசிரியர் குழு

ஆசிரியர், ஸ்தலபகர் : தி. ஞானசேகரன்
இணை ஆசிரியர் : ஞானம் ஞானசேகரன்
நிர்வாக ஆசிரியர் : ஞா. பாலச்சந்திரன்

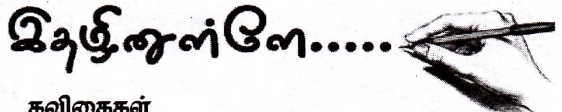
தொடர்புகளுக்கு

தொ.பேசி. ✦ 0094-11-2586013
0094-77-7306506
தொ.நகல் ✦ 0094-11-2362862
இணையம் ✦ www.gnanam.info
www.gnanam.lk
தளம். ஞானம். இலங்கை
மின்னஞ்சல் ✦ editor@gnanam.info
editor@gnanam.lk
அஞ்சல் ✦ 3B-46th Lane, Colombo-6,
Sri Lanka
வங்கி விபரம் ✦ T. Gnanasekaran
Acc. No. - 009010344631
Hatton National Bank,
Wellawatha Branch.
Swift Code : HBLILKX
(மணியோடர்மூலம் சந்தா அனுப்பு
பவர்கள் வெள்ளவத்தை தபாற்
கந்தோரில் மாற்றக்கூடியதாக
அனுப்பதல் வேண்டும்)
சந்தா விபரம் ✦ Sri Lanka

ஒரு வருடம் : ரூ 1,000/=
ஆறு வருடம் : ரூ 5,000/=
ஆயுள் சந்தா : ரூ 20,000/=

	ஒரு வருடம்
Australia (AU\$)	50
Europe (€)	40
India (Indian Rs.)	1250
Malaysia (RM)	100
Canada (\$)	50
UK (£)	40
Singapore (Sin. \$)	50
Other (US \$)	50

- ✦ ஞானம் சஞ்சிகையில் பிரசுரமாகும் படைப்புகளின் கருத்துகளுக்கு அவற்றை எழுதிய ஆசிரியர்களே பொறுப்பானவர்கள்.
- ✦ புகையெயரில் எழுதுபவர்கள் தமது சொந்தப் பெயர், தொலைபேசி எண், முகவரி, ஆகியவற்றை வேறாக இணைத்தல்வேண்டும்.
- ✦ பிரசுரத்திற்குத் தேர்வாகும் படைப்புகளைச் செவ்வகப்படுத்த ஆசிரியருக்கு உரிமையுண்டு.
- ✦ படைப்புகள் கணினியில் தட்டச்சு செய்யப்பட்டு மின்னஞ்சலில் அனுப்பப்படவேண்டும்.

✦ கவிதைகள்	
மான்ந்தன்	05
சீ. என். துரைராஜா	08
வேற்கேணியன்	33
வாகரைவாணன்	38
சி. வ. இரத்தினசிங்கம்	52
✦ கட்டுரைகள்	
எம். எம். மன்கூர்	03
அருள்தந்தை செ. அன்புராசா	17
கந்தையா சண்முகலிங்கம்	30
வே. தில்லைநாதன்	45
✦ சிறுகதைகள்	
நடேசன்	07
வேல் அமுதன் (குறுங்கதை)	34
வி. ஜீவகுமாரன்	36
✦ முந்தையார் ஈழத்தவரே	
ஞா. பாலச்சந்திரன்	12
✦ ஈழத்தவரின் சமகால நூல் வெளியீடுகள்	
என். செல்வராஜா	21
✦ சினிமா	
ச. முருகானந்தன்	28
✦ கண்டீன் கைலாசம் (பயண இலக்கியம்)	
லண்டன் அம்பி	43
✦ எழுத்த நூண்டும் எண்ணங்கள்	
பேரா. துரை மனோகரன்	49
✦ நூல் மதிப்பீடு	
கே. ஆர். டேவிட்	24
✦ சமகால இலக்கியம்	
கே. பொன்னுத்துரை	53
✦ வாசகர் பேசுகிறார்	
	56

'புரகுர்த்ர' அப்துல் கலாம்

உலகப் பெருந்தலைவர்களில் ஒருவராகக் கணிப்புப் பெற்றிருந்த இந்தியக் குடியரசின் முன்னாள் தலைவர் பாரதரத்னா அப்துல் கலாம் 26-07-2015 அன்று தனது 83 ஆவது வயதில் காலமானார் என்ற செய்தி உலகின் பலபாகங்களிலும் வாழும் மக்களிடையே பெரும் சோகத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

2002-2007 காலப்பகுதியில் இந்தியக் குடியரசின் பதினோராவது குடியரசுத் தலைவராக விளங்கிய அப்துல்கலாம் அடிப்படையில் ஒரு தலைசிறந்த அணு ஆயுத விஞ்ஞானி. அவரது துறைசார்ந்த உழைப்பும் அர்ப்பணிப்பும் அணு ஆயுத சாதனத்திறனிலும் செயற்கைக்கோள் ஏவுதிறனிலும் இந்தியாவைச் சர்வதேச அளவில் தலைநிமிர வைத்தது. அதன்பயனாக அவர் இந்தியாவின் குடியரசுத் தலைவராக உயரமுடிந்தது.

அப்துல்கலாம் 1931ஆம் ஆண்டு அக்டோபர் 15ஆம் திகதி ஜைனுலாப்த்னுக்கும் ஆஷ்யம்மாவுக்கும் மகனாகத் தமிழ்நாடு இராமநாதபுரம் மாவட்டத்திலுள்ள இராமேஸ்வரத்தில் பிறந்தார். இவரது தந்தை ஒரு கடலோரப் படகுக்காரர்.

தனது உயர்கல்வியான விண்வெளி பொறியியல் பட்டப்படிப்பை சென்னையில் உள்ள எம். ஐ. டி. கல்லூரியில் பயின்று முதுமாணிப்பட்டம் பெற்றார். 1960ல் வானூர்தி அமைப்புப் பிரிவில் விஞ்ஞானியாகத் தனது ஆராய்ச்சிப் பணியைத் தொடங்கிய கலாம் பின்னர் இந்திய விண்வெளி ஆராய்ச்சிக்கூடத்தில் தனது ஆராய்ச்சிப்பணிகளைத் தொடர்ந்து செயற்கைக்கோள் ஏவுதலில் முக்கிய பங்கு வகித்தார். 1980ல் ரோகினி-1 என்ற துணைக்கோளை வெற்றிகரமாக விண்ணில் ஏவச் செய்து இந்தியாவுக்குப் பெருமை சேர்த்தார். தொடர்ந்தும் ஐந்து ஏவுகணைத் திட்டங்களில் பணிபுரிந்தார். இந்தியாவை ஓர் அணு ஆயுத வல்லரசாக்கிய பெருமையும் அப்துல்கலாமையே சாரும்.

இவர் தனது ஜனாதிபதிக்காலத்திலும் அதன்பின்னரும் பல சமூகப் பொருளாதார முன்னேற்றப் பணிகளில் ஈடுபட்டார். தனது பதவிக்காலத்தில பல இலட்சம் மாணவர்களைச் சந்தித்த முதல் குடியரசுத் தலைவராக இவர் போற்றப்படுகிறார். கால் பழுதுபட்டவர்களுக்கு எடைகுறைந்த மாற்றுக்கால்களை வழங்கும் திட்டத்தை அமுல்படுத்தினார்.

அப்துல் கலாம் ஓர் சிறந்த ஆசிரியர். அனைவராலும் மதிக்கப்பெற்ற சிறந்த பேச்சாளர். வருங்கால இளைஞர்களின் வழிகாட்டியாகத் திகழ்ந்தவர். 83வயதிலும் துவண்டு போகாமல் தமிழகம் முழுவதும் பல மாவட்டங்களுக்குப் பயணம் செய்து இயற்கையின் அவசியத்தையும் மரங்களின் முக்கியத்துவத்தையும் எடுத்தியம்பியவர்.

கடந்த ஜன் மாதம் அப்துல்கலாம் இலங்கை விஜயத்தை மேற்கொண்டு தென்னிலைங்கையில் நடைபெற்ற மின்சக்தி எரிசக்தி மாநாட்டில் கலந்து சிறப்புரை ஆற்றினார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அவர் தனது உரையில் "சூரியக் கலம் நூறு வீதம் பாதுகாப்பானது. நவீன காலகட்டத்துக்கு இது மிகவும் முக்கியமானது. இலங்கையில் ஒவ்வொரு கூரைக்கும் ஒரு சூரியக்கலம் என்ற ரீதியில் பயன்படுத்தப்பட்டால் பசுமையான இலங்கையைக் கட்டியெழுப்ப முடியும்" என்ற முக்கியமான செய்தியொன்றையும் தெரிவித்தார்.

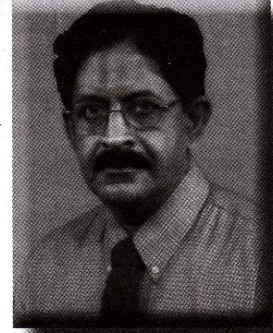
பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச மண்டபத்திலும் யாழ்ப்பாணம் இந்துக்கல்லூரிலும் இளந்தலைமுறையினர் மத்தியில் பல ஆக்க பூர்வமான கருத்துக்களைக் கூறிச் சென்றார்.

இவரது சுயசரிதை 'அக்கினிச் சிறகுகள்' என்ற மகுடத்தில் நூலுருவம் பெற்றுள்ளது.

ஒரு நாட்டின் தலைவர் எவ்வாறான புண்புகளைக் கொண்டவராக இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு முன்னுதாரணமாகத் திகழ்ந்தவர் அப்துல்கலாம்.

அட்டைப்பட அதிதி

பல்துறை எழுத்தாளர் உ.நிசார்

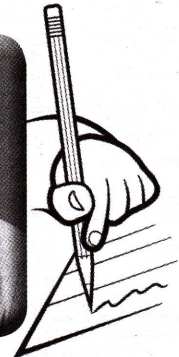
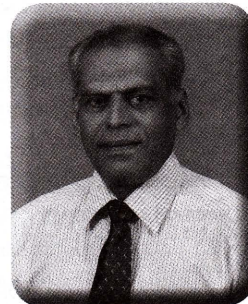

1979ஆம் ஆண்டு தினகரன் வார மஞ்சரியில் “உலக சாதனை” எனும் தலைப்பில் பிரசுரமான ஒரு கவிதையைத் தொடர்ந்து, இலக்கிய உலகுக்கு அறிமுகமான உ. நிசார் அவர்கள் இன்று ஈழத்து இலக்கியப்பரப்பிலே பல்துறைகளிலும் தடம் பதித்துள்ள எழுத்தாளர்களில் ஒருவர் எனச் சொல்ல முடியும். எமது சகோதர மொழியான சிங்கள மொழியில் கல்வி பயின்றும் தனது தாய் மொழியான தமிழில் இலக்கியம் படைத்தும் வரும் உ.நிசார் அவர்கள், எனது கவனத்தை ஈர்த்த ஒரு சிறந்த எழுத்தாளர் ஆவார். ஏனெனில் அவரது படைப்புகளைப் பற்றி நன்கு அறிந்தவன் என்ற வகையில் அவற்றை மதிப்பீடு செய்ததில் நான் கண்ட உண்மை அது.

உ.நிசார் அவர்கள் கண்டி மாவட்ட, உடுநுவர பிரதேசத்தில் அமைந்துள்ள முருத்த கஹமுல கிராமத்தில் 1948ஆம் ஆண்டு இ.ஹாமிது லெப்பை மத்திசம் - ஹவ்வா உம்மா தம்பதியினருக்குப் புதல்வராகப் பிறந்துள்ளார். அவருக்குச் சகோதர சகோதரிகள் 7 பேர் இருந்துள்ளனர். 1989 முதல் 2001 வரை மத்திய மகாகாண சபை உறுப்பினராகப் பதவி வகித்து, மறைந்த ஜனாப் எச்.எல்.எம். ஜவ்பர் அவர்களுள் ஒருவராவார்.

அவர் தனது ஆரம்பக்கல்வியைத் தான் பிறந்து வளர்ந்த கிராமத்தில் அமைந்திருந்த தமிழ் மொழிப் பாடசாலையில் தரம் 03 இல் கற்கும்போது, கம்பளை ஸாஹிராக் கல்லூரியின் அதிபராகக் கடமையாற்றிய முன்னாள் கல்வி அமைச்சர் டாக்டர் பதியுதீன்

மஹ்மூத் அவர்கள், தனது கல்லூரியைச் சுற்றி அமைந்துள்ள கிராமங்களுக்கு விஜயம் செய்து, அக்கிராமங்களில் வாழ்ந்த முஸ்லிம் பெற்றோர்களுடன், அவர்களது பிள்ளைகளின் கல்வி நடவடிக்கைகள் பற்றிக் கலந்துரையாடியுள்ளார். அச்சமயம் தமிழ்மொழி மூலம் கற்றுக் கொண்டிருந்த அவர்களது பிள்ளைகளுள் ஒரு சிலராவது சிங்களமொழி மூலம் கற்க வேண்டியதன் அவசியத்தை வலியுறுத்தியுள்ளார். அதன் விளைவாக அக்கிராமங்களில் இருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட ஒரு சில மாணவர்களுடன் உ.நிசார் அவர்களும், தற்போது உடுநுவர டி.பி. விஜேதுங்க தேசிய பாடசாலை என விளங்கும் கல்லூரியில் சேர்க்கப்பட்டு, சிங்களமொழி மூலம் தனது கல்வியைத் தொடர்ந்துள்ளார். அதன் பின்னர் க.பொ.த. (சா.த) கல்வியை கம்பளை ஸாஹிரா கல்லூரியிலும் உயர்தரக் கல்வியை தற்போது கம்பளை விக்ரமபாகு தேசிய பாடசாலை என விளங்கும் கல்லூரியில் விஞ்ஞானப் பிரிவிலும்

கனாபுஷணம் எம்.எம். மன்கூர்

கற்றுத் தேர்ச்சி அடைந்து, 1973ஆம் ஆண்டு ஒரு கணித/விஞ்ஞான ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றுள்ளார்.

உ.நிசார் அவர்கள் தனது க.பொ.த சாதாரணதர, உயர்தரக் கல்வியை விஞ்ஞானப் பிரிவில் சேர்ந்து கற்றாலும் இலக்கியத்தின்பால் ஓர் ஆர்வம் அவருக்குள் இருக்கவே செய்தது. அதனால் அக்காலகட்டத்தில் புகழ் மிக்க எழுத்தாளர்களாக இருந்த மார்ட்டின் விக்ரமசிங்க, டப்ளியூ.ஏ. சில்வா, குணதாச அமரசேகர, கே.ஜயதிலக்க, பியதாச சிறிசேன, மெக்சிம் கோர்க்கி, லியோ டோல்ஸ்டோய், நிக்கலோய் கொகொல், கீத்த மோப்பசான், ஓ.ஹென்றி போன்றோரின் சிறுகதை, நாவல், கவிதை எனப் பல்துறை நூல்களையும் வாசித்து, இன்புற்று எதிர்காலத்தில் தானும் ஓர் எழுத்தாளனாக வரவேண்டும் என்ற எண்ணத்தை அவர் தனது மனதில் பதித்துக் கொண்டுள்ளார். 1979ஆம் ஆண்டு அட்டாளச் சேனை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் தனது ஆசிரிய பயிற்சியை, தமிழ் மொழி மூலம் தொடர்ந்து கொண்டிருந்த சமயம், அவரின் மனதில் பதிந்திருந்த எண்ணம் மலர ஆரம்பித்துவிட்டது. அக்கல்லூரியில் ஒரு விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிய பிரபல எழுத்தாளர் அ.ஸ.அப்துல் ஸமத் அவர்களின் நட்பும் ஆக்கமும் ஊக்கமும் கிடைக்க, உ.நிசாரின் பல சிறுகதைகளும் கவிதைகளும் அன்றைய பல தேசியப் பத்திரிகைகளிலும் சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவர ஆரம்பித்திருந்தன. ஆரம்பக் காலங்களில் அவரது ஆக்கங்கள் எச்.எல்.எம். நிசார் என்ற பெயரிலேயே வெளிவந்திருக்கின்றன. இப்பெயரில் இன்னுமொருவரின் ஆக்கங்களும் அன்று வெளிவர, அவர் தனது பிரதேசத்தின் பெயரை முன்னிலைப்படுத்தி, உடுநுவர நிசார் என்ற பெயரில் எழுத ஆரம்பித்துள்ளார். அக்கால கட்டத்தில் வெளிவந்த சிந்தாமணிப்பத்திரிகை, அப்பெயரைச் சுருக்கி உ.நிசார் என்றே பிரசுரித்து வந்திருக்கிறது. அதனால் இறுதியில் உ.நிசார் என்ற பெயரே அவருக்கு நிலைத்து விட்டது.

உ.நிசார் அவர்கள் சிங்கள மொழியிலும் கவிதைகளை எழுதியுள்ளார். அவை பல் வேறு காலகட்டங்களில் பத்திரிகைகளில் வெளிவந்திருக்கின்றன. அவற்றில் இருந்து தெரிவு செய்யப்பட்ட இரண்டு கவிதைகள்

பிரபல ஊடகவியலாளராக விளங்கும் திம்பிரியாகம் பண்டார அவர்களால் தொகுத்து வெளியிடப்பட்ட “மகரந்த கவிசரணிய” எனும் கவிதை நூலில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ளன. அது மட்டுமல்ல, அவரைப் பற்றிய குறிப்பொன்றும் அந்நூலில் இடம் பெறுகிறது.

ஒரு தசாப்த காலமாக அவர் ஆக்க இலக்கியங்களில் இருந்து விலகி இருந்தாலும் இலக்கியத்தினுடனான உறவு தொடர்ந்து கொண்டே இருந்திருக்கிறது. அதனால் மீண்டும் 2004 ஆம் ஆண்டில் இருந்து தீவிரமாகச் செயற்பட ஆரம்பித்த உ.நிசார், 2005ஆம் ஆண்டு “கனவுப்பூக்கள்” கவிதைத் தொகுதியை வெளியிட்டு வைத்தார். அதனைத் தொடர்ந்து அவர் இதுவரை 19 நூல்களை எழுதி வெளியிட்டு வைத்துள்ளார். இவற்றுள் “கனவுப்பூக்கள்” “ஓயாத அலைகள்” “திராட்சை ரசம்,” “ஓரே பூமியில் நானும் நீயும்,” என்பவை கவிதைத் தொகுப்புகளாகும். “உயிர்வலி”, “பச்சை மனிதன்” என்பவை சிறுகதைத் தொகுப்புகளாகும். “நட்சதிரப் பூக்கள்”, “வெண்ணிலா”, “மலரும் மொட்டுக்கள்,” “சிறகு விரி,” “பாவிருந்து”, “இளைய நிலா,” “நல்ல தங்காள்,” “கோமாதா” என்பவை சிறுவர் பாடல் தொகுப்புகளாகும். “யானையும் பாணையும்”, “காடும் கதை சொல்லும்”, “முத்துக்கணையாழி” பாகம் 1, “முத்துக் கணையாழி” பாகம் 2, “பாணியில் மிதந்த தோணி,” என்பவை சிறுவர் கதைகளாகும்.

1983ஆம் ஆண்டு அவர் எனது ஊர் பிரதேசமான மாவனல்லைக்கு வந்தாலும் 2000ஆம் ஆண்டுக்குப் பிறகுதான் அவருடனான தொடர்பு எனக்குக் கிடைத்தது. எனது இலக்கிய ஆசான் காலமானதற்குப் பிறகு இலக்கிய உறவு இன்றித் தவித்த எனக்கு, இத்தகைய தரமான ஓர் இலக்கியப்படைப்பாளியின் தொடர்பு மன ஆறுதலைத் தந்தது. மிக மிக அமைதியான சபாவம் கொண்ட அவர் பழகுவதற்கு மிகவும் இனிமையானவர். நற்பண்புகளைக் கொண்டவர். நாம் இருவரும் சேர்ந்தே இலக்கிய விடயங்கள் சம்பந்தமாகக் கலந்துரையாடிக் கொள்வோம்.

35 வருடங்களாக நாட்டின் பல பாகங்களிலும் இருந்த பாடசாலைகளில் ஒரு கணித ஆசிரியராகச் சேவையாற்றிக் கொண்டு, அப்பாடசாலைகளில் நடைபெற்ற பல கலை

இலக்கிய நிகழ்ச்சிகளிலும் அவர் முக்கிய பங்காற்றியுள்ளார். அத்துடன் அப்பாடசாலை மாணவர்களுக்காக மேடை நாடகங்களை எழுதி, அவற்றை நெறிப்படுத்தி பிரதேச, மாகாண, அகில இலங்கை மட்டங்களில் பல பரிசில்களையும் சான்றிதழ்களையும் பெற்றுக் கொடுக்க வழிவகை செய்துள்ளார். மேலும் மாணவர்களிடையே கவிதை, சிறுகதை ஆக்கத்திறனை மேம்படுத்தவும் அவர் பல பணிகளை ஆற்றியுள்ளார்.

கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், தேசிய இலக்கியப் பெருவிழாவுக்காக 2008ஆம் ஆண்டு நாத்திய கவிதை ஆக் கப்போட்டியில் 1ஆம் இடத்தையும் 2013ஆம் ஆண்டு நாத்திய சிறுகதை ஆக்கப் போட்டியில் 3ஆம் இடத்தையும் அவர் பெற்றுள்ளார். 2009ஆம் ஆண்டு 3ஆம் காலாண்டில் வெளிவந்த சிறுகதைகளுக்காக தமிழ் கதைஞர் வட்டத்தின் (தகவம்) மதிப் பீட்டில், அவரது “காலம் பதில் சொல்லட்டும்” என்ற சிறுகதைக்கு மூன்றாம் பரிசும் சான்றிதழும் கிடைத்திருக்கிறது. கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம், 2012ஆம் ஆண்டு நாத்திய சிறுகதைப்போட்டியில் ஆறுதல் பரிசும் சான்றிதழும் கிடைத்திருக்கிறது. அதே போன்று ஞானம் இலக்கியச் சஞ்சிகை தொடர்ந்து நாத்திவரும் சிறுகதை, கவிதை ஆக்கப் போட்டிகளில் 2007ஆம் ஆண்டு முதல் இதுவரை பங்கு பற்றி, அவை அனைத்திலும் பரிசுகளையும் சான்றிதழ்களையும் பெற்றுள்ளார். அது மட்டுமல்ல, சப்ரகமுவ மாகாண சபை, 2009ஆம் ஆண்டு நாத்திய சிறுவர் பாடல் தொகுப்புப் போட்டியில், அவரது “பாவிருந்து” பாடல் தொகுப்புக்கும் 2014ஆம் ஆண்டு நாத்திய சிறுவர் கதைப்போட்டியில் “பாணியில் மிதந்த தோணி”, சிறுவர் கதைக்கும் முதலாம் இடத்துக்கான பரிசும் சான்றிதழும் கிடைத்துள்ளன. அத்துடன் அவரின் இலக்கியத்துக்கான பங்களிப்புக்கு கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், 2008 ஆம் ஆண்டு அவருக்கு கலாபூஷணம் விருதை வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளது. அத்துடன் சப்ரகமுவ மாகாண சபை, அவரின் இலக்கியப் பணிகளுக்காக 2015ஆம் ஆண்டுக்கான “பிரத்திபா பிரணாம” விருதை வழங்கிக் கௌரவிக்க உள்ளது.

பல இலக்கிய நிகழ்வுகளில் பங்கு கொள்ளும் உ.நிசார் அவர்கள், 2011 ஆம் ஆண்டு மலேசியாவில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மாநாட்டில் கலந்து சிறப்பித்துள்ளார். அவரின் “முதலிடம்” எனும் கவிதை ஆக்கம் அவ்விழா மலரில் பிரசுரிக்கப்பட்டிருப்பது குறிப்பிடத்தக்க ஒரு விடயமாகும். அவர் அக்கவிதையில் அமெரிக்க எழுத்தாளர் மைக்கள் ஹச் ஹார்ட், உலக வரலாற்றை மாற்றி அமைத்த முதல் நூறு மனிதர்களுள், முஹம்மது நபிகளாருக்கு முதலிடம் கொடுத்திருப்பதை நினைவு கூர்ந்து இருக்கிறார்.

இவரது சிறுகதைகளைப்பற்றி சுருக்க

- மாணந்தன், அல்வாய்

பெற்றவர் பேணிடும் குடும்பக் கௌரவமும்
சற்றே சரியாது இங்கே யிருக்கிறது
உல்லாசமான வாழ்வு
மூதாதையர் தேடிய பணமும்
சொத்துக்கள் உடமைகள் எல்லாம்
தேங்கிக் கிடக்கிறது
வாலிபென்ன வனிதையரும்
விரும்புகின்ற அழகும்
போலியின்றிக்கூடவே நிலைத்திருக்கு
கற்றவர் சமூகம் பேசிடும்
கல்வியும் உத்தியோகமும்
கரையாது கனதியாய் இருக்கிறது
இத்தனையும் அவளக்கு இருந்தென்ன
பெற்றவர் எண்ணி ஏங்கும்
மணவாழ்வு இன்னுமில்லை
எத்தனைபேர் வந்து போனார்
முன்வருவார் யாருமில்லை
காரணம் கேட்டால்
உஈர் ரிபை என்கிறார்...
மற்றவரை எண்ணிப் பாராரோ
நேரான சமூகத்தை நோக்காரோ
மறுமலர்ச்சியடையாரோ
நேர்த்தியாய் வாழ எண்ணாரோ உஈரார்...

முட்கள்
நடுவே

மாகச் சொல்வதானால் அவை யதார்த்தமான கதை அமைப்புகளைக் கொண்டவையாக அமைந்திருக்கின்றன. அவற்றில் எதிர்பாராத முடிவுகள், சரளமான எழுத்து நடை, மண் வாசனை என்பவற்றைக் காணக்கூடியதாக உள்ளன. அதனாலேதான் பேராசிரியர் துரை மனோகரன் அவர்கள், உ.நிசாரின் “உயிர்வலி” சிறுகதைத் தொகுப்புக்கு அளித்துள்ள அணிந்துரையில், “உ.நிசாரின் சிறுகதைகளில் ஒரு சிறப்புப் பண்பு காணப்படுகிறது. கதையை அழகாகச் சொல்லிக் கொண்டு போகும் அவர் கதை முடிவில் ஆச்சரியமான ஒரு விடயத்தை அதில் பதித்து வைத்திருக்கிறார். அது அவரது சிறுகதைகளுக்கு ஓர் அற்புதச் சக்தியை வழங்குகிறது எனலாம். ஓரளவுக்கு ஓ.ஹென்றியின் பாணி அவரது சிறுகதைகளில் இடம் பெறுகிறது என்றும் கூறலாம். அத்தோடு கதாசிரியரின் முற்போக்கான பார்வையும் சமுதாய விமர்சனமும் அவரது சிறுகதைகளுக்கு பெரும் பலத்தைத் தருகின்றன” எனக் குறிப்பிடுகின்றார். அது மட்டுமல்ல பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்கள், உ.நிசாரின் “பச்சை மனிதன்” சிறுகதைத்தொகுப்புக்கு வழங்கியுள்ள அணிந்துரையில், “உலக நிலையில் சிறுகதைத் தரம் ஓங்கிய வடிவமாகும். பின்நவீனத்துவச் சூழலில் மேலும் பரிசோதனைக்கு உட்படுத்தப்படும் வடிவமாகவும் அது அமைந்து வருகின்றது. அத்தகைய ஒரு பிரக்களையை உள்ளடக்கியதாக உ.நிசாரின் “பச்சை மனிதன்” சிறுகதை அமைந்துள்ளது. அத்துடன் அண்மைக் காலத்தை அறிவியல் தகவல்களும் அதனுள் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன” எனப் பதிவு செய்கின்றார்.

அவரது கவிதைகளை எடுத்துக் கொண்டால், அவற்றில் இயற்கையின் வனப்பின்பால் அவர் கொண்ட ஈடுபாடு நன்கு புலப்படுகிறது. அதே நேரம் மனித நடவடிக்கைகளால் இயற்கைக்கு ஏற்படும் அழிவுகளையும் அதனால் அவன் எதிர் கொள்ளும் இன்னல்களையும் பதிவு செய்து வைத்துள்ளார். சமகால அரசியலிலும் அவர் நுழைந்திருக்கின்றார். பொது விடயங்களிலும் அவர் கவனம் கொண்டிருக்கிறார். அதனாலே தான் “கவிஞன் என்பவன் அழகை ஆதரிப்

பவனாகவும் அவஸ்தைகளை வலியுடன் எடுத்துரைப்பவனாகவும் வாழ்வின் நம்பிக்கை விதைகளை விதைப்பவனாகவும் சமூக அக்கறை கொண்டவனாகவும் இருக்க வேண்டும். அந்த வகையில் உ.நிசாரின் கவிதைகள் நம்பிக்கை யூட்டுவனவாக அமைகின்றன”, என பேராசிரியர் வ.மகேஸ்வரன் அவர்கள், உ.நிசாரின் “ஓரே பூமியில் நானும் நீயும்” கவிதைத் தொகுப்புக்கு அளித்த அணிந்துரையில் குறிப்பிட்டு வைத்துள்ளார்.

உ.நிசார் அவர்கள் கவிதை, சிறுகதை என்பவற்றுடன் நிற்காது சிறுவர் இலக்கியத்தின் பாலும் அதிக ஈடுபாடு கொண்டு உழைத்து வருகிறார். பேராசிரியர் சபா ஜெயராசா அவர்கள் தனது, “சிறுவர் இலக்கியம்” எனும் நூலில் “இலங்கையில் ஆசிரிய வழியிலான சிறுவர் ஆக்க மரபில் வித்துவான் க.வேந்தனார், புலவர் மு.நல்லதம்பி, அல்வாபூர் மு.செல்லையா, பண்டிதர் க.வீரகத்தி..... கல்வயல் குமாரசாமி, ஏ.இக்பால், கேணிப்பித்தன், ஓ.கே.குணநாதன், உ.நிசார் முதலியோர் தடம் பதித்தனர்”, எனக் குறிப்பிடுவது இலங்கையில் சிறுவர் இலக்கியத்துக்கு உ.நிசாரும் சிறந்த பங்களிப்பொன்றைச் செய்து கொண்டிருப்பதற்கான ஓர் அங்கீகாரம் என்றே குறிப்பிட வேண்டும்.

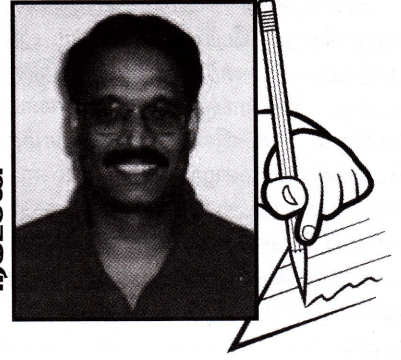
உ.நிசார் அவர்கள் தற்போது தனது அன்பான மனைவி மக்களுடன் மாவனல்லையில் வசித்து வருகின்றார். அவரது ஒரு மகள் எம்.பீ.பீ.எஸ் பட்டதாரி. அரசவைத்தியசாலையொன்றில் டாக்டராகப் பணியாற்றுகிறார். இன்னுமொரு மகள் ஆசிரியையாகக் கடைமை புரிகின்றார். இளைய மகள் வைத்தியத் துறையில் கல்வி கற்றுக்கொண்டு இருக்கிறார். மகனும் வெளிநாட்டு வேலை வாய்ப்பொன்றைப் பெற்று நல்ல நிலையில் உள்ளார்.

எதிர்காலத்தில் இலங்கை இலக்கியப் பதிவுகளில் உ.நிசார் அவர்களின் பெயரும் பதிவாகும் என்ற நம்பிக்கையோடு அவரை வாழ்த்துகிறேன்.

- நடுசன்

கடல் சூழ்ந்த மல்லிகைத்தீவில் வடமேல் பருவக்காற்றால் மழை மேகங்கள் கருக்கட்டி இடியுடன் பயங்கரமான மழையும் பெய்தது. மக்களுக்கு மழைக்காலம் எப்பொழுதும் ஆனந்தமானது. பத்துமாதம் எரிக்கும் கோடை, இரண்டு மாதங்கள் விராடதேசத்தில் ஒளிந்த பாண்டவர்களாக தலைமறைவாகும்.

வற்றிய குளங்கள், நிலம் தெரியும் கிணறுகள், புழுதி சிந்தும் நிலங்கள் எல்லாம் நெடுநாளாகத் தாகத்துடன் பாலைவனத்தைக் கடந்துவந்த வழிப்போக்கனைப்போல் நீர் வேண்டிக் காத்திருந்தன.

வங்காள விரிகுடாவில் காற்றழுக்கம் என்று வானொலியில் கேட்டபோது அசுடையாக இருந்துவிட்டார்கள். மழை, வேறு இடங்களுக்குக் காற்றால் எடுத்துச் செல்லப் படுவதைப் பலவருடங்களாக அறிந்தவர்கள் அவர்கள். ஏற்கனவே கடந்த இருவருடங்கள் திருமணவீட்டு பன்னீராக மாரிகாலம் ஊரைக் கடந்து சென்று விட்டது.

அதிகாலையில் மேற்கு வானில் தொலைதூரத்தில் கருமேகம் தோன்றி கடல் நீரைக் குழாய்போட்டு இழுத்தபோது, இது மழைக்கான அறிகுறி என நினைத்தாலும் எதுவும் செய்ய நேரமில்லை. மழை பொய்த்தால் கூரைகளை மேய்வதற்கு தவறியவர்கள் பிடித்த மீன்களை உப்புபோட்டு மதியம் காயவைக்கலாம் என்றிருந்த மீனவர்கள்

சுதாரித்தாலும் எதுவும் செய்யமுடியவில்லை. மதியத்தில் வந்த மழை விடாமல் பெய்தது.

ஊரில் எல்லோருக்கும் ஆனந்தம் பெருகியது. கடந்த இரண்டு வருடங்கள் நல்ல மழையில்லாமல் பயிர்கள் வைக்காதவர்களில் சில அவசரக்காரர்கள், இந்த வருடம் பயிரிட முடியும் என்ற சந்தோசத்தில் தரிசான தோட்டங்களிலும் மற்றும் வீட்டுக்குப் பின்புறத்திலும் நனைந்தபடி மாலையில் மண்வெட்டியால் நிலத்தைக் கொத்தத் தொடங்கினர். பெய்த மழையை அவர்கள் பொருட்படுத்தவில்லை.

இரண்டாவது நாள் ஆக்ரோசமாக வானம் திறந்து இடித்தபடி மின்னலுடன் மழை பொழிந்தது. இரண்டு நாள் மழையில் பலரது கிணறுகள் நிரப்பி இருந்த இடம் தெரியவில்லை. ஊர்க் குளங்கள் நிரம்பியதும் வீட்டில் இருந்தபடி வெளியே பார்த்தபடி இருந்தனர். அத்துடன் வெளியூரில் இருந்து போக்குவரத்தில் ஈடுபடும் மோட்டார்படகுகள் நிறுத்தப்பட்டன.

வங்காளவிரிகுடாவில் காற்றழுத்தம் மையம் கொண்டிருப்பதால் மேலும் மூன்று நாட்களுக்கு மழை எனத் திருச்சி வானொலி அறிவித்தது. மீனவர்கள் வாழும் ஊரானதால் அதிகமானவர்களின் முகங்களில் கவலை தேங்கியதால் முகங்கள் ஊர்க் குளங்களுடன் போட்டியிட்டன.

மூன்றாவது நாள் தரையெல்லாம் வெள்ளம் வந்து வீட்டுப்படிகளை முத்தமிட்டது. ஏதோ பிரளய காலம் என ஆண்கள் பெண்கள் பேசினார்கள். ஏதாவது முக்கிய விடயம் என்றால் மட்டும் முழங்காலுக்கு மேல் நின்ற வெள்ளத்தில் குடையுடன் உடைகளைத் தூக்கிப்பிடித்தபடி இறங்கினர்.

நான்காவது நாள் கடலும் நிலமும் ஒன்றாகியது போல இருண்ட நீலநிறமான தோற்றம். இரண்டு அடியில் இருந்து நாலு அடிக்கு ஊரெங்கும் கரைபுரண்டது மழை வெள்ளம். கடலின் நீரும் தாழ்வான பல இடங்களில் மழைவெள்ளத்துடன் கலந்தது. உயரமான இடங்களில் இருந்த சுண்ணாம்பு அல்லது சீமெந்தால் அமைந்த வீடுகள் ஒரு சில தப்பின. மண்ணால் அமைந்த கூரைவீடுகளின் அடிப்பகுதியில் மண் கரைந்தபோது கூரைகள் குட்டிபோடக் குந்திய வெள்ளாடுகள்போல் நிலத்தில் அமர்ந்தன.

கடற்கரையோரத்துக் கிணறுகளில் கடல்மீன்கள் உப்பில்லாத தண்ணீரை ருசி பார்க்க வந்துவிட்டன. கடல்நீர் சலித்துப்போன நண்டுகள் அவற்றைப் பின்தொடர்ந்தன.

அதிஷ்டமான வீடுகளில் ஒன்று

எங்கள் வீடு. வீடிழந்த பலர் அகதிகளாக எங்கள் வீட்டிற்கு வந்து வாசலில் உள்ள கொட்டகையில் தங்கிவிட்டனர். வீட்டின் இரண்டு அறைகள் மட்டுமே எங்களுக்கு இருந்தன. இதைவிட நாலுகால் பிராணிகளான மாடுகள், ஆடுகள், நாய்கள் எல்லாம் எங்கள் வீட்டுத் தாழ்வாரத்தில் வரிசையாக ஓதுங்கின. தவளை, ஓணான், பாம்பு என்பனவும் தண்ணீர் அற்ற தரையைத் தேடின.

சில வீடுகள் தள்ளியிருந்த மாமியின் குடும்பம் தங்கள் வீட்டுக்குள்ளும் வெள்ளம் புகுந்ததாகச் சொல்லிக்கொண்டு எங்கள் வீட்டிற்கு வந்தபோது என்னுடன் படித்த மாமியின் மகள் லலிதா வந்து சில மணி நேரத்தில் எங்களது வீட்டின் ஓர் அறையில் தள்ளி மூடப்பட்டாள்.

ஏற்கனவே அவளில் காதல் கொண்டிருந்தேன். அவள் எங்கள் வீட்டுக்கு வந்து விட்டாள் என்பதால் தொடர்ந்து மழை பெய்யப் பிரார்த்தித்தேன். என் பிரார்த்தனைக்கு அதிகமாகப் பலன் கிடைத்தது.

எங்கெல்லாமோ பெய்யவேண்டிய மழை எங்களுரில் பெய்தது. லலிதா ஒரே வகுப்பில் படித்து சிறுவயதிலே இருந்து பழகி வந்தாலும் அவளிடம் எனக்குச் சினேகம் இல்லை. ஆம்பிளை நான், அவள் பொம்பிளை என்ற இளக்காரம் அதிகமான காலம் எப்பொழுதும் அவளுக்குப் போட்டியாக இருந்தேன். வகுப்பில் எப்பொழுதும் எனக்கு அடுத்த ராங்கில் வருபவள். கடந்த வருடம் பரீட்சையின்போது புத்தகத்தை விரித்துப் பார்த்த காரணத்திற்காக எனக்கு அந்தப் பாடத்தில் முப்பது புள்ளிகள் குறைக்கப்போவதாகச் சொல்லியிருந்த எனது பூகோள ஆசிரியரால் நாற்பது புள்ளிகள் குறைக்கப்பட்டு நான் இரண்டாம் இடத்திற்குத் தள்ளப்பட்டேன்.

விளையாட்டாக அதுவரை காலமும் இருந்த போட்டி அதன் பின்புதான் அவளில் எரிச்சலாகியது.

அந்த எரிச்சல் அதிகம் நீடிக்கவில்லை. அவளை மன்னித்துவிட்டேன்.

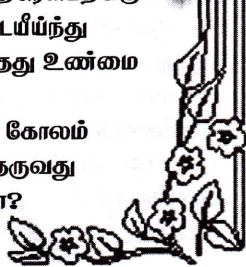
கடந்த மாதம் நடந்த பாடசாலை நிகழ்ச்சியில் இருந்து வீடுவர இரவாகி விட்டது. வேகமாக நடந்த என்னைக் கூப்பிட்டுக்கொண்டு தொடர்ந்து ஓடிவந்தாள். அவளுக்காக நிற்காமல் வந்த என்னை சில நிமிட நேரத்தில் ஓடிவந்து பிடித்தாள்.

தலைவிரி கோலம்

பண்பாடு காக்கும் தமிழன்
பண்புதனை சொல்ல நினைத்தால்
பெண்பாடு நிலையே பெரும்
வேதனையின் விளிம்பினிலே
ஐவரின பத்தினியாம் திரௌபதி
அக்கிரமக் காரர்கள் மத்தியிலே
ஆடை உறிக்கப்படுதல் அம்மம்மா
கண்ணின் காதுகளில் கேட்க
அவனோ தன் அருளாட்சியினால்
திரௌபதியின் மானம் காத்தான்
அன்றொருநாள் குளத்தினிலே
கண்ணின் மானம் காத்த திரௌபதிக்கு
இன்றோ கண்ணின் ஆடையீய்ந்து
திரௌபதிக்கு கற்பைக்காத்தது உண்மை
வீதியில் இன்றோ தமிழிச்சி
தன்துயரம் சொல்லி கதறும் கோலம்
தலைவிரிகோலமாக காட்சிதருவது
கண்ணுள்ளோரே ஏற்பீர்களை?

கவாழ்வுணம் சீ. என். துறையாஜா

“ஏன்டா என்னை விட்டு விட்டு வந்தாய்...? அதுவும் கூப்பிடப் கூப்பிட திரும்பிப் பார்க்காமல்?”

பதில் பேசாது அவளைப் பார்த்தேன். அவளது நெஞ்சு பூமிக்கும் வானத்திற்கும் ஏறியிறங்கியது.

“உன்னைத் துரத்தியபடி வந்ததால் எனது இதயம் எனது நெஞ்சுக்கூட்டுக்கு வெளியால் வந்துவிட்டது.”

சிரித்தேன்.

“நீ நம்பவில்லை பார்” எனக் கூறியபடி கையை எடுத்து அவளது இடது நெஞ்சில் வைத்தாள்.

ஏதோ கட்டியாக இருந்து. கையை இழுத்துவிட்டேன்.

இவ்வளவு நாட்கள் அவளில் இருந்த எரிச்சல் மறைந்துவிட்டது. அவளை - அவளது வீட்டில் விட்டுவிட்டு நான் வீட்டிற்கு வந்தேன்.

அதன்பின் நினைவிலும் கனவிலும் லலிதா.

லலிதாவுக்கு எனது திடீர் மாற்றம் புரிந்தது. ஆனாலும் எதற்காக என்று அவளுக்குத் தெரியாது. வழக்கமாக மாங்காய் கடிப்பது பென்சிலைத் தருவது எனக் காலம் கடந்தது. அவளில் அடிக்கடி இடிப்பதும் உராய்வதும் அதிகமாகியது.

ஏற்கனவே பதினெட்டு வயதில் எனது உறவான அண்ணர் ஊரில் இளம் பெண்ணொருத்திமீது காதல் கொண்டிருப்பது பலருக்கும் எரிச்சல். இந்நிலையில் நான் எப்படி 12 வயதில் என்காதலை வெளிப்படுத்தலாம் என எண்ணிக்கொண்டிருந்த காலத்தில்தான் மார்கழி விடுமுறை வந்தது. விடுமுறைநாளில் ஒவ்வொரு நாளும் லலிதாவின் வீட்டுக்குச் சென்றாலும் பாடசாலை நாட்கள்போல் தொட்டுப் பேசமுடியாது. இரண்டு கிழமை களில் நகரத்தில் போய் படிப்பதற்கு பெரிய பாடசாலையில் எனக்கு இடம் கிடைத்திருந்தது.

லலிதாவைப் பிரிந்து செல்வது கவலையைக் கொடுத்தது. அந்த விடுமுறை காலத்தில்தான் இந்தப் பெருமழை வந்தது. பலரது வீடுகள் அழிந்தன. ஆனால் எனது லலிதா எங்கள் வீடு வந்தாள்.

அவள் மட்டும் அந்த அறையில் இருந்தாள். பகலில் அவளுக்கு விசேட உணவு கொடுப்பதும் கவனிப்பதுமாக இருந்தது. மூன்று நாட்களாக அவளை வெளியேவர

அனுமதிக்கவில்லை. ஒரு கிழமையாகப் பெய்த மழை குறைந்து சிறு தூறலுடன் நீடித்தது. ஆனால் வெள்ளம் முற்றாக வடிய வில்லை.

மீண்டும் வானொலியில் காற்றோடு கனத்தமழை பெய்ய விருப்பதாக அறிவித்தல் வந்தது. ஒதுங்க வந்தவர்களில் பலர் ஏற்கனவே தங்கள் வீடுகளுக்குச் சென்றுவிட்டார்கள்.

அன்று வானொலியில் அறிவித்தவாறு மழை பெய்யாமல் காற்று பயங்கர சத்தத்துடன் வீசியது. தூரத்தில் கடல் அலைகள் ஆர்ப்பரித்தது. சுவரோடு ஓட்டிப் படுத்திருந்தபோது மெதுவாக ஒலித்த கடிக்காரஓசை கேட்டு விழித்தேன். அறைக்குள் இருள். எதுவும் தெரியவில்லை. கூர்ந்து கவனித்தபோது சுவரில் தட்டும் சந்தம் கேட்டது. லலிதாவின் வேலை என நினைத்து அந்தச் சத்தத்திற்கு எதிராக எனது பக்கச் சுவரில் தட்டினேன்.

மீண்டும் சத்தம் சிறிது அதிகமாக வந்தபோது வீட்டின் பின்பகுதியில் உள்ள மாட்டுத் தொழுவத்திற்குச் சென்றபோது, கால்கள் வெள்ளத்தில் புதைய வீட்டு மாடுகள் நின்றன. அவற்றைக் கடந்து சென்று என்னவென்று யன்னலருகே பார்த்தபோது வைக்கோல் போரில் படுத்திருந்த அடைக் கோழி மிரண்டது.

அதன் சத்தத்தைக் கேட்டு லலிதா எழுந்து வந்தவள் “அறைக்குள் உழுந்து மணம் மணக்கிறது. பாம்பு வந்துவிட்டதோ எனப் பயமாக இருக்கிறது” என்றாள்.

“உள்ளே வரவா?”

“உன்னை உள்ளே விட்டால் அம்மா பேசுவா”

“பாம்பை பார்த்து கலைத்துவிட்டு போறேன்”

அவள் கதவைத் திறந்ததும் உள்ளே அரிக்கன் விளக்கின் மங்கிய ஒளி. அதன் திரியைச் சற்று உயர்த்தி வெளிச்சத்தைக் கூட்டினாள்.

எனக்குப் பாம்பைப் பற்றிய நினைவு மனதில் மறைந்தது. அந்த வெளிச்சத்தில் லலிதாவின் முகம் இருபது வயதுப் பெண்முகம்போல் ஜொலித்தது.

அவள் விளக்கைத் தரையில் வைத்துவிட்டு எழுந்தபோது அவளது கழுத்து உயரத்தில் நான் நின்றேன் அவளது மார்க்கங்கள்

நூல் : விடை தேடி (கவிதைகள்)
ஆசிரியர் : தமிழிலுவிச் செகா
விலை : ரூபா 240/-

தம்பிலுவில் ஜெகாவின் 76 கவிதைகள் அடங்கிய இத்தொகுப்பில் உள்ள கவிதைகளில் பெரும்பாலானவை மரபுக் கவிதைகள். சிறுவர் நலம், தாயன்பு, தமிழின் மகிமை, ஆண் அடக்கு முறைக்கு எதிர்ப்புக்குரல், இன ரீதியான துன்புறுத்தல்கள், கடமை உணர்வு, சிறுமைகண்டு பொங்குதல், சமூக மாற்றம், காணாமல் போனோர்

பற்றிய பிரச்சினை போன்ற விடயங்கள் பாடுபொருளாகவுள்ளன. சிறந்த கவிதைகளைத் தந்த ஆசிரியை பாராட்டுச் சூரியவர். வாழ்த்துக்கள்.

மாடுகள் தலையை நிமிர்த்திப் பார்த்தன. தொழுவத்தின் தென்னோலைக்கூரையில் ஏறிச் சென்றபோது காற்று சத்தமாக வீசியதால் வீட்டின் பின்புறத்தில் நின்ற வேப்பமரத்தின் கிளைகள் சலசலத்தன. தென்னைமரங்கள் போயாட்டமாடின. நாங்கள் இருவரும் கூரையில் இருந்து இறங்கியதும் வீட்டுக்கு வெளியே இருந்த வெள்ளம் இருவருக்கும் வழிவிட்டு விலகி தரையாகியது. எமக்கு முன்னால் சென்ற நாகப்பாம்பு மறைந்துவிட்டது.

“வேப்பமரத்தில் ஏறுவோமா?” என்றாள் வலிதா.

சரசர என வேப்பமரத்திலேறி உச்சாணிக்கிளைக்கு சென்று அங்கு இருவரும் பிணைந்து, தீயரென வந்த காற்றால், இருவரும் நிலத்தில் விழுந்தபோது தண்ணீரில் வெள்ளம் பரவிய இடத்தில் மெத்தென்று இருந்தது. எங்களைக் கைத்தாங்கலாக ஏந்திய மழை வெள்ளம் மறைந்துவிட்டது. பின்பு அந்த இடத்தில் தண்ணீரில்லை. எங்கள் வயிற்றின்கீழ் வேப்பமிலைகள் சரசரத்தன. வேப்பமரத்தில் மீண்டும் ஏறிவிளையாடும்போது அங்கிருந்த பறவைகள் படபடத்தன. அவைகளின் வசிப்பிடத்தில் நாங்கள் அத்துமீறியதாக நினைத்திருக்கவேண்டும்.

“பாடசாலை செல்வோமா?” என்றாள்.

அவளது ஆசையைத் தட்டாது அங்கு சென்றபோது, ஏற்கனவே மழைக்காகப் பல குடும்பங்கள் அங்கு ஒதுங்கியிருந்தனர். பலர் குறட்டை விட்டுத்தூங்கியதைப் பார்த்துச் சத்தமாகச் சிரிக்க முயன்றவளை எனது நாக்கை அவளது வாயில்வைத்துத் தடுத்தேன்.

“டேய் ரெட்டைநாக்கடா உனக்கு”

“நாக்கு மட்டுமா?”

முனகியபடி பாடசாலைத் தாழ்வாரத்தில் என்னைப் பிணைந்தாள். இருவரும் பிணைந்தபடி நாலு அடி உயரமான சுவரை எட்டிப்பார்த்தபோது தலைமையாசிரியரது அறை தவிர்ந்த சகல இடத்திலும் மனிதர்கள் சுருண்டபடி எங்களைப்போல் பிணைந்தபடியும் படுத்திருந்தனர்.

“லலிதா படுக்கும்போது மனிதர்களுக்கும் பாம்புகளுக்கும் வித்தியாசமில்லை.

இருவரும் தலைமைஆசிரியரது அறைக்குச் சென்று அவரது கதிரையில் சுருண்டபடி “இப்ப என்னில் என்ன மணம்?” என்றாள்.

அவளது கூந்தலை முகர்ந்தேன். “இப்பொழுது உன்னில் நல்லெண்ணெய்

செவ்விளையாக இருந்தன. இந்த மூன்று நாளில் எப்படி இவ்வளவு மாற்றங்கள் நடந்தன?

தலை நிறையப் பட்டாம் பூச்சிகள் பறந்தன. மயக்கம் வருவதுபோல் இருந்தது. வார்தைகள் சிக்கியதால் வாய் பேசாமல் நின்றபோது

“டேய் உனக்கு உழுந்து மணக்குதா?” என்றாள்.

“நல்—லெண்—ணை வாசம்—தான் வருகிறது—து”

“இந்த இந்த லைட்டை வைத்து தேடிப்பார்”, எனத் தந்தபோது, சுதாரித்தபடி அந்த அறையெங்கும் சல்லடையாக்கினேன். கூரை, யன்னல், மற்றும் மூலையில் இருந்த பெட்டிகள் எனத் தேடியபின் கடைசியாக அவள் படுத்திருந்த பாயை எடுத்து உதறிய போது ஓலைப்பாயின் தலைப்பகுதிச் சுருளில் இருந்து நெளிந்தபடி வெளிவந்த வெள்ளை நிறமான நாகப்பாம்பு திறந்திருந்த யன்னல் வழியே சென்றது.

லலிதா அப்படியே என்னைக் கட்டிப்பிடித்தாள்.

லலிதாவும் நானும் அந்தப் பாம்பைப் பின்பற்றி இரு பாம்புகளாக அந்த யன்னல்வழியாக தொழுவத்தையடைந்தோம்.

மணம் - என்னில்...?"

"உழுந்து மணம் உன்னில்தான்டா"
அம்மா தட்டி எழுப்பியபோது "என்னம்மா
அழகான கனவைக் கலைத்துவிட்டாய்?"

"எங்கடா இரவில் காணவில்லை?"
"லலிதாவின் அறைக்குள் பாம்பு
சென்றதாக அழைத்தாள். பெரிய நாகப்பாம்பு"
அம்மாவின் முகத்தில் நம்பிக்கையில்லை.

"நீயும் உங்கண்ணன் மாதிரி வந்திடுவாய்
போலிருக்கு. அடுத்த கிழமை யாழ்ப்பாணம்
படிப்பதற்கு போகிறாய் என்பது நினை
விருக்கிறதா?"

"இன்னும் இரண்டு கிழமையிருக்கு பாட
சாலை தொடங்க."

"இல்லை யாழ்ப்பாணத்தில் பெரியப்பா
வீட்டில் போய் இருந்து இடத்தைப்பார்"

"சரி" எனத்தலையாட்டிவிட்டு மீண்டும்
படுத்தபோது ஏதோ சத்தம் கேட்டது.
வாரிச் சுருட்டிக்கொண்டு ஓடியபோது
எங்கள் வீட்டின் முன்பாக உள்ள வளவில்
பாழடைந்து தூர்ந்த கிணற்றருகே சிலர்
சுடிநின்றார்கள். அங்கே நான் ஓட என்
பின்னால் அம்மாவும் ஓடிவந்தார்.

மழை வருவதற்குச் சிலநாட்கள் முன்பாக
அங்கு நாயொன்று ஏற்கனவே கிணற்றுக்
கருகில் உள்ள சலவைத் தொட்டியில்
இரண்டு நாய்குட்டிகள் போட்டிருந்தது.
அதில் நாய்க்குட்டி ஒன்று நாகப்பாம்பின்
வாயில் இருந்தது. பின்னங்கால்கள் மட்டும்
வெளித்தெரிந்தன. இரண்டாவது நாய்க்
குட்டியைக் காணவில்லை.

பக்கத்துவீட்டு பெரியப்பா அந்தப்
பாம்பை அடித்தார். பெரிய பாம்பின் உடலில்
பட்டபோது சுவரில் பட்ட பந்துபோல் திரும்பி
வந்தது. எந்தக்காயமும் ஏற்படவில்லை.

"தலையில் அடியுங்கள்" எனக் கூட்டத்தில்
யாரோ சொன்னார்கள்.

"இந்தப்பாம்புதான் இரவு லலிதாவின்
அறைக்கு வந்திருக்கவேண்டும். அங்கும்
இரத்தக்கறை உள்ளது. மற்றக் குட்டியை
ஏற்கனவே தின்றிருக்கும் என்றார் லலிதாவின்
அம்மா.

எனக்குப் பயத்தில் நடுக்கமாக இருந்தது.
இன்று மதியம் மோட்டார் வள்ளம்
ஓடுமெனக் கூறினார்கள். உனது உடுப்புகளை
எடுத்துத் தயாராக வை பெரியப்பாவும் நீயும்
இன்று யாழ்ப்பாணம் போகிறீர்கள் என்றார்
அம்மா.

"இப்பதான் அடுத்தகிழமை என்றாயே?"

"அப்பதான் நீ சரிவருவாய்" என்று
கையில் பிடித்து இழுத்தாள் அம்மா.

"அவனால்தான் என்மகள் அந்த உயிர்
கொல்லிப் பாம்பிடமிருந்து உயிர் பிழைத்தாள்"
எனச் சொல்லியபடி கட்டியணைத்தார் லலி
தாவின் அம்மா.

மாமியிலும் நல்லெண்ணை மணத்தது.

இரவு தொடர்ச்சியாகப் பெய்த மழையின்
சாரல் யன்னலில் அடித்துக் கொண்டிருந்தது.
அந்தச் சத்தம் தொடர் வாத்தியம்போல்
காதில் இரைந்தபடி இருந்தது. எங்கள்
மல்கைகத்தீவில் மட்டுமா இல்லை
இந்த மழை எங்கும் பெய்கிறதா என்ற
கேள்வியுடன் எழுந்து அருகில் இருந்த
வானொலியை முடுக்கியபோது "விசேட
செய்திகள் காற்றழுத்தம் நீங்கிவிட்டது. மீன
வர்கள் கடலுக்குச் செல்லமுடியும்" என்று
சொல்லப்பட்டது.

○ ○ ○

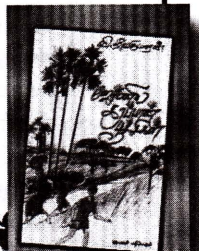
நூல்: ஜேர்மனியக் கர்ப்பான் பூச்சிகள்

ஆசிரியர்: வி.ஜீவகுமாரன்

வெளியீடு: ஞானம் பதிப்பகம்

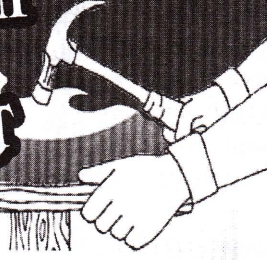
விலை: ரூபா 400/-

வி. ஜீவகுமாரன் புலம்பெயர் முன்வரிசைப்
படைப்பாளிகளில் ஒருவராகத் திகழ்பவர்.
இச்சிறுகதைத் தொகுதியில் 15 சிறுகதைகள்
அடங்கியுள்ளன. இவற்றுள் 6 கதைகள்
'தகவம்' பரிசு பெற்றவை. உலகத் தரமான
சில சிறுகதைகளும் இத்தொகுதியில்
அடங்கியுள்ளன. இச்சிறுகதைத் தொகுதிக்கு
சிங்கப்பூர் மூத்த எழுத்தாளர் திரு. இராம
கண்ணபிரான் ஒரு விரிவான முன்னுரையை
எழுதியுள்ளார். ஓவியர் ரி. செளந்தரின்
அழகான ஓவியங்கள் கதைகளுக்கு
மெருகூட்டுகின்றன. ஈழத்தில் இதுவரை
வெளிவந்த சிறந்த சிறுகதைத்தொகுதிகளில்
முன்வரிசையில் வைத்துக்
கணிப்பிடக்கூடிய தகுதி
இச்சிறுகதைத் தொகுதிக்கு
உண்டு. ஆசிரியர்
பாராட்டுக்குரியவர்.

முந்தையோர் எழுத்தவரே

திருக்குறளின்
சாரத்தைத்
தாலாட்டாகப் பாயுயவர் :
வ. ஞா. கணேச பண்டிதர்

கருகைத் துளைத்து ஏழ் கடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த குறள்

என்று ஊடக்காடர் திருக்குறளின் செறிவைக் கூறியதும். பின்னர் ஔவையார்
அணுவைத் துளைத்து ஏழ் கடலைப் புகட்டிக் குறுகத் தறித்த குறள்

என்று 'கடுகு' எனும் முதற் சொல்லை 'அணு' என்று மாற்றித் திருக்குறளின்
செறிவின் தன்மையைச் சிறப்பித்துக் கூறியமையும் நாம் அறிந்ததே.

இங்கு ஏழ் கடல்கள் குறித்து நிற்பது : உவர்நீர்க் கடல், நன்னீர்க் கடல், பாற் கடல்,
தயிர்க் கடல், நெய்க் கடல், கருப்பஞ்சாறுக் கடல், தேன் கடல் என்பனவற்றையாகும் (ஆதாரம்
: சதுரகராதியில் தொகையகராதி - வீரமாமுனிவர்). ஆக, ஏழ்கடல் என்பது திருக்குறள்
எடுத்தாளும் விடயப்பரப்பையும், விரிவையும், ஆழத்தையும் குறித்துநிற்கின்றது.

இத்தகைய திருக்குறளின் சாரத்தைச் சுருக்கித் தருவதற்கான பல முயற்சிகள் நடை
பெற்றுள்ளதை நாம் காணலாம். இவற்றுள் சிவஞானபோத மாபாடியம் தந்த சிவஞான மாதவ
முனிவர், அதிகாரத்திற்கு ஒரு வெண்பாவாக 133 திருக்குறளை உள்ளீடுகொண்ட சோமேசர் முகமொழி
வெண்பா என்ற நீதி நூலைத் தந்துள்ளார்.

01 - கடவுள் வாழ்த்து

சீர்கொளிறை ஒன்றுண்டத் தெய்வநீ என்றொப்பாற்
சோரவிலடை யாற்றெளிநீ தோஞ் சோமேசா - ஓரில்
அகர முதல எழுத்தெல்லா மாதி

பகவன் முதற்றே உலகு (சோமேசர் முதுமொழி வெண்பா, பாடல் 1)

யாழ்ப்பாணம் வல்வையைச் சேர்ந்த சோதிடரும் வைத்தியருமாகிய வ.ஞா. கணேசபண்டிதர்
ஒருபடி மேலே செல்கின்றார். திருக்குறளானது சிறு குழந்தைகளுக்கும் பரிச்சயமாகவேண்டும்,
அக்குழந்தைகளின் தாயார்களும் அறிந்துகொள்ளவேண்டும், என்ற உயர்ந்த எண்ணத்தில்
திருக்குறளின் சாரத்தைத் தாலாட்டாகப் பாடி திருக்குறள் அதிகாரச் சாரமாகிய நன்னைநித் தாலாட்டு (1919)
என்ற நூலாக்கினார். திருக்குறளைத் தாலாட்டாகப் பாடி அன்றாட நிகழ்வின் ஒரு பகுதியாக்கினார்.

'கடவுள் வாழ்த்து', 'பயனில சொல்லாமை' எனும் அதிகாரங்களின் தாலாட்டுப் பாடல்வரிகள்
கீழே தரப்பட்டுள்ளன. (இந்நூலின் இலத்திரனியல்வடிவ பிரதியைக்
கட்டுரை ஆசிரியருக்கு தத்துவவியர் : விருபா. துகுமரேசன் அவர்கள்)

01 - கடவுள் வாழ்த்து

அகரம் எழுத்திற்கெல்லாம் ஆதியாய் நிற்பதுபோல்
சகத்திற்காம் ஆதியாய் சத்திசிவம் கண்மணியே
கண்ணா என் கண்மணியாய் கண்மணியினுள் ஓளியாய்
விண்ணாய் மதியாய் விளங்குபரம் கண்மணியே

20 - பயனில சொல்லாமை

பயனுள்ள சொற்களையே பார்த்து நீ சொல்வதல்லால்
பயனில்லாச் சொற்கள் பகராதே கண்மணியே

திருக்குறள்

அதிகாரச் சாரமாகிய

நன்னெறித் தாலாட்டு.

இது

யாழ்ப்பாணம் வல்வை

சோதிடரும், வைத்தியருமாகிய

வ. ஞா. கணேசபண்டிதர்

அவர்களால் இயற்றப்பெற்றது

நன்னெறித் தாலாட்டு

நவீன தமிழ் அகராதியியலுக்கு மூலமானார் :

கு.வை.கதிரவேற்பிள்ளை

"When such was the order of the day, a scholarly attempt was being made again in Jaffna, to compile a dictionary from various sources studied expressly for the purpose. The late Mr. C.W. Katiraivel Pillai was the compiler of this Dictionary."

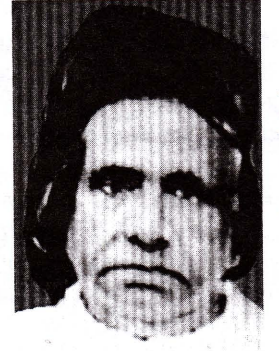
- Tamil Lexicon Vol - 1, Preface, 1982 reprint, Page xii

தமிழ் அகராதி முயற்சிகளில் மீண்டுமொரு பாண்டித்திய முயற்சி யாழ்ப்பாணத்தில் கு.வை. கதிரவேற்பிள்ளையால் மேற்கொள்ளப்பட்டது, என்று வரலாறு பதிவுசெய்துள்ளது.

கதிரவேற்பிள்ளை அவர்கள் க. குமாரசுவாமி முதலியார் மற்றும் சிவகாமி தம்பதியினருக்கு 1829 ஆம் ஆண்டில் வல்வெட்டித்துறையில் பிறந்தார்.

தமிழ் அகராதி முயற்சிகளில் பலவிடங்களில் வழிகாட்டியாக இருந்த ஈழத்தவர்களுள் கு.வை.கதிரவேற்பிள்ளையின் பங்கு அளப்பரியது. இவர், தான் தொகுத்த அகராதியினூடாகப் பல புதிய அகராதியியல் கூறுகளைத் தமிழுக்கு அறிமுகம் செய்துள்ளார்.

- ஒரு சொல்லானது பல பொருள் விளக்கம் தரும்போது, தரும் பொருள்களை 1, 2 என குறியிட்டுக் காட்டியது தமிழுக்கு புது முயற்சி.
- சொல்லின் பொருளுக்கு இலக்கிய, நூல்களிலிருந்து மேற்கோள் எடுத்துத்தந்த முதல் தமிழ்-தமிழ் அகராதி இதுவே. (ஏறத்தாழ 376 நூல்களிலிருந்து மேற்கோள்கள் எடுக்கப்பட்டுள்ளதாகத் தெரிய வருகிறது. - தகவல் www.valvai.com)
- சொல்லின் பொருளுக்கு அடிப்படை ஆதாரமான நூற்சான்றுகளை உதாரணம் என எடுத்துக் காட்டியது தமிழுக்கு புதுமுயற்சி
- சொல்லானது சம்ஸ்கிருத அடியிலிருந்து தோன்றியிருந்தால் அச் சொற்களுக்கு கிரந்த வரிவடிவத்தைப் பயன்படுத்தியிருப்பது தமிழுக்கு புதுமுயற்சி

கு.வை.கதிரவேற்பிள்ளை

(- Tamil Lexicon Vol - 1, Preface, 1982 reprint, Page xiii)

இவ்வகராதி முயற்சி 'த'கர வரிசையிலிருக்கும் போதே இவர் இறந்துவிட்டார். இவ்வகராதி யானது இவர் மகன் க. பாலசிங்கம், மற்றும் எஸ். ஆர். சுப்பிரமணிய கவிராயர் (இந்தியா) உட்பட சில அறிஞர்களால் முழுமையாக்கப்பட்டு, பகுதிகளாக 1910, 1912, 1923களில் பதிக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. நான்காம் தமிழ்ச் சங்கம் அமைத்த அமைப்பாளர்களில் ஒருவரும், நான்காம் தமிழ்ச் சங்கத்தின் முதல் தலைவராகப் பணியாற்றிய பாண்டித்துரைத் தேவர் அவர்கள் கதிரவேற்பிள்ளை அவர்களின் அகராதியை வெளியிடும் முயற்சியை மேற்கொண்டார். இவ்வகராதியானது தமிழ்ச் சொல்வகராதி அல்லது தமிழ்ச் சங்க அகராதி என வழங்கப்பெறுகிறது.

இவர் 1863 இல் தேசாயிமாணி வாரப் பத்திரிகை நடத்தினார் என்றும், 1962 இல் தர்க்க கூடமணி என்ற நூலை வெளியிட்டார் என்றும் பதிவுகள் உள்ளன.

தனது ஆசிரியராக இருந்த வைமன் என்பவரின் பெயரைத் தனது முதல் பெயராகச் சேர்த்துக்கொண்டதால் கு. வைமன் கதிரவேற்பிள்ளை என அழைக்கப்பட்டார். இவர் 1885 ஆம் ஆண்டில் நல்லூரில் வீடு வாங்கிக் குடியேறினார். தினமும் இவரை பலர் நாடி வருவார்கள். இவர் இருந்த வீதி இன்றும் "வைமன் ரோட்" என்று நின்றிருநிலவுகின்றது. (தகவல் www.valvai.com).

அகராதி - முதலாம் பாகம் (www.valvai.com)

C. W. KATIRAVELPILLAI'S TAMIL DICTIONARY.

தமிழ்ச் சொல்வகராதி

முதலாம் பாகம்

அகராதியின்

முதல் பாகம்

முதலாம் பாகம் வல்வெட்டித்துறை

க. குமாரசுவாமி முதலியார் குமாரசுவாமி

முதலாம் பாகம் வல்வெட்டித்துறை

முதலாம் பாகம்

முதலாம் பாகம் வல்வெட்டித்துறை

முதலாம் பாகம் வல்வெட்டித்துறை

முதலாம் பாகம் வல்வெட்டித்துறை

முதலாம் பாகம் வல்வெட்டித்துறை

முதலாம் பாகம் வல்வெட்டித்துறை

முதலாம் பாகம்

பல்லவ காலத் தமிழின் மொழியியல் கூறுகளை ஆராய்ந்தவர் :

பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை

"The Dravidian Linguistics Association at its 25th year celebration (1997) honoured two scholars as the pioneers in Dravidian Languages. One of whom was **Professor Kandasampillai Kanapathipillai** and the contribution that enabled this recognition was his doctoral dissertation "**A Study of the language of the Tamil Inscriptions of the 7th and 8th centuries A.D**" submitted to the London School of Oriental and African Studies in 1935."

பேராசிரியர். கா. சிவத்தம்பி, (Preface, Page V, "A Study of the language of the Tamil Inscriptions of the 7th and 8th centuries A.D", 2004, Kumaran Book House publications.)

பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள், 1935ஆம் ஆண்டு தன்னுடைய மேற் பட்டப் படிப்பிற்கு இலண்டனிலுள்ள கலாசாலையில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரையைக் கருதி, அவர்களைத் திராவிட மொழியியல் ஆய்வாளர்களில் முந்தையர்களில் ஒருவராக (Pioneers in Dravidian Languages) அங்கீகரித்துள்ளார்கள். இந்தியாவிலுள்ள The Dravidian Linguistics Association அமைப்பானது தனது 25ஆம் ஆண்டு நிறைவில் (1997) இந்த அங்கீகாரத்தை வழங்கியுள்ளதாக பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்கள் பதிவு செய்கின்றார்.

பேராசிரியர் கந்தசாமிப்பிள்ளை கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் 1935ஆம் ஆண்டு சமர்ப்பித்த ஆய்வுக்கட்டுரையானது 69ஆண்டுகளுக்குப் பின்னர் 2004ஆம் ஆண்டு நூல்வடிவம் பெற்றது. இவ்வாய்வானது 7ஆம் 8ஆம் நூற்றாண்டுகளில் பொறிக்கப்பெற்ற தமிழ்க் கல்வெட்டுச் சாசனங்களிலுள்ள தமிழின் மொழியியல் கூறுகளை ஆய்வு செய்கிறது.

இந்த ஆய்வுக்கட்டுரையின் சிறப்பு என்ன? இக்கேள்விக்கும் பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி அவர்களே விடையளிக்கின்றார்.

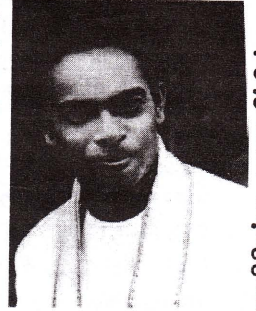
"**First and foremost this was the first ever study** "undertaken with a view of finding the actual use of the (Tamil) Language at a definite period of history" (பேராசிரியர். கா. சிவத்தம்பி, மேற்கண்ட நூல்)

1935ஆம் ஆண்டுக்கு முன்னர்வரை குறித்த ஒரு காலப்பகுதியை (definite period of history - 7ஆம் 8ஆம் நூற்றாண்டு) எடுத்துக்கொண்டு தமிழின் மொழியியல் கூறுகள் சார்ந்த ஆய்வுகள் மேற்கொள்ளப்படவில்லை.

பேராசிரியரின் க. கணபதிப்பிள்ளையின் ஆய்வுக்கு முன்னர் நூல்களின் யாழ்ப்பாண சார்ந்த ஆய்வுகளே பரவலாக மேற்கொள்ளப்பட்டு வந்திருந்தன. இவ்வகையான ஆய்வில் இருக்கும் இருபெரிய சிக்கல்கள் (1) இடைச் செருகல்களும் (2) பாடபேதங்களும் என்று கொள்ளலாம். கம்பராமாயணத்தில்கூட நூற்றுக்கணக்கான இடைச்செருகல் பாடல்கள் இருப்பதாக வாதுங்கள் முன்வைக்கப்படுவதை நாம் காண்கின்றோம். பல தலைமுறைகளாக பலரால் படியெடுக்கப்பெற்று வந்தமையால் நிரம்பப் பாடபேதங்கள் மூலங்களில் ஏற்பட்டுள்ளதைப் பலர் நிறுவியுள்ளதைக் கண்டுள்ளோம். மணிவாசகர் பாடிய திருவாசகத்தை 3ஆம் நூற்றாண்டு தொடங்கி 13ஆம் நூற்றாண்டுவரை ஆராய்ச்சியாளர்கள் கொண்டு திரிவதை நாம் இன்றும் காண்கின்றோம்.

கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் பல்லவ கல்வெட்டு மூலங்களைக்கொண்டு அக்கால தமிழ் மொழியியல் கூறுகளை ஆராய்ந்து தம் ஆய்வினை மேற்கொண்டுள்ளார். கல்வெட்டு மூலங்கள் ஆதலால் இடைச்செருகல்களும் பாடபேதங்களும் இவற்றில் இல்லை. இந்தக்கல்வெட்டுக்களில் எவ்வாறு தமிழ் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது (actual use of the (Tamil) Language) என்பதை ஆராய்ந்து ஆய்வுக்கட்டுரையை சமர்ப்பித்து தமிழில் புதிய ஆய்வுப்புலத்தைத் திறந்துவிடுகிறார். இவ்வாய்வுக்கட்டுரையின் உபதலைப்புக்களாக 1. Writing 2. Bases 3. Substantives 4. Verbs 5. Particle ஆகியவை அமைவதைக் காணும்போது தமிழின் மொழியியல் (Linguistics) கூறுகளை ஆராய்ந்துள்ளதைக் கண்டுகொள்ளலாம்.

இத்தன்மையினால் பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளையின் 1935ஆம் ஆண்டு ஆய்வினைக் "குறித்த ஒரு வரலாற்றுக் காலப்பகுதியில் தமிழானது எவ்வாறு உபயோகிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதைக்கண்டு அதன் மொழியியல் கூறுகளை ஆராய்ந்த முதலாவது ஆய்வு முயற்சி"யாக பேராசிரியர் கா. சிவத்தம்பி பதிவுசெய்கிறார்.

பேராசிரியர் க. கணபதிப்பிள்ளை

முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியர் :

சுவாமி விபுலானந்த ஆடிகள்

19ஆம் 20ஆம் நூற்றாண்டுகளில் சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் இயங்கியபோதும் அங்கு தமிழ்க் கல்விக்கு அதிகம் முக்கியம் கொடுக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. இதனைப் பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை அவர்கள் தெளிவுபடுத்தியுள்ளார்.

தமிழ்கூறும் நல்லு லகிலே, சென்னைப் பல்கலைக்கழகம் மட்டுமே ஒரே பல்கலைக்கழகமாக அக்காலத்தில் இயங்கியது. அது தென்னிந்தியாவுக்குப் பொதுவாகக் கருதப்பட்டதேயல்லாமல், தமிழ் நாட்டுக்குச் சிறப்பானதாகக் கருதப்படாமையால், தமிழ்த்துறை வலுவள்ளதாக அங்கே அமைக்கப்படவில்லை. சிதம்பரத்திலே கருதப்படாமையால், தமிழ்த்துறை வலுவள்ளதாக அங்கே அமைக்கப்படவில்லை. சிதம்பரத்திலே சைவச் சூழலிலே தமிழ் வளர்க்கவென அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம் கட்டியெழுப்பப்பட்டபோது பல்கலைக்கழகச் சூழலுக்கேற்ற தமிழ்க் கல்வியை ஒழுங்கமைத்து நெறிப்படுத்த விபுலானந்தரே தக்கவரென்ற நிலையிருந்தது.

பேராசிரியர் ஆ. வேலுப்பிள்ளை, 1989,

நினைவுப் பேரூரை - பேராசிரியர் வித்தியானந்தன் காட்டும் ஈழத்துத் தமிழர்சாஸ்திக் கோலம் - பக்-3

விபுலானந்த அடிகளாரின் நெறிப்படுத்தலின்கீழ் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகமானது தமிழுக்கான பல்கலைக்கழகமாக 1920களின் பிற்பகுதிகளில் இயங்கத்தொடங்கியது. தமிழுக்கான பல்கலைக் கழகமாக இயங்கத்தொடங்கிய அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தின் அடுத்தகட்டமாக “யாரைத் தமிழ்ப்பேராசிரியராக நியமிப்பது?” என்னும் தேவை இருந்தது.

அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழக வேண்டுகோளின்படி, சுவாமி விபுலானந்தர் சிதம்பரம் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் 1931 ஆம் ஆண்டு முதல் தமிழ்ப் பேராசிரியர் பணியை ஏற்று, பல்கலைக்கழக வரலாற்றில் என்றென்றும் நினைத்துப் போற்றக்கூடிய தம் தமிழ்த் தொண்டைப் பதிவு செய்தார். இதற்கு முன்னர் பல்கலைக்கழக சிமையில் தமிழ்ப் பேராசிரியர் தகைமை தமிழ்ச் சூழலில் இருந்ததாகத் தகவல்கள் தெரியவில்லை.

Dr. M.S.Alexander, என்பவர் “விபுலானந்த அடிகளாரின் கல்வியியற் தத்துவம்” எனும் கட்டுரையில் கீழ்க்கண்ட பதிவைத் தந்துள்ளார்.

“His teacher training, his highest achievements in science, mathematics, various languages, various religions, and his positions as a teacher, Manager, Principal, Sanjasy (sage) and **first professor of Tamil in Indian and Ceylon Universities** endowed to make him an authority to speak and write on various fields of Education.”

- Dr. M.S.Alexander, 'Educational Philosophy of Swami Vipulananda'

விபுலம் - சுவாமி விபுலானந்தர் நினைவு விழாச் சிறப்பு மலர் (கனடா) - 2003 - பக்-188

பின்னர் 1943 ஆம் ஆண்டில், இலங்கையில் பல்கலைக்கழகம் இயங்கத் தொடங்கியபோது தமிழ்த் துறையின் முதலாவது பேராசிரியராக பலரின் வேண்டுகோளிற்கிணங்க பணிபுரிய இணங்கினார்.

இதன்படி,

- ஈழத்தின் முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியராக,
- தமிழகத்தின் முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியராக,
- இருநாடுகளின் வரலாற்றில் முதலாவது தமிழ்ப் பேராசிரியராகப் பணிபுரிந்தவராகவும் சுவாமி விபுலானந்த அடிகளார், விளங்குகின்றார்.

இவை அனைத்துக்கும் மேலாக தமிழின் முதலாவது பேராசிரியர் எனும் சிறப்பும் அவரையே சாருகிறது.

இணைய முகவரியில் தமிழை ஏற்றியோர் : ஈழத்தவரே..!

பிற கலை, கலாசார, பண்பாட்டுக்கு கூறுகள் தமிழுக்கு பரிச்சயம் ஆவதற்கு தற்காலத்தில் இணையமானது முக்கிய ஊடகமாகப் பங்காற்றி வருவதைக் காணக் கூடியதாக உள்ளது.

இயல்தமிழில் Blog போன்ற சில புதிய வடிவங்களை இணையத்தின் வருகை தமிழுக்கு அறிமுகப்படுத்தியுள்ளது.

2000களில் ஆங்கில மொழியால் ஆதிக்கம் பெற்றிருந்த இணைய ஊடகமானது கடந்த 10-15 ஆண்டுகளில் தமிழ் மொழி உட்பட பிறமொழிகளாலும் உள்வாங்கப்பட்டமையானது நாம் வாழும்போதே கண்ட மாற்றமாகும்.

இம்மாற்றங்களின் ஒரு முக்கிய மைற்கல்லாக அமைவது தமிழ் இணைய முகவரி ஆகும். ஆரம்ப காலங்களில் URL எனப்படுகின்ற இணைய முகவரி ஆங்கிலத்தில் மட்டுமே காணப்படும். உதாரணமாக www.gnanam.info என்பது ஞானம் சஞ்சிகையின் இணையத்தள முகவரியாகும்.

2009 ஆண்டு இந்த இணையத்தள முகவரி அமைப்பில் பெரியதொரு மாற்றம் கொண்டுவரப்பட்டது. ஆங்கிலம் தவிர்ந்த தமது தாய் மொழிகளிலும் இணைய முகவரிகள் அமைக்கலாம் என்பதே அம்மாற்றம். இருப்பினும் அதனைத் தொழில்நுட்ப ரீதியாக செயற்படுத்துவதில் பாரிய வேலைகள் காணப்பட்டன.

இதனடிப்படையில் 2010 ஆண்டு மே மாதம் உலகலாவிய ரீதியில் 10ற்கும் குறைந்த நாடுகள் இதற்கான தொழில்நுட்பத் தேவைகளைப் பூர்த்திசெய்து தமது தாய்மொழியில் இணையமுகவரிகளை வெளியிடத் தயாராகின.

இவற்றில் இலங்கை தனித்துவம்பெற்று நின்றது. முதன்முதலாக ஆங்கிலம் தவிர்ந்த இரண்டு மொழிகளில் (தமிழ் மற்றும் சிங்களம்) இணையமுகவரிகளை வெளியிட்ட முதலாவது நாடு என்ற மதிப்பை உலகத்தில் சம்பாதித்துக்கொண்டது.

இதனடிப்படையில் தமிழ் மொழியில் அமைந்த இணைய முகவரிகளை முதலாவதாக உலகத்துக்கு ஈழம் வழங்கியது.

தமிழ் அன்னை மிடுக்குற்றாள்!

அதனைத் தொடர்ந்து 2011 இல் சிங்கப்பூரும் தமிழில் அமைந்த இணையமுகவரிகளை உள்ளடக்கும் தொழில்நுட்ப வகையைச் செய்தன.

இலங்கையில் இந்த முயற்சிக்கு முதுகெலும்பாக தொழிற்பட்டவர் மொறட்டுவைப் பல்கலைக்கழகத்தைச் சேர்ந்த பேராசிரியர் கிஹான் டயஸ் (Gihan Dias) ஆவார். LK Domain Registry எனும் அமைப்பு அனைத்து தொழில்நுட்ப முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டது. தமிழ் சார்ந்த பகுதியில் ஞா. பாலச்சந்திரன் மற்றும் கெ. சர்வேஸ்வரன் ஆகியோர் கடமையாற்றினர்.

இதன்பின்னர் 2013 ஜூலை மாதம் தளம்.ஞானம்.இலங்கை எனும் முகவரியின் வாயிலாக ஞானம் சஞ்சிகையானது தமிழ் இணையமுகவரி கொண்ட முதலாவது தமிழ்ச் சஞ்சிகை எனும் இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டது.

“தமிழிலே தளம்.ஞானம்.இலங்கை என்று (தமிழ் யுனிகோட்டில்) தட்டச்சு செய்வதன் மூலம் “ஞானம்” சஞ்சிகையின் இணையத் தளத்திற்குச் சென்று சகல இதழ்களையும் பங்குக்கும் வகை செய்துள்ளோம். இது தமிழ்-கணினி இணைப்புச் செயற்பாட்டில் ஒரு பெரும் பாய்ச்சலாகும். “ஞானம்” சஞ்சிகையே தமிழ் மொழியில் முதலாவதாகத் தனது இணையமுகவரியை அமைத்துக்கொண்ட சஞ்சிகையாகும்”

- தி.ஞானசேகரன், ஞானம் 158, ஆசிரியர் தலையங்கம்.

2010 | IDN ccTLDs launched for registrations: الاردن (Jordan), مصر (Egypt), الإمارات (United Arab Emirates), 中国 (China), 台湾 (Taiwan of China), الجزائر (Algeria), السعودية (Saudi Arabia), ශ්‍රී ලංකා and இலங்கை (Sri Lanka)

2010 | .il .lu .si .ua

2011 | .ee

2011 | IDN ccTLDs launched: .대한민국 (Republic of Korea), فلسطين (Palestine), قطر (Qatar), سورية (Syrian Arab Republic), ไทย (Thailand), 新加坡 and சிங்கப்பூர் (Singapore), 香港 (Hong Kong SAR China)

[தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அழகனார்
பிறந்த(02.08.1913) 102ஆவது அகவை
முன்னிட்டு இக்கட்டுரை பிரசுரமாகிறது.]

தமிழை, சர்வதேச அரங்கிற்கு உயர்க்கியவர்

தமிழ்க்கங்கை தனிநாயகம் அடிகள்

- அருள்தந்தை செ.அன்புராசா, பி.ம.த.
இயக்குனர்.

தனிநாயகம் அடிகள் தவிர்க்கப்பட முடியாதவர்
'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' (Every Country is my Country, Every Man is my kinsman) 'எல்லா ஊரும் என்னுடைய ஊரே எல்லா மக்களும் என்னுடைய உறவினரே' என்று சங்க இலக்கியத்தில் கணியன் பூங்குன்றன் வகுத்த உலகளாவிய சகோதரத்துவத்தை 'சர்வதேசக் குடிமகனாக' (international citizen) வாழ்ந்தவர் தமிழ்த்தாது தனிநாயகம் அடிகள். 20ஆம் நூற்றாண்டில் மகாகவி பாரதியின், "திறமான புலமையெனில் வெளிநாட்டார் மதிக்கும் வகை செய்தல் வேண்டும்" எனும் சிந்தனைக்குச் செயல் வடிவம் கொடுத்தவர். இவ்வாறு, "தேமதுரத் தமிழோசை உலகெலாம் பரவச் செய்து" தமிழை, தமிழர்கள் மட்டுமல்லாது தமிழர் அல்லாதவரும் அறியச் செய்த தமிழ்க் கங்கைதான் தமிழ்த்தந்தை தனிநாயகம் அடிகளாவார்.

நெடுந்தீவைச் சேர்ந்த கென்றி ஸ்ரனிஸ்லாஸ் கணபதிப்பிள்ளை, செசில் இராசம்மா பஸ்தியாம்பிள்ளை தம்பதிகளின் மூத்த மகனாக 02.08.1913 அன்று கரம்பொன் என்ற ஊரில் பிறந்தவர் தனிநாயகம் அடிகள். அவர் பிறப்பின் நூற்றாண்டைக் கடந்து நிற்கிறோம். தமிழுக்கு விழா எடுக்கின்றபோதெல்லாம் தனிநாயகம் அடிகளாரைத் தவிர்க்க முடியாதிருப்பது தமிழுக்கு அவர் செய்த தரணி போற்றும் தமிழ்ப் பணியினாலேதான் என்பதை யாவரும் அறிவர்.

சர்வதேசத்தில் தமிழுக்கு முகவரிதந்து முகவரியானவர்.

தமிழ் மொழியின் இலக்கியச் சிறப்புக்களை பிறமொழி இலக்கியங்களுடன் ஒப்பிட்டு ஆய்வுசெய்கின்ற மொழியாற்றலைத் தனிநாயகம் அடிகள் வளர்த்துக்கொண்டார். அதேவேளை, ஏனைய தமிழ் விற்பன்னர்களில் (scholars) இருந்து தனிநாயகம் அடிகள் ஒருபடி மேலோங்கி நிற்கக் காரணம் அவர் ஒரு தமிழ் பேரறிஞராகத் தம் ஆளுமையையும் ஆற்றல்களையும் வளர்த்துக் கொண்டதோடு, ஒரு மிகத்தேர்ச்சி பெற்ற மொழியியலாளராக (philologist) தமிழ்மொழி வளர்ச்சியின் விஞ்ஞான ரீதியான ஆய்வுகளை மேற்கொண்டதுமாகும்.

தமிழ்மொழியை ஏனைய பல மொழிகளோடு வைத்து ஆய்வுகளைச் செய்ததும், தொடர் ஆய்வுத் தேடலுக்கு தமிழ் அறிஞர்களுக்கும் தமிழரல்லாத அறிஞர்களுக்கும் வழிகோலியது அவரின் மிகச் சிறப்பானதொரு தமிழ் மொழியியல் பங்களிப்பாகக் கருதலாம்.

14 மொழிகளை நன்கு தெரிந்தவராகவும், மேலும் பல மொழிகளோடு பரிச்சயம் உள்ளவராகவும் விளங்கியதிலிருந்து தனிநாயகம் அடிகள் தமிழ் மொழியியலுக்கு உலகளாவிய அங்கீகாரம் பெறவும், தமிழையும் தமிழர்களையும் தமிழ்பேசும் மக்களையும் உலக வரைபடத்தில் குறித்துக்காட்டவும் காரணமாயிருந்தார்.

இன்று, 'தமிழனுக்கு ஒரு நாடில்லை, தமிழன் இல்லாத நாடுமில்லை' எனச் சொல்லுகிறார்கள். தமிழர்கள் இன்று உலகின் பல பாகங்களில் பரந்து விரிந்து வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

தமிழர்களுக்கு உலக அரங்கில் அடையாளத்தை - முகவரியைப் பெற்றுக் கொடுத்ததுதான் தனிநாயகம் அடிகள் தமிழருக்குச் செய்த, தமிழ்பேசும் மக்களுக்குச் செய்த தலையாகிய தனிப்பெரும் பணியாகும் எனக் கொள்ளலாம்.

தமிழாராய்ச்சி, தமிழர் வாழ்வியலையும் உள்ளடக்கியது.

பேராசிரியர் ச.வித்தியானந்தன் கோடிட்டுக் காட்டுவதைப் போல தமிழ் இலக்கியம், தமிழ் இலக்கணம் ஆகியவை பற்றிய ஆராய்ச்சியே தமிழாராய்ச்சி என்ற நிலையை மாற்றி, தமிழ் மக்களின் வரலாறு, மானிடவியல், சமயங்கள், தத்துவங்கள், சித்தாந்தங்கள், தமிழ்த் தொல்பொருளியல், தமிழர் பிற நாட்டவருடன் கொண்ட தொடர்புகள், தமிழர் பண்பாடு, தமிழ்க் கலைகள், தமிழ் மொழியியல் எனப் பல துறைகளில் தமிழாராய்ச்சி விரிந்து செல்ல வழிசமைத்தவர் தனிநாயகம் அடிகள்.

இதன் விளைவாக, தமிழ் இலக்கியத்தின் சிறப்பு, பண்பாட்டு வளர்ச்சி, தமிழின் தொன்மை, தமிழ் மொழியியல் பற்றிய புரிதல்களும் புதிய கண்டுபிடிப்புக்களும் வெளிவரக் காரணமாய் இருந்திருக்கிறார். இவ்வாறு தமிழியல் ஆய்விலே புரட்சிகள் ஏற்படவும், புதுமைகள் நிகழவும் காரணராய் தனிநாயகம் அடிகள் திகழ்ந்திருக்கிறார்.

தமிழுக்குச் செய்த சிறப்புப் பங்களிப்புகள்

தனிநாயகம் அடிகளாரின் வாழ்வையும் பணிகளையும் நோக்குகின்றபோது தமிழுக்குச் செய்த சிறப்புப் பங்களிப்புக்களாக பின்வரும் பத்து (10) குறிப்புக்களைப் பார்க்கலாம்:

1. 'தம்பிரான் வணக்கம்' என்ற நூலை (இதுவரையில் கிடைக்கப்பெறும் அச்ச நூல்களில் தமிழ் மொழியில் 20.10.1578 இல் அச்சிடப்பட்ட முதல் அச்ச நூல்) அமெரிக்க ஆர்வர்து பல்கலைக் கழகத்திலும், 'கிரிசித்தியாணி வணக்கம்' என்ற நூலை (14.11.1579இல் கொச்சி அம்பலக்காட்டில் அச்சிடப்பட்டுள்ளது.) பாரிசு நூலகத்திலும், அடியார் வரலாறு 'Flos Sanctorum' (1586இல்

புன்னைக்காயலில் பதிப்பிக்கப்பட்டுள்ளது.) வத்திக்கான் நூலகத்திலும் கண்டெடுத்த மேற்சொன்ன நூல்களோடு போத்துக்கேய-தமிழ் அகராதி போன்றவை தமிழில் அச்சேற்றப்பட்ட முதல் தமிழ் நூல்களானவை என்பதால் அவற்றைப் பதிப்புச் செய்து, வெளி உலகம் அறியச்செய்தது (பேரா.பா.வளன் அரசு, தமிழறிஞர் தனிநாயகம் அடிகளார் அரும்பெரும் பணிகள், தொண்டன், ஐப்பசி-காத்திகை, 1980, பக்.04)

2. தமிழ் பண்பாடு பற்றியும் தென்கிழக்கு ஆசிய நாடுகளின் பண்பாடுகள் பற்றியும் தொல்பொருளகங்களில் (கிடைத்தது அல்ல) கிடந்த எச்சசொச்சங்களை வெளிக் கொணர்ந்தமை.

3. நோமாபுரியில் 1935களில் 'வீரமா முனிவர் கழகம்', தூத்துக்குடியில் 1948இல் 'தமிழ் இலக்கியக் கழகம்' (Tamil Literary Association), இலங்கையில் 1952இல் 'தமிழ் பண்பாட்டுச் சங்கம்' ஆகியவற்றினைத் தோற்றுவித்ததோடு: தமிழ்த்தூது, ஒன்றே உலகம், திருவள்ளூர் ஆகிய 03 நூல்களைத் தமிழிலும், ஆங்கிலத்தில் 07 நூல்களையும், ஆய்வாராய்ச்சிக்காக 140 கட்டுரைகளுக்கு அதிகமாக எழுதியது,

4. 1952ஆம் ஆண்டு 'Tamil Culture' (தமிழ் பண்பாடு) என்ற இதழை உருவாக்கி, அதன் முதன்மை ஆசிரியராகப் 15 ஆண்டுகளும், 'Journal of Tamil Studies' என்ற இதழின் முதன்மை ஆசிரியராக 1960-1970கள் வரை இருந்து மொழியியல் உலகுடன், (linguistic world) தமிழ் கொண்டிருந்த உறவினை நிலை நாட்டியது,

5. 'தமிழ்ப் பண்பாடும் நாகரிகமும்' (Tamil Culture & Civilization) என்ற நூலின் பதிப்பாசிரியராக இருந்து பன்னாட்டு (international) விற்பன்னர்களைக் கொண்டு உலகப் பண்பாட்டில், தமிழ் மொழியின் வகி பாகத்தினை உலகறியச் செய்தது,

6. பிறநாடுகளில் வாழும் தமிழர்கள் தமிழ்க்கல்வி பெறவும், பிற நாடுகளின் நூலகங்களிலுள்ள தமிழ் நூல்களைப் பேணவும் வழிவகைகள் மேற்கொண்டது,

7. தென்கிழக்காசிய பல்கலைக்கழகங்களில் இந்திய இயலில் (indian studies) சமஸ்கிரதமே கற்கை நெறிகளாக இருந்த

வேளையில், தமிழியல் கற்கைநெறிகளையும் பல்கலைக் கழகங்களில் பாடமாக்க உழைத்து வெற்றி கண்டது.

8. 1965இல் தமிழாராய்ச்சி மாநாட்டை நிறுவி (International Tamil Conference), அதன் முதல் நான்கு மாநாடுகளையும் மலேசியா, சென்னை, பாரிசு, யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இடங்களில் முன்னின்று நடத்தி உலகளாவிய ரீதியில் தமிழியலை உயர்த்தி நிறுத்தியது.

9. சுமார் 51நாடுகளுக்கும், 40க்கும் மேற்பட்ட பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் தமிழ்த் தூதனாய்ச் சென்று தமிழ் வளர்த்தது (இவற்றில் சில நாடுகளுக்கும், பல்கலைக்கழகங்களுக்கும் பலதடவைகள் சென்றிருக்கிறார்),

10. ஈழத்தில் தேசிய உணர்வும் ஒருமைப்பாடும் உருவாக சிங்களம், தமிழ் ஆகிய இருமொழிகளும் ஆட்சிமொழியாக அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் எனத் தொடர் முயற்சிகளில் ஈடுபட்டது போன்றவை அடிகளாரின் முக்கியமான தமிழ்ப் பணிகளாகப் பார்க்கலாம்.

இவ்வீரைந்து குறிப்புக்களில் இறுதியான குறிப்பை நாம் வாழும் காலத்தின் கட்டாயம் கருதி - தமிழ்மொழி உரிமைக்காகத் தனிநாயகம் அடிகளார் செய்த தனிப்பெரும் முயற்சிகளைச் சுருக்கமாக நோக்கலாம்.

தமிழ்மொழி உரிமைக்காக, தமிழ்பேசும் மக்களுக்காகச் செய்த பணிகள்

தமிழ்மொழி எத்தகைய சவால்களுக்கு அன்றும் இன்றும் இனிவரும் காலங்களிலும் முகம்கொடுக்க வேண்டிவரும் என்பதைத் தீர்க்கதரிசனமாக 1952ஆம் ஆண்டு தனிநாயகம் அடிகள் எழுதிய தமிழ்த்தூது என்ற நூலில் குறிப்பிட்டிருக்கின்றாரே என எண்ணத்தோன்றுகின்றது. இங்குதான் தமிழ் இறைவாக்கினனாகத் தனிநாயகம் அடிகளாரைப் பார்க்கவேண்டியும் உள்ளது. தமிழன்னைக்கு எதிரான பகைமையை தமிழர் செய்யும் தமிழ்த்தூதின் வழியாகவே வெற்றிகொள்ள முடியும் என்பதனையும் தனிநாயகம் அடிகள் குறிப்பிடத் தவறவில்லை, "இத்தொண்டு (தமிழ்த்தொண்டு) இக்காலத்து இன்றியமையாது வேண்டுமோவெனின், இன்றியமையாது வேண்டும். உலக மொழிகளின் பிறப்பைக் கண்டும், அவை சிதையவும், மாறவும், வழக்கொழியவும், தான்

இன்றும் தன் இளங் கன்னித் தன்மையைக் காத்து வருகின்ற தமிழன்னைக்கு, இன்று இடுக்கணும் இடும்பையும் நேர்ந்துள. தமிழன்னை மீது பல்வேறு பகைவர் அறிந்தும், அறியாதும், படையெடுத்துள்ளனர். இப்பகை எல்லாவற்றையும் புறங்காணும் கருவி தமிழ்த் தூது முரசின் ஒலி ஒன்றே என நம்புகின்றேன்..." (தமிழ்த் தூது, தமிழ்த் தூது, 1952, முதற்பதிப்பு, பக்.01). இதனால், தமிழ்மொழி உரிமைக்காகவும் தனிநாயகம் அடிகள் கணிசமான பங்களிப்பை 1955களில் ஆற்றியிருக்கிறார் என்பது இங்கு கோடிட்டுக்காட்டப்பட வேண்டியது.

நூல் : மனைபூட்டும் மருத்துவ அறிவியலை அறிந்து கொள்வோம்.

ஆசிரியர்: **பாக்பூர் எம். கே. முருகானந்தன்**
வெளியீடு: **மணிமேகலை பிரசுரம்**
விலை: **ரூபா 300/-**

சாதாரண மனிதனுக்கு வேண்டிய மருத்துவ அறிவியலை மேம்படுத்தும் வண்ணம் தனது தொடர்ச்சியான பதிவுகளைக் கட்டுரைகள் மூலமும், நூல்கள் மூலமும், இணையத்தளம் மூலமும் தொடர்ந்து வழங்கிவரும் ஆசிரியரின் பணி மிகவும் பயனுடையது. இவரது நூல்கள் ஒவ்வொரு இல்லங்களிலும் இருக்கவேண்டியவை. தேவைப்படும்போது உடனுக்குடன் பார்த்து சந்தேகங்களை நிவர்த்திக்கக் கூடியவை. இவ்வகையில் இவரது சமீபத்திய நூலாக இந்நூல் வெளிவந்துள்ளது. பயன்மிக்க 18 மருத்துவக் கட்டுரைகள் இத் தொகுதியில் அமைந்துள்ளன. இலக்கிய அழகியல் சொட்டச் சொட்ட இலகு தமிழில் ஆசிரியர் மருத்துவ விடயங்களைத் தந்திருக்கிறார்.

அதனால் நூலை வாசிக்கத் தொடங்கினால் வாசித்து முடிக்கும் வரை மூடி வைக்க முடியாத ஓர் ஈர்ப்பு இந் நூலுக்கு உண்டு. இன்றைய காலகட்டத்தில் ஒவ்வொருவரும் அறிந்துகொள்ள வேண்டிய மருத்துவ விடயங்களே இந்நூலில் முக்கியப்படுத்தப் பட்டுள்ளன. ஆசிரியர் பாராட்டுக்குரியவர், வாழ்த்துக்கள்.

1956ஆம் ஆண்டு தேர்தலுக்குப் பின் 'சிங்களம் மட்டும் இயக்கம்' தீவிர மடைந்தபோது இதனால் விளையக் கூடிய தீமைகளை அப்போது புதிய பிரதமராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட S.W.R.D. பண்டாரநாயக்காவிடம் நேரில் சென்று விளக்கினார் தனிநாயகம் அடிகள். உலக நாடுகளின் ஒழுங்கில் பன்மொழிகளை ஆட்சி மொழிகளாகக் கொண்ட பெல்ஜியம், கனடா, சுவிட்சலாந்து, பின்லாந்து போன்ற நாடுகளை முன்னுதாரணங்களாகக் காட்டினார். ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட மொழிகளைக் கொண்ட 30க்கும் கூடுதலான நாடுகள் தங்கள் நாட்டு மொழிகளுக்கு ஒத்த மொழியுரிமையினை ஏனைய மொழிகளுக்கு வழங்கி மொழிப் பிரச்சினைக்குத் தீர்வு கண்டிருப்பதைக் கோடிட்டுக் காட்டினார்.

மேலும், இலங்கையில் சிங்களவர்களுக்கும் தமிழர்களுக்குமிடையில் உள்ள நீண்ட வரலாற்று, சமய, மொழி, பண்பாடு ரீதியான உறவுகளை ஆய்ந்தறிந்து மொழி உரிமைக்கான வேண்டுகோளை முன்வைத்து, இலங்கையில் பேசப்படுகின்ற சிங்களம் தமிழ் ஆகிய இரு மொழிகளையும் ஆட்சி மொழிகளாக அங்கீகரித்து இன முறுகலுக்குத் தீர்வுகாணும்படி தனிநாயகம் அடிகள் வினயமாக வேண்டி நின்றார். இவற்றுக்கெல்லாம், அன்றைய பிரதமர் S.W.R.D.பண்டாரநாயக்காவிடம் இருந்து கிடைத்த பதிலும் பரிசும், "பாதர், இப்பிரச்சினைக்கு வாள்முனையில் தீர்வு காணவே விரும்புகின்றேன் "(Father, I will rather decide it on the point of sword!") என்பதாகும் (A.J.Wilson, The Dedicated Patriotism of Father Thani Nayagam, Thamilaram, p.84).

15.06.1956இல் S.W.R.D.பண்டாரநாயக்கா தலைமையிலான அரசு, பாராளுமன்றத்தின் அங்கீகாரத்தோடு, 'இலங்கையில் சிங்களம் மட்டும் ஆட்சி மொழியாயிருக்கும்' என அறிவித்து தமிழ்மொழியை முற்றாகப் புறக்கணித்தது. இக்கொள்கையே இந்நாட்டுக்கு சாபமாகவும் சாபக்கோடாகவும் மாறியது என்பதை ஈழத்து வரலாறு மீண்டும் மீண்டும் நிரூபிக்கிறது.

ஒரு மக்களின் இருப்புக்கு, அவர்களின் பண்பாட்டுக்கு உயிராய் இருக்கின்ற மொழியையே அரசு வெறுத்து வேறுக்க நினைத்தபோது, 'பிணத்தோடு என்ன

பேச்சுவார்த்தை' எனத் தெரிந்தும் தனிநாயகம் அடிகள் தொடர்ந்தும் அகிம்சை வழிநின்று அகிலத்திற்கு அறிவொளி பாய்ச்சினார். 'இலங்கையில் மொழி உரிமைகள்'(Language Rights in Ceylon – Tamil Culture, Vol.V., No.3., July 1956 இல் (217-230) எனும் கட்டுரையை எழுதி 'தமிழ் கல்ச்சர்' (Tamil Culture) என்ற இதழில் வெளியிட்டார்.

மேலும், தமிழ்மொழி உரிமைப் பறிப்புக்கு எதிராக 1956களிலும், 1961லும் நடைபெற்ற சத்தியாக் கிரகங்களில் நேரடியாகப் பங்கேற்றார் தனிநாயகம் அடிகள். இலங்கையின் தேசிய நலனுக்காக தமிழர்கள் ஆற்றிய அரும்பெரும் பணிகளையும், தமிழர்கள் பெறவேண்டிய உரிமைகளைப் பற்றியும் சிங்கள, ஆங்கில மொழிகளில் துண்டுப் பிரசுரங்களைத் தயாரித்ததோடு, இதற்கு ஆதரவாக சிங்களப் பேராசிரியர்களின் கையொப்பங்களையும் பெற்று அவற்றை வெளியிட்டார். சிறப்பாக 1980ஆம் ஆண்டுகளில் அவசரகாலச் சட்டத்தின் கீழ் தமிழர்கள் பட்ட சொல்லொணாத் துயரங்களை 10.01.1980 அன்று யாழ்.நகரில் ஏற்பாடு செய்யப்பட்ட விசேட அரங்கிலே இலங்கை அரசின் போக்கைப் பகிரங்கமாகச் சாடினார்.

இவ்வாறு தமிழ்மொழியின், தமிழ் மக்களின், தமிழ்பேசும் மக்களின் நியாயமான மொழி உரிமைகளுக்காக தம் பேச்சாலும், எழுத்தாலும், அறிவாலும் அறவழியின் நின்று தனிநாயகம் அடிகள் உழைத்தார் என்பதை மனங்கொள்ள வேண்டும்.

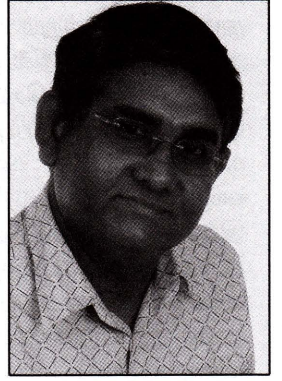
நிறைவுரை

நிறைவாக, 'என்னை இறைவன் நன்றாய் படைத்தனன், தன்னை நன்றாய் தமிழ் செய்யு மாறே' என்ற திருமுலரின் தெய்வ வாக்கினைச் சொல்லியே தமது உரைகளை நிறைவு செய்கின்றவர் தமிழ்த்தூது தனிநாயகம் அடிகள். அதே வார்த்தைகளை, 'எம்மை நன்றாய் இறைவன் படைத்தனன் தம்மை நன்றாய்த் தமிழ் செய்யுமாறே' எனத் தமிழ் வாழவும் தமிழால் நாம் வளரவும் வாழ்த்தி, 'வீழ்வது நாமாக இருந்தாலும் வாழ்வது தமிழாக இருக்கட்டும்' என்று ஆசித்து, தமிழ் தொடர்ந்து வாழ தனிநாயகம் அடிகளாரின் வழிநின்று உழைக்க அவரின் 102 அகவையின் நிறைவில் உறுதி பூணுவோம்.

ஈழத்தவரின் சமகால நூல் வெளியீடுகள்

ஓடு நூலியல்சார்ந்த பார்வை - 01

என். செல்வராஜா

இவ்வாண்டு (2015) ஜூன் மாதத்தின் நடுப்பகுதியில் இலங்கைக்கான எனது நூல்தேட்டத்தின் 'தேடல் பயணம்' அமைந்திருந்தது. சுமார் மூன்று வாரகாலம், ஓய்வு ஒழிச்சல் இன்றி, இலங்கைத் தேசிய நூலகம், கொழும்புத் தமிழ்ச்சங்கம், கொழும்புப் பொது நூலகம் உள்ளிட்ட தலைநகரின் பல முக்கிய நூலகங்களிலும் திரு. தி.ஞானசேகரன், திரு. அகனங்கன் (வவனியா), குமரன் புத்தக இல்லம் - திரு. க.குமரன் ஆகியோரின் தனிப்பட்ட நூற்சேர்க்கைகளிலும் இருந்து நூல்தேட்டம் தொடரின் பதினொராம் தொகுப்பிற்கான சுமார் 800 நூல்களின் பதிவுகளையும், எழுத்தாளர்களால் அன்புக் காணிக்கையாக வழங்கப்பட்ட பல அரிய நூல்களையும் தேடிப்பெற்று ஒருவழியாக லண்டனுக்குக் கொண்டுவந்து சேர்த்து விட்டேன். இனி அவற்றை ஆற அமர இருந்து வாசித்துப் பதிவுசெய்ய வேண்டும்.

மூன்று வார காலமும் ஓய்வு ஒழிச்சலின்றி எனக்குத் தான் விரும்பியவாறெல்லாம் விதம்விதமான உணவுப்பண்டங்களைத் தயாரித்து விருந்தோம்பியதுடன் எனது எடையையும் நான்கு கிலோ அதிகரித்துப் பெருமைபெற்றுநிற்கும் எனது சகோதரி ஜீவா அக்காவுக்கும், அவருக்குத் துணையாக நின்று எனது பயணத்தை வெற்றிகரமாக்கிய அவரது துணைவர் ராமண்ணா மற்றும் ஏகபுதல்வன் மாதவன் ஆகியோரையும் இவ்வேளையில் நன்றியுடன் நினைவு கூர வேண்டும். வவுனியாவில் எனக்கு இருப்பிடம் தந்து உபசரித்து தனது நூற்சேர்க்கையை

எனது பாவனைக்கு வழங்கியவர்கள் நண்பர் அகனங்கன் தம்பதியினர். அவர்களது உதவியுடன் 92 நூல்களை வவுனியா மாவட்டத்திலிருந்து இம்முறை பதிவு செய்யமுடிந்தது. வழமையான எனது இலங்கைப் பயணங்களில் குமரன் புத்தக இல்ல உரிமையாளர் க.குமரனையும், ஞானம் சஞ்சிகை ஆசிரியர் திரு. ஞானசேகரனையும் தரிசிப்பதை முக்கிய நிகழ்வாகக் கொள்வதுண்டு. இம்முறையும் அவர்களின் இருப்பிலிருந்து ஏராளமான நூல்களைப் பதிவுசெய்யமுடிந்தது.

லண்டனிலிருந்தபோதே பேசித்திட்ட மிட்டிருந்தபடி தெளிவத்தை ஜோசப், பீ.எம்.புன்னியாமீன், மற்றும் அந்தனி ஜீவா ஆகியோரின் நூற்சேகரிப்புகளைப் பார்வையிட முடியவில்லை. தவிர்க்க முடியாத படி இலங்கையில் வைத்துச் சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்ட புதிய சில நிகழ்ச்சிகளால் எனது திட்டமிட்ட பிரயாணங்கள் பின்போடப்பட வேண்டியதாகி விட்டன.

வழமையாக லண்டன் திரும்பியதும் எனது நட்பு வட்டாரத்திலிருந்து தொலைபேசி அழைப்புகள் வருவதுண்டு. ஈழத்து சமகால நூல்வெளியீடு, வாசிப்புப் போக்குகள், எழுத்தாளர் சந்திப்புகள், அரசியல் போக்குகள், என்று எமது உரையாடலின் விடயப் பரப்பு நேரத்திற்கேற்ப விரிவடையும். இது வழமையான விடயம்.

இம்முறை எனது இலங்கை விஜயத்தில் நான் அவதானித்த சில நூலியல்சார்ந்த விடயங்கள் எனது நட்புவட்டத்துக்குள் மாத்திரம் பரிமாறிக்கொண்டு மட்டுப்படுத்தத்

தக்கவையாக இல்லை. இலங்கையின் நூலியல் மற்றும் பதிப்புலகச் சூழலில் அண்மைக்காலத்தில் ஏற்பட்டுள்ள சில மாற்றங்களைப் பதிவுசெய்வதும் அவைபற்றிய எனது அவதானிப்புகளின் அடிப்படையில் முடிந்தவரையில் ஒரு விழிப்புணர்வினை எம்மவர்களிடையே ஏற்படுத்தமுனைவதும் இக்கட்டுரைத்தொடரின் நோக்கமாகும்.

இக்கட்டுரையில் நான் குறிப்பிடவிழையும சம்பவங்கள் தனிப்பட்ட எவரையும் நேரடியாகச் சாடுவதற்காகவோ, குற்றம்காண விழைவதற்காகவோ சேர்க்கப்படவில்லை. ஆரோக்கியமானதொரு நூலியல் மற்றும் பதிப்புலகத்தின் வளர்ச்சிக்கு வழிகாட்டுவதாகவே அவை அமையவேண்டும் என்பது எனது நோக்கமாகும். அதனால் என்னிடம் கைவசம் நூலாதாரம் இருந்தபோதிலும், நூலின் பெயர்களையோ ஆக்கியோனின் பெயர்களையோ குறிப்பிடுவதைத் தவிர்த்துக் கொள்ளவிருக்கின்றேன். தவறுகள் அனைவருக்கும் பொதுவானவை என்ற வகையில் குற்றம்நீக்கி குறை கழைந்து, எதிர்காலத்தில் நல்லதொரு அறிவுலகத்தை வளர்த்தெடுக்க முனையும் பல்துறைசார் எழுத்தாளர்களுக்கும், ஆக்க இலக்கியப் படைப்பாளிகளுக்கும் என்னாலான ஆதரவினை நல்கும் உள்பூர்வமானதொரு பெரு நோக்கமே இக்கட்டுரையினை எழுத்தாண்டியிருக்கின்றது.

அண்மையில் எனது இலங்கை விஜயத்தின் போது நான் கண்ட மிக முக்கியமான மாற்றம், தமிழில் அதிக அளவிலான புதிய நூல்களின் வருகையாகும். விகிதாசாரத்தில், கவிதைகள் முதலிடத்திலும், சிறுகதைகள் இரண்டாமிடத்திலும் இருந்த போதிலும், புனைவிலக்கியம் சாராத பிற துறைசார் நூல்கள் பலவும் கணிசமான அளவில் வெளிவந்துள்ளன.

இலங்கையைப் பொறுத்தமட்டில் வருடாந்த புத்தகச்சந்தைகளையும், பாடசாலைகளின் பொதுப் பரீட்சைக் காலங்களையும், முன்வைத்து ஈழத்து நூல்வெளியீட்டத்துறையில் பாய்ச்சல்கள் ஏற்படுவதையே இதுவரைகாலமும் அவதானித்த எனக்கு இவ்வாண்டு, வருடத்தின் பிற காலப்பகுதிகளிலும் நூல்வெளியீடுகள் தளராமல் வெளிவந்துள்ளதைத் துலக்கமாக

அவதானிக்க முடிந்தது. தாராளமாக, முன்னைய நூல்களின் மீள்பதிப்புகளும் இவ்வாண்டில் இலங்கையில் மீள்பிரசுரம் கண்டிருப்பதைக் காணக்கூடியதாக இருந்தது. பழைய நூல்களின் முக்கியமான முன்னுரைகளே தனிநூலாக வெளிவந்திருந்த அதிசயங்களும் நிகழ்ந்தவாறுள்ளது. புகலிடத்தில் வாழும் தனயர்களின் நிதிவளத்துடன் தாயகத்திலிருந்து முன்னனுபவம் ஏதுமற்ற தாய் - தந்தையர், தாமும் ஒருதரம் எழுதிப்பார்த்துவிடுவோமே என்ற உத்வேகத்திலும் சில நூல்கள் வெளிவந்திருப்பதைக் காணமுடிந்தது.

அதேவேளை நான் சந்தித்த மூத்த படைப்பாளிகள் சிலர், தமது உறவுகளின் வெளிநாட்டுத் தொடர்போ, உள்ளூர் பொருளாதார வளமோ வாய்ப்போ இன்றி நலிந்த நிலையில் இருப்பதையும், அவர்களது தரமான - அனுபவ வெளிப்பாடுகளாயமைந்த பல ஆக்கங்கள் கறையானுக்கும், இயற்கை அழிவுக்கும் இலக்காகி அழிந்துகொண்டிருப்பதையும், மற்றவர்களிடம் சொல்லவோ மெல்லவோ முடியாத இயலாமை அல்லது கௌரவப் பிரச்சினையால் அவர்களும் இவற்றைக் கண்முன்னே பறிகொடுத்துக்கொண்டு அவமே கிடப்பதையும் காணமுடிகின்றது.

இலங்கைக்குள் திட்டமிடப்படாத வகையில் அன்றாடம் பாய்ச்சப்படும் புலம்பெயர் தமிழர்களின் தனிப்பட்ட நிதிவளம், கடந்த முப்பதாண்டுகளாக தாயகத்தில் தனித்தனிக் குடும்பங்களின் வங்கிக்கணக்கில் பாய்ச்சேர்ந்துள்ளன. கடந்த முப்பதாண்டுகளை பருந்துப் பார்வையில் அவதானிப்போமானால், இந்நிதிப் பங்களிப்பினால், பொதுவான பொருளாதார மேம்பாட்டுக்கான வளத்தைப் பேணும் திட்டமெதுவும் மேற்கொள்ளப்பட்டமைக்கான சான்றுகள் இல்லை. மாறாக, தமிழ்ப்பிரதேசங்களில் நிலத்தின் விலையையும்-வீடுகளின் விலையையும் ஆரோக்கியமற்றவகையில் பூதாகரமாக்கியிருப்பதையும் குடும்பங்களில் ஆடம்பரச் செலவினத்தை அதிகரித்து ஐபோனையும், ஐபாடையும், மோட்டார் வாகனங்களையும், போதைவஸ்துப் பாவனையையும் இளையோர் மத்தியில் கொண்டுவந்திருப்பதையே காண

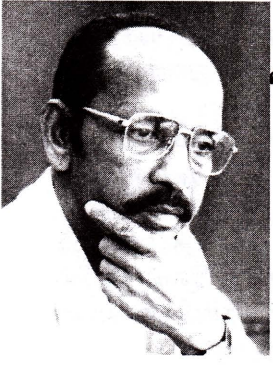
த. ஜெயசீலனின்

'புயல் மழைக்குப் பின்னான பொழுது'

- ஒருமதிப்பீடு

கே.ஆர்.கே.விட்

(ஒய்வுநிலை உதவிக்கல்விப் பணிப்பாளர்)

இலக்கியக் கூறுகளில் கவிதை இலக்கியம் மிகவும் கடினமானதொரு கூறாகும். தனிமனிதனின் அல்லது, ஒரு மனிதக் குழுமத்தின் சூழலில் நடக்கின்ற ஒரு சம்பவத்தைப் படம்பிடித்து, படம் பிடித்ததை அவதானித்து அந்தச் சம்பவத்தினுள் உள்ளுறைந்திருக்கும் உண்மைகளும், உணர்வுகளும், புரிதல்களும், மயிரளவும் பிசகிப் போகாவண்ணம் கவிதை வடிவத்தின் எல்லைகளுக்குள் நின்று இரண்டோ, மூன்று வரிகளில் கூறிவிடுவதுதான் கவிதை. இதற்குத் தொடர்ச்சியான சமூக தரிசனமும், சிந்தனைச் செழுமையும், மொழிச் செழுமையும் அவசியமாகுகின்றது.

கவிஞர் ஜெயசீலன் அவர்களின் 'புயல் மழைக்குப் பின்னான பொழுது' என்ற இக் கவிதைத் தொகுதி அவரின் நான்காவது வெளியீடாக வெளிவந்துள்ளது. 2001 இல் 'கனவுகளின் எல்லை' என்ற கவிதைத் தொகுதியையும், 2004 இல் 'கைகளுக்குள் சிக்காத காற்று' என்ற கவிதைத் தொகுதியையும், 2013இல் 'எழுதாத ஒரு கவிதை' என்ற கவிதைத் தொகுதியையும் வெளியீடு செய்துள்ளார் இவர். தனது முதற் தொகுதியை வெளியீடு செய்த காலத்தோடு பொருத்திப் பார்க்கின்றபோது, பதினைந்து வருட கவிதை இலக்கிய அனுபவத்தில் நான்காவது கவிதைத் தொகுதியாக இத்தொகுதி வெளிவருகின்றது. தவிர

ஏறத்தாழ இருபத்தைந்து வருடங்களுக்கு முன்பாக நான் கவிஞர் ஜெயசீலன் அவர்களை முதல்முறையாகச் சந்தித்தேன். அப்போது அவர் பல்கலைக்கழக மாணவனாக இருந்தார். நான் அவரைச் சந்திப்பதற்குப் பல்வேறு காரணங்கள் இருந்தாலும், அவர் ஒரு படைப்பாளன் என்ற இலக்கியத் தகுதிப்பாடே நமது சந்திப்புக்கு முக்கிய

காரணமாக இருந்தது. இதனடிப்படையில் பார்க்கின்றபோது ஜெயசீலன் அவர்கள் இருபத்தைந்து வருடகால கவிதை அனுபவமுள்ளவர். என்ற முடிவுக்கு வரலாம்.

கவிஞர் ஜெயசீலன் அவர்கள் இப்போது ஒரு நிர்வாக சேவை அதிகாரியாகப் பருத்தித்துறைப் பிரதேசச் செயலகத்தில் பிரதேசச் செயலாளராகக் கடமையாற்றுகின்றார். மகாகவி உருத்திர மூர்த்தி, துருவன் பரராசசிங்கம், துவைத்திலிங்கம், செ.யோகநாதன், செங்கைஆழியான் குணராசா, தாட்சாயினி பிரேமினி போன்று நிர்வாக சேவை அதிகாரிகளாகவும் அதேவேளை, படைப்பாளிகளாகவும் இருந்தவர்களின் இருப்பவர்களின் வரிசையில் கவிஞர் ஜெயசீலன் அவர்களும் உள்ளடங்குகின்றார். மேற்கூறப்பட்ட அனைவருமே சமகாலத்தைச் சேர்ந்தவர்களாவர். இவர்கள் அனைவருமே படைப்பாளிகளாக இருந்து நிர்வாக சேவை அதிகாரியானவர்கள் என்பதும் கவனத்துக்குரியதாகும்.

கவிதை இலக்கியத்தைப் பற்றிப் பேசுவந்தவன் இப்போது நிர்வாக சேவையைப் பற்றிப் பேசுகிறானே என்ற கசப்புணர்வு வாசகர்களுக்கு ஏற்படும் என்பதையும் நான் புரியாமலில்லை. நிர்வாக சேவை அதிகாரிகளாகவும், படைப்பாளிகளாகவும் இருந்தார்கள், இருக்கிறார்கள் என்று என்னால் சுட்டிக் காட்டப்பட்ட இவர்கள் அனைவரோடும் எனக்கு நெருங்கிய இலக்கிய உறவிருந்தது. தங்களின் இலக்கியச் செழுமைக்குத் தாங்கள் வகிக்கின்ற புதவியும் ஆதார சுருதியாவுள்ளது என அவர்களே கூறியுள்ளனர். தமிழ் இலக்கிய வரலாற்றில் பெரும் பரப்பைத் தனதாக்கிக் கொண்ட செங்கைஆழியான் அவர்கள் இப்போதும் எங்கள் மத்தியில் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கின்றார். இவரின் புகழ்பெற்ற

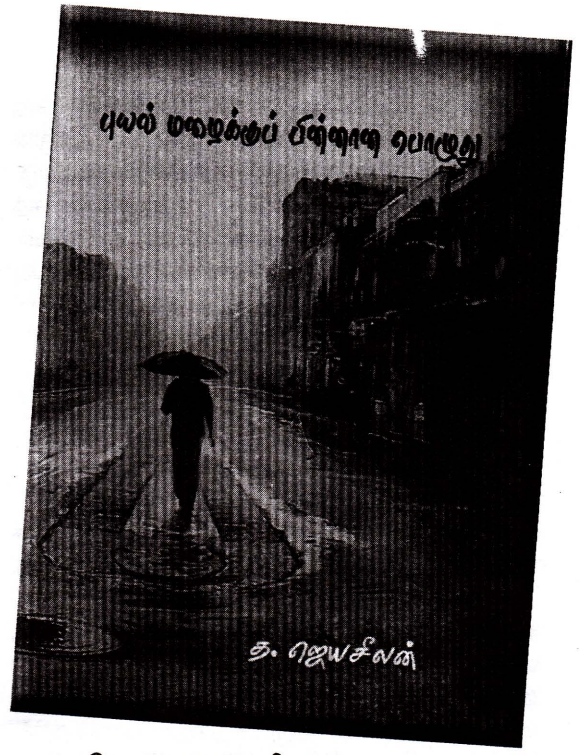
படைப்புக்கள் எல்லாம் இவர் கடமையாற்றிய பிரதேசங்களை வைத்தே எழுதப்பட்டனவென அவரே கூறியுள்ளார்.

ஒருபடைப்பாளன் எந்தத் துறையைச் சார்ந்தவனாக இருந்தாலும் 'சிருஷ்டிகர்த்தா' என்ற பொதுநிலையில், அவனது இலக்கிய விளைநிலமாகப் பொதுமக்களே காணப்படுகின்றனர். கவிஞர் ஜெயசீலனைப் பொறுத்த வரையில் இலக்கிய விளைநிலம் என்று கூறக் கூடிய பொதுமக்கள் சங்கமிக்கின்ற ஒரு கேந்திர நிலையமாகவே அவரது அலுவலகம் அமைந்துள்ளது. பொதுமக்கள் பிரச்சினைகளோடு வருகின்றனர், இவரே தீர்ப்பிடும் அதிகாரியாகவும் இருக்கின்றார். இது கவிஞர் ஜெயசீலனுக்குக் கிடைத்ததொரு வரப்பிரசாதம்.

அதேவேளை பிரதேச செயலர்கள் அனைவராலும் படைப்பாளிகளாகிவிட முடியும் என்றும் நான் வாதிடவில்லை. படைப்பாற்றலோடு பிரதேசச் செயலாளரான வர்களுக்கு மட்டுந்தான் பொதுமக்களின் தொடர்பு வரப்பிரசாதமே தவிர, ஏனைய பிரதேசச் செயலர்களுக்குப் பொதுமக்களின் வருகை தலையிடியாக அமைவதையும் நான் அவதானித்திருக்கிறேன்.

கவிஞர் ஜெயசீலனின் கவிதைகளைப் படித்து முடித்தபோது, ஒட்டுமொத்தமாக அவரிடம் நான்குவித வாண்மைப் படிமங்களை என்னால் அவதானிக்க முடிந்தது. ஒன்று அவர் ஒரு விஞ்ஞானப்பட்டதாரியாக இருப்பதனாலோ என்னவோ சமூக இயங்கியல் விஞ்ஞான மாற்றங்களை இலகுவாக உள்வாங்கிக் கொள்ளும் தன்மை. இரண்டாவது, சமூகப் பிரச்சினைகளை உள்வாங்குதலிலும், அவற்றிற்கான தீர்ப்பிடலிலுள்ள யதார்த்த நிலையும் சூசகக்கையாட்சியும். மூன்றாவது, சொற்சிலம்ப மற்ற மொழியாட்சி. நான்காவது, இது மிக முக்கியமானது சிருஷ்டிகர்த்தா என்ற கருத்துப் போராளியால் எந்த எல்லைவரை போக முடியும் என்ற இலக்கிய எல்லையைப் புரிந்து வைத்திருப்பது.

ஒருவன் சிந்தனைத் தெளிவுள்ளவனாக இருந்தால் 'கலங்கியவன்' என்பது மறை பொருளாக இருக்கும். ஒருவன் 'சிந்தனைக் கலக்கமுள்ளவனாக' இருந்தால் அவன் சிந்தனைத் தெளிவுள்ளவனாகப் போகின்றான் என்பது மறைபொருளாக இருக்கும். கவிஞர் ஜெயசீலன் அவர்கள் கலங்கித் தெளிந்த

வராகவே காணப்படுகின்றார்.

'புயல் மழைக்குப் பின்னான பொழுது' என்ற பெயரை இக்கவிதைத் தொகுதிக்கு வைத்திருந்தலில் கூட பெரும் சூட்சுமம் உண்டு. 'புயல் மழைப் பொழுது' என்பதற்கும், 'புயல் மழைக்குப் பின்னான பொழுது' என்பதற்குமிடையில் அர்த்த வேறுபாடுகள் நிறையுண்டு. 'புயல் மழைப் பொழுதின்' பாதிப்புக்கள் பொதுவானதும் காலத்தால் குறுகியதுமாகும். ஆனால் புயல் மழைக்குப் பின்னான பொழுது அவரவர் இருப்புக்கேற்ப அதன் தாக்கம் வேறுபடுவதோடு கால நீட்சியும் கொண்டதாகும். அதைத்தான் கவிஞர் சுட்டிக் காட்டுகின்றார்.

'இன்மை' என்ற கவிதைத் தொடரில், கடைசி நான்கு அடிகள் பின்வருமாறு அமைந்துள்ளன.

**"எல்லாம் இருந்திருந்தும்
ஏதோ வெறுமையின்னும்
கூங்கே விரியுதென்று சொல்கிறாய் நீ
என்ன சூல்லை?....."**

கவிதை இப்படி முடிகின்றது. இலங்கையில் வாழுகின்ற சகல தமிழ் உயிர்களுக்குமான பொதுவான கேள்வியிது. இன்றுள்ள தமிழ் மக்கள் அனைவரும் வாலறுந்த பட்டங்களாகக் குத்தி மீள்கின்றனர்

என்பதைத்தான் கவிஞர் சூட்சுமமாகக் கூறு கின்றார். அறுந்துபோன அந்த 'வாலுக் குள்தான்' இந்தக் கேள்விக்கான விடையுண்டு.

இதே போன்று 'கடலடி' என்ற கவிதைத் தொடரில் கடற்றொழிலாளர்களின் துயரங்கள் பற்றிக் கூறிய கவிஞர் கவிதையை இப்படி முடிக்கின்றார்.

"கடல் பொங்கிக் கோமமாய் கறுவித் துடித்திருக்கு படகெலாம் கரையில் படுத்துள்ளன பசியோடு கரையெங்கும் அமைமறைக்குள் கருவாடாய் மீனவர்கள்"

இலக்கியப் பரப்பில் உருவகக் கையாட்சி முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. உருவகங்களைக் கையாள்வதன் மூலம் வாசகர்களின் புரிதல் நிலையை இலகு வாக்குவதோடு, உணர்வு நிலைகளையும் இலகுவாகப் பதிவாக்கி விடமுடியும். இதில் 'கருவாடாய்' என்ற உருவகத்தைப் பாவித்ததன் மூலம் கவிஞர் ஜெயசீலன் அவர்கள் தனது வாண்மைச் செழுமையைப் புலப்படுத்தியுள்ளார் என்று கூறலாம். கடல் பரப்பையும் அதை நம்பிச் சீவனம் செய்கின்ற கடற்றொழிலாளர்களையும் மையப்படுத்திய இக்கவிதையில் அதே கடற்பரப்பிலிருந்து ஓர் உருவகத்தைத் தெரிவு செய்திருப்பதானது உச்சமாகவுள்ளது. 'கருவாடாய்' என்ற உருவகப் பிரயோகமானது, கவிதையின் மையப் பொருள் சார்ந்த புவியியற் சூழலோடு வாசகனின் தொடர்பை மேலும் வலுப்படுத்தும் எனலாம்.

இதே போன்று, 'பிறைபார்த்தல்' என்ற கவிதையில் நிலவுக் காட்சியைக் கவிஞர் பின்வருமாறு உருவகப்படுத்திக் கூறுகின்றார்.

"வெட்டிவைக்கப் பட்ட சர்க்கரைப் பூசனியின் துண்டொன்றாய் மஞ்சள் நிலவு கீழ் திசையின்"

தொடுவானத் தருகே ஒளிர்கிறது இப்போது"

சமையலுக்குமட்டும் பயன்படுத்தப்படுகின்ற சர்க்கரைப் பூசனியின் வெட்டுமுகத் தோற்றத்தை இங்கு உருவகப்படுத்தியிருப்பது மிகவும் ஆச்சரியத்தைத் தருவதோடு, கவிஞரால் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்ற காட்சியும் இயல்பாகவே நமது மனதில் விரிகின்றது. சர்க்கரைப் பூசனி போன்றவற்றை யாருமே கவனத்தில் எடுப்பதில்லை. ஆனால் அதைக்கூட கவிஞர் ஜெயசீலன் அவர்கள் தனது கவனத்துக்குட் படுத்தியிருப்பதானது அவருடைய ஆளுமைச் சிறப்பையும்,

அவதானக் கூர்மையையும் புலப்படுத்தும் வகையில் அமைந்துள்ளது.

சமூக நிகழ்வுகளில் தனது கவனத்தைச் செலுத்திய கவிஞர் தனது பார்வையை இலக்கியம் மீது செலுத்துவதைப் பாருங்கள். கவிஞருடைய அவதானங்களும், உருவத்தை மட்டும் பார்க்காமல் உள்ளீடுகளை நோக்கு கின்ற பார்வைக் கூர்மைகளுக்குத்தான் அவரது கவிதைகளுக்கு உயிர்மையங்களாக அமைகின்றன என்று கூடச் சொல்லலாம்.

இலக்கிய விமர்சனச் செயற்பாடுகள் பற்றி அவர் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

**"கல்தான் எனத் தெரிந்தும்
அது உமக்கு உகந்ததெனில்
'இல்லையது மலையென் நியம்புகிறீர்-
மலைதான் எனமலைத்தும்
அதைப்பிடிக்க வில்லையென்றால்
இல்லையது கல்லென்றே இயம்புகிறீர்"**

இலக்கியப் பரப்பில் இன்று இப்படியும் விமர்சனங்கள் நடக்கின்றன என்று கவிஞர் சுட்டிக் காட்டுகின்றார். இந்தக் கவிதைத் தொகுதி வெளிவந்து, நான் இந்தக் கவிதையைப் பார்த்தபோது, கவிஞர் ஜெயசீலன் ஒருபிரச்சினையை விலைக்கு வாங்கியுள்ளார். எழுத்தாளர்கள் ஜெயசீலனுக்கு எதிராகப் போர்க்கொடி தூக்கப் போகிறார்கள் என்று எனக்குள் எண்ணிக் கொண்டேன். இக்கவிதைத் தொகுதி வெளியிட்டின் பின்னர் நான் சந்தித்த பல எழுத்தாளர்கள் ஜெயசீலனின் கருத்துக்கு உடன் பாடான கருத்துக்களையே வெளியிட்டனர்.

'ஜெயசீலன் விமர்சனப் பிறழ்வு பற்றிக் கூறியதில் நிறைய உண்மைகள் உண்டு. அதேபோல இக்கவிதைத் தொகுதியில் இறுதிக் கவிதையாக அமைந்துள்ள 'எம்மொழி போற்றுகும்' என்ற கவிதையில் 'நவீன இலக்கியங்கள்' பற்றியும் குறிப்பிட்டுள்ளார். அக்கவிதையும் கவனத்துக்குரிய கவிதையாகும்' என்ற கருத்தையும் பலர் வெளியிட்டனர்.

இக்கவிதைத் தொகுதியில் இறுதிக் கவிதையாக அமைந்துள்ள எம்மொழி போற்றுகும் என்ற கவிதை இன்றுள்ள நவீன இலக்கியங்களின் போக்குகள் பற்றிப் பேசுகின்றதொரு கவிதை. கவனத்துக்குரிய கவிதைகளில் இதையும் குறிப்பிடலாம்.

அக்கவிதை,
**"அற்ப ரானோம் நாம், ஆம் 'நவீனங்களே'
அசலெனப் பிறர் நகலை வியக்கின்றோம்.
இப்பிறப்பில் எம் சொத்தைக் கைவிட்டுளோம்.
எவர்களோ போட்டிச் சைதின் றுய்கின்றோம்."**

இக்கவிதை நுணுகி ஆராயப்பட வேண்டிய ஒருகவிதையாகவே எனக்குத் தென்படுகின்றது. இக்கவிதை எட்டு அடிகளைக் கொண்ட மூன்று பகுதிகளாக அமைந்துள்ளது. மொத்தத்தில் இக்கவிதை இருபத்திநான்கு வரிகளில் அமைந்துள்ளது. விமர்சனப் புரிதலுக்கு கவிதையை முழுமையாகப் படிக்க வேண்டிய தேவையுண்டு.

இக்கவிதை பேசுகின்ற விடயங்களைப் பின்வருமாறு வரிசைப் படுத்தலாம். இலக்கிய மாற்றங்கள் தவிர்க்க முடியாத இயங்கியல் நியதி என்பதைக் கவிஞர் ஏற்றுக் கொள்கிறார். இரண்டாவது நவீன இலக்கியங்களின் வருகையையும் அவர் ஏற்றுக்கொள்கிறார். மூன்றாவது, பழைய இலக்கியங்களையே நாம் படித்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும் என்றும் அவர் வாதிடவில்லை.

கவிஞர் இரண்டு விடயங்களை வலியுறுத்துவதாகவே நான் உணர்கிறேன். முதலாவது நவீன இலக்கியம் என்று கூறிக்கொண்டு கடந்த கால இலக்கியங்களைப் புறந்தள்ளுவது.

இரண்டாவது, ஏகாதிபத்திய வல்லரசு நாடுகளினால் இறக்குமதி செய்யப்பட்டதும், நமது மக்களுக்குப் புரியாததும், பொருந்

தாதுமான நவீன இலக்கியத்தையே சரியான இலக்கியமெனப் புதிய தலைமுறை எழுத்தாளர்கள் நம்பிக் கொண்டிருப்பதுமாகும்.

கவிஞர் ஜெயசீலன் அவர்களால் முன்வைக்கப்பட்டுள்ள இக்கருத்துக்களில் எனக்கு மட்டுமல்ல, நான் சந்தித்த பல எழுத்தாளர்களுக்கு உடன்பாடிருப்பதை நான் அவதானித்திருக்கிறேன்.

கவிஞர் ஜெயசீலனின் 'புயல் மழைக்குப் பின்னான பொழுது' என்ற இக்கவிதைத் தொகுதி பற்றிப் பேசுவதற்கு நிறையவுண்டு.

கவிஞர் ஜெயசீலனின் கவிதையாற்றலை மதிப்பீடு செய்யும் போது, பின்வருமாறு கூறலாம். மனிதவாழ்க்கைக் கூறுகளில் வெந்து அவிந்துபோன, அவிந்து கொண்டிருக்கின்ற பக்கங்களை சமகாலக் கவிதை மொழியில் கூறுவதோடு, சத்திய தரிசனப் புரிதல்களுக்கான கதவுகளையும் திறந்துவிட முயற்சிக்கிறார் என்பதும் புலனாகுகின்றது. இவரது கவிதை இலக்கியப் புரிதல், சமூகப் புரிதல், மொழிப் புரிதல் என்பன இவரது முயற்சிக்குத் துணைநிற்கின்றன என்று நிதானமாகக் கூறலாம்.

○ ○ ○

அமரர் செம்பியன் செல்வன் (ஆ. இராஜகோபால்) ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி 2015

(அனுசரணை : செம்பியன் செல்வன் குடும்பத்தினர்)

முதற் பரிசு : ரூபா 5000 /=

இரண்டாம் பரிசு: ரூபா 3000/=

மூன்றாம் பரிசு: ரூபா 2000/=

ஏனைய ஏழு சிறுகதைகளுக்கு பரிசுச் சான்றிதழ்கள் வழங்கப்படும்.

போட்டிக்கான விதிகள்

சிறுகதைகள் முன்னர் எங்கும் பிரசுரிக்கப்படாததாக இருத்தல் வேண்டும்.

போட்டியில் பங்குபற்றுபவர்கள் தமது பெயர், முகவரி போன்ற விடயங்களை வேறாக இணைத்தல் வேண்டும்.

தபால் உறையின் இடது பக்க மூலையில் "அமரர் செம்பியன் செல்வன் ஞாபகார்த்தச் சிறுகதைப் போட்டி" எனக் குறிப்பிடப்படல் வேண்டும்.

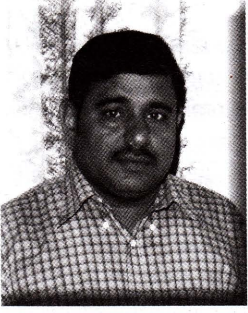
அனுப்ப வேண்டிய முகவரி:

ஞானம் கிளை அலுவலகம் - 3B, 46ஆவது ஒழுங்கை, கொழும்பு 06.

போட்டி முடிவுத் திகதி : 30.09.2015

முடிவு திகதிக்குப் பின்னர் கிடைக்கும் கதைகள் போட்டியில் சேர்க்கப்படமாட்டாது. -ஆசிரியர்

எது மரதிரியும் இல்லாத புதுமரதிரியான யதார்த்த சினிமா காக்கா முட்டை.

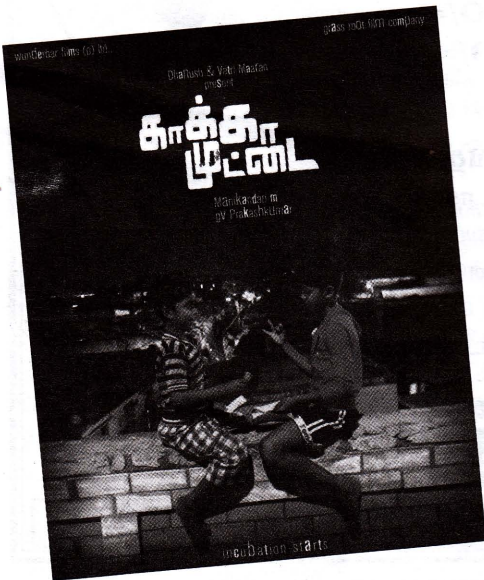
ச.முருகானந்தன்

யதார்த்த வாழ்விலிருந்து எப்போதும் தூர விலகி நிற்கும் தமிழ்ச் சினிமாவில் கடந்த சில வருடங்களாகப் புதிய தலைமுறைக் கலைஞர்களின் உருவாக்கத்தில் சில சிறந்த படங்களைத் தரிசிக்க முடிவது மனதுக்கு நிம்மதி அளிக்கும் விடயம். அந்த வகையில் மிக உச்சமான அற்புதமான சினிமாவாக வந்திருக்கிறது காக்கா முட்டை. இலங்கைத் திரையரங்குகளில் அதிகம் கண்டுகொள்ளப்படாத காக்கா முட்டை தமிழகத்தில் சக்கை போட்டு பொன்முட்டை இட்டுக் கொண்டிருக்கிறது. தமிழ்ச் சினிமா உலகம் எப்போதாவது மட்டும் கண்டு கொள்கின்ற விளிம்பு நிலை மக்களின் அவலநிலை வாழ்வை வெகு சிறப்பாகச் சொல்லும் மாற்றுச் சினிமாவாக வந்திருக்கும் காக்கா முட்டை தமிழ்ச் சினிமாவைப் பெருமைக்கு உள்ளாக்கியிருக்கிறது என்றால் அது மிகையாகாது. பிரகாஷ்ராஜிற்குச் சிறந்த நடிகருக்கான தேசிய விருதைப் பெற்றுக் கொடுத்த காஞ்சிவரத்திற்குப் பின்னர், அதைவிட இன்னும் ஒருபடி சிறப்பாகவும், உருக்கமாகவும், சுவாரஸ்யமாகவும் வார்க்கப்

பட்டிருக்கும் விளிம்பு நிலைமக்கள் வாழ்வு பற்றிய படமாகக் காக்கா முட்டை திரைப்படம் உச்சம் பெறுகின்றது.

வறுமையில் வாடும் சேரிப்புறச் சிறுவர்கள் நவீன உலகின் வேக உணவான பீட்சா சாப்பிட ஆசைப்படுவதை மையப்படுத்தி இந்தப் போலி உலகின் பல்வேறு சமாச்சாரங்களைப் புட்டுக் காட்டும் காக்கா முட்டை திரைப்படத்தில் வணிகரீதியான சமாச்சாரங்கள் எதுவும் இல்லை. எனினும் பார்வையாளர்களை கவர்ந்து கட்டி நிறுத்தும் படைப்பாக மனதில் பதிந்து வியப்பும், பெருமிதமும் கொள்ள வைக்கும் காட்சிகள் நிறைந்த படமாக வடிக்கப்பட்டுள்ளமைக்காக இயக்குநர் மணிகண்டனை எவ்வளவு தடவை வேண்டுமானாலும் பாராட்டலாம். நகர வாழ்வின் அந்தஸ்த்துக்காக, நகர வாழ்வு வாழ்ந்து கொண்டு அதைக் கூட உணராத வர்களாக வாழும் ஒடுக்கப்பட்ட மக்களின் வாழ்வை இத்தனை ஆழமாக இதற்கு முன்னர் எந்தத் தமிழ்ச்சினிமாவும் புட்டுக் காட்டவில்லை என்பதை ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

நகரத்திலேயே வாழ்ந்து கொண்டு, அந்த நகரவாழ்வின் சுகபோகங்களிலிருந்து ஒதுக்கப்பட்டு, ஒடுக்கப்பட்டு துன்ப துயருடன் வாழும் மக்கள் விளிம்பையும் தாண்டிய மண்ணின் மனிதர்களாக அவல வாழ்வு வாழ்ந்து, கொண்டு இருக்கின்றார்கள். அவர்களது வாழ்க்கை பற்றி மனித நேயத்துடன் அணுகி, காட்சிப்படுத்திய பெருமை இதன் தயாரிப்பாளர் தனுஷ், வெற்றிமாறன் கூட்டணியையே சாரும். இத்தனை துணிச்சலுடன் இப்படத்திற்காக முதலிட்டு நம்பிக்கையுடன் தயாரித்த போதும் இப்படத்தைத் திரையிடுவதில் திரையரங்குகள் ஆர்வம் காட்டவில்லை. வருடாவருடம் 300 சினிமாக்கள் வரை திரையிடப்படும் தமிழ் சினிமாச் சூழலில் பல படங்கள் திரையில் அரங்கேறாமலே சுருளுக்குள் முடங்கிப்போகும் இன்றைய நிலையில் இது ஆச்சரியமான விடயமல்ல.

எனினும் திரையிடப்படாத இப்படத்தைத் தேசிய விருதுக்காக அனுப்பி விருதுகளும் பெற்ற பின்னரே இந்தத் திரைப்படத்தைத் திரையரங்குகள் திரும்பிப் பார்த்தன. இப்போது வசூலை வாரிக்குவிக்கின்றது.

உலக மயமாதலுடன் வந்த Fast Food கலாசாரத்தின் ஓர் அங்கமான பீட்சாவை ஒரு முறை தானும் சாப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும் என ஆசைப்படும் ஏழைச் சிறுவர்களான அண்ணன் தம்பி இருவரும், அந்த ஆசையை அடைய முடியாமல் படும் அவஸ்தைகளோடு படம் பார்க்கும் நாமும் ஒன்றித் தவித்துப் போகின்றோம். பீட்சா சாப்பிடும் ஆசைக்கு அடுத்தடுத்து வரும் தடைகளையும், இயலாமை களையும், முட்டுக் கட்டைகளையும் உணர்வு பூர்வமாகத் திரைக்கதையின் ஓட்டத்துடனேயே தரிசன மாக்கி, வணிக சினிமாவில் இல்லாத காட்சிகளுடாக, அதைவிட அடர்த்தியான இரசனையைத் தந்திருப்பது படத்தின் வெற்றிக்கும், மக்களின் ஏகோபித்த பராட்டுக்கும் வழி சமைத்துள்ளது.

படத்தின் நாயகர்களான விக்கினேஷ், ரமேஷ் ஆகிய சகோதரர்களினதும், தாயாக நடிக்கும் ஐஸ்வரியாவினதும் நடிப்பு மனதைக் கல்லிக் கொள்வது போலவே, சிறு சிறு வேடங்களில் தோன்றும் பாட்டி உள்ளிட்ட அனைத்துப் பாத்திரங்களும் சிறப்பாக வடிக்கப்பட்டு மனதை ஈர்க்கின்றன. காட்சிப்படுத்தலின் சிறப்பிற்கு படத்தின் இயக்குநரான மணிகண்டனே ஒளிப்பதிவாளராக இருப்பதும் இன்னொரு காரணம். படத்தை இயல்பான காட்சிப்படுத்த லூடாக நகர்த்திச் செல்வதனால் இரசனைக்கு உச்ச விருந்தளிக்கிறது எனலாம். நறுக்கான வசனங்கள், இசை என்பனவும் சிறப்பாக உள்ளன.

ஏழ்மைப்பட்ட மக்கள் வாழும் இடங்களில் எமது நாட்டில் சாராயக்கடைகளைத் திறந்து அவர்களைச் சீரழிப்பது போல, இன்றைய உலகமயமாதலுடன் வந்த துரித உணவுக் கலாசாரம் ஏழைகள் வாழும் பிரதேசங்களையும்

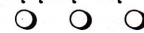
ஆக்கிரமித்து அவர்களைச் சீரழிக்கிறது. நுகர்வுக் கலாசாரத்தை ஊக்குவிக்கும் உலகமயமாக்கல்தான் சிந்தனைச் சீரழிவுக்கும் காரணம். எமது நாட்டில் கூட சில பிஸ்கட் இனிப்பு தயாரிக்கும் நிறுவனங்கள் வகை வகையாக பல பெயர்களில் இனிப்பு உணவுகளைத் தயாரித்து தொலைக்காட்சி மூலம் விளம்பரப்படுத்தி இளைய தலை முறையினரின் ஆரோக்கியத்தையும் பாழடிக்கிறார்கள். இவ்வாறான தோன்றாத்திணிப் புகளால் உடற்பருமன், நீரிழிவு, உயர்குருதி அழுத்தம், இதய நோய்கள் உள்ளிட்ட பல தீவிர நோய்களுக்கு அத்திவாரமிடப்படுவதையாரும் கண்டு கொள்வதில்லை.

எளிமையும், அமைதியும் நிறைந்த உழைக்கும் அடிமட்ட மக்களின் வாழ்க்கை, அவை சுரண்டப்படும் விதம், நாம் அறிந்திராத விளிம்பு நிலை மக்களின் அவல நிலை எனப் பலவற்றையும் காட்சிப்படுத்தியுள்ளார்கள். சின்னச்சின்ன காட்சிகளுடாகவும், மனதைத் தொடும் வசனங்கள், உரையாடல்கள் ஊடாகவும் சிலையில் எழுத்துப் போல் மனதில் பதிய வைத்துள்ள காட்சிகள் தமிழ்ச் சினிமாவில் புதிய படிமங்கள் எனலாம். அடிக்காமல் பிள்ளை வளர்க்கும் அம்மாவின் நல்ல பிள்ளைகள் இந்த சமூகத்தால் எப்படிச் சீரழிக்கப்படுகிறார்கள் என்பதைக் காட்டும் காட்சிகளில் முக்கியமானதாக, பீட்சா தான் வேணும்.. அப்பா எல்லாம் வேணாம்' என்று கூறுவதைக் குறிப்பிடலாம்.

படத்தின் இறுதிக்கட்டம் இயல்பாகக் காட்சிப் படுத்தப்படும்போது அத்தனை நெகிழ்ச்சி, கண்களைக் கலங்கச் செய்யும் அந்தக் காட்சிப்படுத்தல் தமிழ்ச் சினிமாவுக்கு புதிது மட்டுமல்ல, உயர்வான இடத்தையும் கொடுக்கிறது.

பிராந்திய சிறந்த படத்திற்கான தேசிய விருது பெற்ற 'காக்கா முட்டை' தேசிய சிறந்த படத்திற்கான விருதைப் பெறக்கூடியளவு சிறப்பானது. சிறந்த குழந்தை நட்சத்திரங்களுக்கான விருது பெற்ற இரு சிறுவர்களும் அதற்கு முற்றிலும் தகுதியானவர்கள் என மனநிறைவு கொள்ள வைக்கின்றார்கள். சிறந்த நடிகைக்கான தேசிய விருதைத் தவறவிட்ட புதுமுக நடிகை ஐஸ்வரியாவுக்கு சிறப்பான எதிர்காலம் உண்டு என்பது உறுதி.

நீண்ட நாட்களுக்குப் பின் தரமான தமிழ்ச் சினிமாவைப் பார்த்த நிறைவு ஏற்படுகின்றது.

மானிடவியல் நோக்கில் சங்க இலக்கியம் - பெ.மாதையனின் 'சங்ககால இனக்குழுச்சமுதாயமும் அரசு உருவாக்கமும்' என்ற நூலின் அறிமுகம்.

- கந்தையா சண்முகலிங்கம்.

சங்ககால இனக்குழுச் சமுதாயமும் அரசு உருவாக்கமும் (2004) ஆறு கட்டுரைகளைக் கொண்டதும் 178 பக்கங்களையுடையதுமான சிறுநூல். சங்க இலக்கியம் பற்றி தமிழில் வெளிவந்துள்ள சிறப்பான ஆய்வு நூல்களில் இதுவும் ஒன்றாகும். பாவை பப்ளிக்கேசன்ஸ் இந்நூலை வெளியிட்டது. இந்நூல் பற்றிய மானிடவியல் நோக்கிலான அறிமுகம் ஒன்றை வழங்குவதே இக்கட்டுரையின் நோக்கமாகும்.

'வேட்டையாடும் இனக்குழு வாழ்க்கையும் ஆடு மேய்க்கும் இனக்குழு வாழ்க்கையும் அழிந்து தனிச்சொத்துரிமையும் அரசும் தோன்றிய வரலாற்றுக் காலம்' என்று சங்க இலக்கிய காலத்தை நூலாசிரியர் வரையறை செய்கிறார். அத்தோடு இவ்வுண்மையைச் சங்க இலக்கியத்தை, 'மானிடவியல் நோக்கில் காண்போர் அறியலாம்' என்றும் கூறுகிறார். (பக்.12) பெ.மாதையனின் நூல் தரும் செய்திகளையும், அவர் தம் ஆய்வு முடிவுகளையும் வசதிக்காக நான்கு தலைப்புக்களில் வகுத்துள்ளேன்.

1. அரசு உருவாக்கம்
2. சமூக உருவாக்கமும் வர்க்க வேறுபாடுகளும்
3. உற்பத்தி முறையில் ஏற்படும் மாற்றங்கள்
4. உற்பத்தியின் பரிமாற்றம்

மேற்குறிப்பிட்ட நான்கு விடயங்களும் ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை. ஆயினும் பகுப்பாய்வுத் தேவை கருதித் தனித்தனியாக இவை நோக்கப்படுகின்றன.

1. அரசு உருவாக்கம்

குலக்குழு அல்லது கூட்டம் (Band) இனக்குழுமம் (Tribe), குறுநில மன்னர் ஆள்புலங்கள் (Chieftdoms) அரசு (State) என்ற நான்கு கூட்டங்கள் ஊடாக அரசு என்ற நிறுவன அமைப்புப் பரிணாமம் பெறுவதை மானிடவியலாளர்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர். இந்நான்கினுள் கூட்டம் என்பது அரசு இல்லாநிலையைக் குறிப்பிடுகிறது. அடுத்த மூன்று கூட்டங்களும் முந்து நிலை அரசு முதல் அரசு வரையான (Pre-State to State) சமூகங்களைக் குறிக்கும். சங்க காலத்தில் அரசுருவாக்கத்தின் மூன்று படிநிலைகளைப் பெ.மாதையன் நூலின் துணையுடன் இவ்வாறு வகுத்துக் கொள்ளலாம்.

மானிடவியலாளர்கள்
குறிப்பிடும் படிநிலைகள்
இனக்குழுச்சமுதாயம்
குறுநில மன்னர் ஆள்புலம்
அரசு

சங்க இலக்கியங்கள் ஊடாகத் தெரியவரும்
சமூகத் தலைமைகள் / அரசு வடிவங்கள்.
சீறார் மன்னர் முதுகுடி மன்னர்
குறுநில மன்னர்கள்
வேந்தர்.

சீறார் மன்னரும், முதுகுடி மன்னரும்

புறநானூற்றில் 285 முதல் 335 வரையான பாடல்கள் சீறார் மன்னர் பற்றியன. 336 முதல் 355 வரையான பாடல்கள் முதுகுடி மன்னர் பற்றியன என்று மாதையன் எடுத்துக்காட்டியுள்ளார். (பக்.16) சீறார் மன்னர் புன்செய் நிலங்களில் வாழ்ந்த மக்களின் தலைவர்களாவர். இவர்களது வாழிடம் வன்புலம் என்று அழைக்கப்படும். முதுகுடி மன்னர் சீறார் மன்னர் போலல்லாமல் மருத நிலத்தை ஆண்டவராவர். வரகு, கொள், திணை, அவரை எனும் புன் செய்வினை

பொருட்களே சீறார் மன்னர் ஆண்ட பகுதி மக்களின் உணவுப் பொருட்களாகும். புறப்பாடல்கள் சீறார்களைப் 'பருத்திவேலிச் சீறார்' (299), கரம்பைச் சீறார் (302) என்று குறிப்பிடுகின்றன. (பக்.16), சீறார்களில் நெல் பயிரிடப்படவில்லை என்பதை 'புன்புலச் சீறார் நெல் விளையாதே' (328) என்ற தொடர் விளக்கி நிற்பதையும் பெ.மாதையன் எடுத்துக் காட்டுகிறார். முதுகுடிமன்னர் ஓரொயில் மன்னன் (338) தண்பனைக் கிழவன் (342), தொல் குடி மன்னன் (353) என்று வருணிக்கப்படுகின்றான். முதுகுடி மன்னர் மருதநிலத்தை ஆண்டவர்களையும், மருத விளை வயல்களின் உடைமையாளர்களையும் இருந்தனர். சீறார் மன்னர் முல்லை நிலப்பகுதிகளிலும் குறிஞ்சி நிலத்திலும் வாழ்ந்தவர்களாவர்.

குறுநில மன்னர்

புறநானூற்றுப் பாடல்களில் குறிப்பிடப்படும் குறுநில மன்னர்கள் வேளிர், மழவர், ஆவியர் முதலிய குடிவழி வந்தோராய் மலையும் மலைசார்ந்த பகுதிகளை ஆட்சி செய்தவர்களாய் உள்ளனர். வரட்சிக் காலத்திலும் வளம் தரும் மலைப்பிரதேசப் பொருளாதாரம் இவர்களின் வளர்ச்சிக்கு ஆதாரமாயிற்று. அதியமான், பாரி, காரி, ஆய், பேகன், ஓரி, பிட்டங்கொற்றன் போன்ற பல குறுநில மன்னர்கள் பற்றிப் புறநானூற்றின் வழி அறிகின்றோம். இவர்கள் கொடைப் பண்புமிக்கவர்களாகப் பாராட்டப்பட்டுள்ளனர்.

வேந்தர்

வேந்தர் பற்றி மாதையன் கூறியிருப்பதை மேற்கோளாக இங்கு தருகின்றேன். 'வம்பவேந்தர் (புதிய மன்னர்கள்) (புறம் 287,345) எனப்பெறும் மூவேந்தர் நெய்தல் நிலப் பகுதியையும், மருதநிலப் பகுதியையும் அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆண்டுள்ளனர். இயற்கை வளம் மிகுந்த மலைப்பகுதிகளும் இவர்களால் கவரப்பட்டுள்ளன. பொருளாதாரப் பெருக்கத்திற்கு அடிப்படையாய் அமையும் நிலப்பகுதிகள் எல்லாம் இவர்களின் ஆளுமைக்கு உட்படுத்தப்பட்டுள்ளன. 'வேந்தன் மேய தீம்புனல் உலகம்' (அகத்5) எனத் தொல்காப்பியர் சுட்டியதைப் போல் இவர்கள் தங்களை வேந்தர் எனக் குறிப்பிட்டுக் கொண்டது. மருதநிலத் தலைவர்கள் என்பதன் அடிப்படையிலேயே ஆகும். (பக்.21). தென்னகத்தின் கிழக்கு, மேற்குக் கடற்கரைகளின் துறைமுக நகர்களின் வளர்ச்சியும், ஏற்றுமதி வர்த்தகமும், உள்நாட்டு வர்த்தகமும் விருத்தி பெற்றதும் பண்ட உற்பத்தியை அதிகரித்தது. மருத நிலப்பகுதிகளிலும், நெய்தல் நிலத்திலும் மையம் கொண்ட புதிய அரசுகள் உருவாகின. இவை முல்லை, குறிஞ்சி ஆகிய நிலப்பகுதிகளையும் தமது ஆள்புலத்தில் கொண்டுவந்து தம் எல்லையை விரிவாக்கும் போர்களில் ஈடுபட்டன. தமிழக நிலப்பரப்பில் முந்து வரலாற்றுக் காலத்தில் (கி.மு 300 - கி.பி 300) ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றங்களையும் அரசு உருவாக்க வரலாற்றையும் ஆராயும் ஆங்கில நூல்கள், கட்டுரைகளை எழுதியவர்களில் மிக முக்கியமான ஆய்வாளர்களாக ராஜன் குருக்கள், சுதர்சன் செனிரத்தின, ஆர்.எஸ்.கென்னடி என்ற மூவரைப் பேராசிரியர் கா.இந்திரபால குறிப்பிடுகிறார். தமிழில் கா.சுப்பிரமணியன் (1982) ர.பூங்குன்றன் ஆகியோரும் பெ.மாதையன் அவர்களும் இவ்விடயம் பற்றி எழுதியோருள் குறிப்பிடத்தக்கவர்கள் எனலாம்.

அரசு என்ற நிறுவன வடிவம் முழுமை பெறும்போது அது பின்வரும் உபமுறைமைகளை (Sub System) கொண்டதாய் விரிவடைகிறது என்பதை மானிடவியலாளர்கள் எடுத்துக் கூறியுள்ளனர்.

1. குடிமக்களைக் கட்டுப்பாட்டுக்குள் கொண்டு வருதல், அடையாளம், ஆள்புல எல்லைகள் என்பன முக்கியம் பெறும்.
2. நீதி நிர்வாகம் - சட்டம், நீதிபதிகள்
3. சட்ட நிறைவேற்றம் - நிரந்தர இராணுவமும், காவல்படையும்
4. வரிவிதிப்பும், வரி அறவீடும்.

இந்த நான்கு முறைமைகளையும் ஒன்றிணைக்கும் ஆள்வோர் குழு தோற்றம் பெறும். இக்குழுவில் குடியியல் (சிவில்) இராணுவ அதிகாரிகளும் சமயத்துறைத் தலைவர்களும் அடங்குவர். சங்க காலத்தில் முழுநிறைவுடைய அரசுகளின் தோற்றம் முற்றுப் பெறவில்லை என்றே கூறலாம்.

2.சமூக உருவாக்கமும், வர்க்க வேறுபாடுகளும்

புறநானூற்றுப் பாடல்களில் வரும் சீறார்த்தலைவர்கள் உடைமையோ, கைப்பொருளோ இல்லாதவர்கள் (327, 313) மிகுந்த ஏழ்மை நிலையில் வாழ்பவர்கள் (331), இரவலர்களைப்

பேணுவதற்காக பொருளைக் கடனாகப் பெறுபவர்கள் (316, 327) என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளனர். சீறார்த்தலைவியரின் விருந்தோம்பல் பண்பையும், ஊரவர்களின் பசியைப் போக்கும் அவர்தம் இயல்பையும் சில பாடல்கள் சித்திரிக்கின்றன. இரவலர்க்கு அளித்ததால் வரகு, திணை முதலான உணவுப் பொருட்கள் தீர்ந்து போன நிலையில் விதைக்கென வைத்திருந்த திணையை உரலிலிட்டு இடித்துச் சமைக்கும் சீறார்த் தலைவியை ஒரு பாடல் (புறம் 333) சித்திரிக்கின்றது.

சீறார் தலைவர்களுக்கு அடுத்த உயர்நிலையில் உள்ளவராக முதுகுடி மக்கள் இருப்பதை புறநானூற்றுப் பாடல்கள் (336-355) கொண்டு அறிய முடிகிறது. முதுகுடி மன்னர் மருத நிலச் சமுதாயத் தலைவர்களாய் இருந்தனர். அவர்கள் விளைவயல்களின் உடைமையாளர்களாகவும் இருந்தனர். தண்பணையூர் (341) நெடுநல் ஊர் (343) கதுவாய் மூதூர் (350) கன்று மேய்ந்து உகளுர் (355) எனப்பட பாடல்களில் முதுகுடி மன்னரின் மருதநில வளமும், உழுதொழில் உற்பத்தியால் கிடைத்த செல்வளமும் எடுத்துக் கூறப்பட்டுள்ளன. முதுகுடி மன்னரின் செல்வ வளத்தால் கவரப்பட்ட வேந்தர்கள் அவ்வூர்கள் மீது போர்தொடுத்து விளைவயல்களைப் பாழ்படுத்தியும் கொள்ளையிட்டும், தம் நாட்டெல்லையை விரிவாக்கியும் அழிவுகளை ஏற்படுத்தியதையும் இப்பாடல்கள் மூலம் அறிய முடிகின்றது.

முதுகுடி மன்னரை விடப் பொருளாதார பலத்திலும், வலிமையிலும் மேம்பட்டவர்களாக குறுநில மன்னர்கள் இருந்தனர். இயற்கை வளம் நிறைந்த மலைப்பகுதிகளின் தலைவர்களான குறுநில மன்னர்களது ஆள்புலம் 'நாடு' என்று அழைக்கப்பட்டது.

தேர்வண் பாரிதண் பறம்புநாடே (118) எனப்பாரியின் நாடும், பெண்ணையம் படப்பை நாடு கிழவோயே (126) எனக் காரி ஆண்ட பகுதியும் குறிப்பிடப்படுவதை மாதையன் எடுத்துக்காட்டுகிறார். இவ்வாறே ஆய், பேகன், பிட்டங்கொற்றன் ஆகிய குறுநில மன்னர்களும் 'நாடு' என வருணிக்கப்பட்ட வளம் பொருந்திய பகுதிகளை ஆண்ட மன்னர்களாகக் காணப் படுகின்றனர்.

வேந்தர்கள் அகழியும் மதிலும் உடைய அரண்மனைகளில் வாழ்வோராகவும், நாட்டையும் அரசு செல்வத்தையும் வழிவழியாய் பெற்றவர்களாயும் இருந்ததைக் காண்கின்றோம். யாணர் வைப்பின் நன்னாட்டுப் பொருந் (புறம்2) விழுநீர்வேலி நாடு கிழவோன் (13) நாடு கெழு செல்வத்துப் பீடு கெழு வேந்து (35) எனப்படவாறு வேந்தர்களின் செல்வச் செழிப்பு எடுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

சமூக உருவாக்கம் (Social Formation) சமூக அடுக்கமைவும் வர்க்க வேறுபாடும் ஆகிய அம்சங்களின் அடிப்படையில் மானிடவியலாளர்கள் மூவகைச் சமுதாயங்களை அடையாளம் கண்டுள்ளனர். அம்மூவகைச் சமுதாயங்களையும், சங்க காலச் சமூகத் தலைவர்களையும் மன்னர்களையும் எவ்வாறு வகைப்படுத்தலாம் என்பதை மேல்வருமாறு வகுத்துக் கூறலாம்.

சமுதாய வகை

1. சமத்துவ சமுதாயங்கள்
2. தரநிலைச் சமுதாயங்கள்
3. அடுக்கமைவுடைய வர்க்க சமுதாயங்கள்

சங்ககாலத் தலைமைகளும் மன்னர்களும்

- சீறார்த் தலைவர்கள்
முதுகுடி மன்னர்கள், குறுநில மன்னர்கள்
வேந்தர்கள், ஆட்சி செய்த பகுதிகள்.

இம் மூவகைச் சமுதாயங்களின் இயல்புகள், அவற்றின் பொருளாதாரம், அரசமுறை என்பனவற்றை பக்கத்தில் உள்ள அட்டவணை எடுத்துக்காட்டுகின்றது.

சமத்துவசமுதாயங்கள், தரநிலைச் சமுதாயங்கள், அடுக்கமைவுடைய சமுதாயங்கள் என்பனவற்றிக்கிடையிலான ஒப்பீடு.

வகை சமத்துவசமுதாயம் (Egalitarian Society)

உயல்புகள் அந்தஸ்து வேறுபாடு பரம்பரையாகப் பெறப்படுவதில்லை. வயது, பால், தனிநபரின் திறமை அடிப்படையிலேயே வேறுபாடுகள் இருக்கும்.

வாருணியல் முறை வேட்டை உணவு சேகரிப்பு

சமூக அமைப்பு குலக்குழு (band) இனக்குழுச் சமுதாயம் (Tribe)

சங்க இலக்கிய உதாரணம்

சீறார்த்தலைவர்கள் வாழிடம்

வகை தரநிலைச் சமுதாயம் (Ranked Society)

உயல்புகள் அந்தஸ்து பரம்பரையாகப் பெறப்படுவது தரவரிசை இருக்கும். உயர்ந்தோர் தாழ்நிலையில் உள்ளோர். ஏன் இருபிரிவினர் இருப்பர்

தருவுள் சீட்டைத்தா வென்று வருகிறோம்!

பொருளியல் முறை வேட்டை வன்புல விவசாயம் மந்தை மேய்ப்பு சமூக அமைப்பு குறுநில மன்னர்களின் சிற்றரசுகள் (Chiefdoms) இனக்குழு சமுதாயம் சங்க இலக்கிய உதாரணம் முதுகுடி மன்னர் வகை அடுக்கமைவுச் சமுதாயம் (Stratified Society)

இயல்புகள் அந்தஸ்து வேறுபாடுகள் பரம்பரையாக பெறப்பட்டவை பிரபுக்கள் - சாதாரண மக்கள் என்ற தெளிவான பிரிவும் அடுக்கமைவும் இருக்கும்

பொருளியல் முறை விவசாயம் சமூக அமைப்பு நாடு, மண்டலம், அரசு (State) சங்க இலக்கிய உதாரணம் வேந்தர்

3. உற்பத்தி முறை மாற்றங்கள்.

மனித வரலாற்றில் உற்பத்தி முறைகள் நான்கு படிநிலைகளில் வளர்ச்சி பெற்றன என மானிடவியலாளர்கள் கூறுவர்.

அ. வேட்டையாடி உணவு சேகரித்தல்

ஆ. கால் நடைவளர்த்தல்

இ. எளிமையான வேளாண்முறை (உழுது பயிரிடும் முறைக்கு முந்திய வேளாண்மை, காட்டெரிப்பு வேளாண்மை, தோண்டு கழி கொண்டு விதைத்தல் முதலியன)

ஈ. பண்பட்ட வேளாண்மை (உழுதல் வேளாண்மை)(பக்தவத்சல பாரதி பக். 462)

சமூக அமைப்பு முறை, உற்பத்தி முறை, அரசு முறை என்பன ஒன்றோடொன்று பொருந்தி அமைவதை பெ.மாதையன் ஆய்வு தரும் செய்திகளைக் கொண்டு பின்வருமாறு தொகுத்து நோக்கலாம்.

சங்ககாலச் சமுதாயம் - சமூக அமைப்பு,

வாழிடம், உற்பத்திமுறை, அரசு முறை

சமூக அமைப்பு இனக்குழுச் சமுதாயம்

சமத்துவ சமுதாயம் முல்லை

வாழிடம் குறிஞ்சி, பாலை

உற்பத்தி முறை வேட்டை, உணவு சேகரிப்பு

வன்புல் வேளாண்மை

அரசுமுறை சீறார்த் தலைவர்கள்

சமூக அமைப்பு மாற்றமுறும் இனக்குழு

சமுதாயம், தரநிலைச் சமுதாயம்

வாழிடம் மருத நிலம்

உற்பத்தி முறை உழவு வேளாண்மை

அரசுமுறை முதுகுடி மன்னர்

சமூக அமைப்பு மாற்றமுறும் இனக்குழு

சமுதாயம், தரநிலைச் சமுதாயம்

வாழிடம் குறிஞ்சி, முல்லை வன்புலம்

உற்பத்தி முறை எளிமையான வேளாண்மை,

கால்நடை வளர்ப்பு

தெருவேரம் புல்லேய்ந்து
தூகம் மேலிட
நீர்தேடி வருந்தி
நடை தளர்ந்து
தனியொரு யுவரசுமரநிலவில்
படுத்திருக்கும் பசு ஒன்று.

என் வீட்டுக் கிணற்றுருகில்
நித்தம் நீர் அருந்தி
நன்றாய் வளர்ந்து செழித்திருந்த
செவ்வாழைக்கு
நெற்று வீசிய கடுங்காற்று
கூற்றானது என்ன நீதி?

அகதிகள் அனைவரையும்
அவரவர் வீடுகளில் குடியேற
அனுமதிச்சாயிற்று என்று
முன்னாள் பிரதியமைச்சர் சொன்னபிறகு
எம் உறவுகள் வவனியே
அந்நியர் உள்ளே
2009ல் சரணடைந்து
2010ல் விடுதலையான ஏதிலிக்கு
இன்றுவரை வாழ்ந்திருக்க இடமளித்த
இரவல் மனை ஒன்றுக்கு
இருக்கும் மனித நேயம் மனிதனிடமில்லை

“தீதும் நன்றும் பிறர் தரவாரா”?

யார் அந்தம் புலவர்....?

தீர்க்கதிரிசி கணியன் யுங்குன்றனார் எனத்

தெரியாதா எங்கள் அரசியல்

அறிஞர்களுக்கு?

“தெரியாமலா தில்லிக்கும் தென்னாபிரிக்காவுக்கும்

போய் வந்தனாங்கள்?

தமிழா இன்னொரு ஐந்தாண்டுகளுக்கு

உன்திருவுள் சீட்டைத் தா எங்களுக்கு

வென்று வருகிறோம்”

- வேரற்கேணியன்

[குறுங்கதை]

- வெல் அமுதன்

மாப்பள்ளை பற்றித் தெரிவித்த தகவல்களை மனத்தல் வைத்துக் கடுமையாக யோசித்து நூற்றுக்கணக்கான கோவைகளுள் தேர்ந்து எடுத்த அச்சாதகம் அற்புதமாய்ப் பொருந்தியது.

அந்தநாட்களில் பொருத்தக்கூடிய சைவப்போசன்களின் சாதகங்கள் கடைப்பிடி முயற்செய்து. பொருத்துநர் கொடுத்த சாதகம் பிறவிச் சைவம். அதற்குமேல் அப்பெண் சிவப்பி - மெல்வு - வடிவு - படிப்பு M Be

மாப்பள்ளை பகுதியின் மனம் குளிரிந்தது.

சாதகத்தை மாப்பள்ளை பகுதி பெற்றுக் கொண்டபோது, தாம் இன்னார் பகுதி எதைத் தம்பட்டம் அடித்தனர்.

அத்தம்பட்டம் எதிர்மறை விளைவை ஏற்படுத்தியது. பொருத்துநர் சாதகத்தை வைத்துவிட்டு "நீங்கள் போகலாம்" என்றார் எரிச்சலுடன்.

"ஏன் ஐயா நீங்கள் சூதயாய்ச் சீறிச் சனக்கறியுள்? என்ன சங்கத?"

"எனக்குச் சாதகம் தரக்கொஞ்சமும் சம்மதம்ல்லலை! நீங்கள் தயவு செய்து போகலாம்"

"என்னாண்டு சொல்லுங்கோ.. நீங்கள் ஏன் தந்ததைத் தருப்பி வேண்டுகிறீயர்?"

"சொல்லவா?"

"சொல்லுங்கோ"

"நீங்க உங்கடை பகுதிய் பெரியவர் எனச் சொன்னவர் ஒரு 'புறோட்' (Fraud)

மோசடிப்பெர்வுடி. அவரது வயதான மகளுக்கு நான் வலு கஷ்டப்பட்டு செய்து வைத்த கல்யாணத்திற்குத் தருவதாக வயுக்கு வுடி அவர் தானாக வாக்களித்த தொகை ஒரு லட்சம், தந்தது பத்தே பத்தாயிரம் மாத்திரம்!"

அரசமுறை குறுநில மன்னர்கள் சமூக அமைப்பு அடுக்கமைவுடைய சமுதாயம் வாழிடம் மருதம், நெய்தல் குறிஞ்சி, முல்லை பருநிலைப் பிராந்தியம் (Macro-Region) உற்பத்தி முறை நெல் வேளாண்மை பண்ட உற்பத்தி அரசமுறை வேந்தர்

உற்பத்தியின் பரிமாற்றம்

மனிதர் தம் தேவைகளை நிறைவு செய்யும் பொருட்டு பண்டங்களையும், சேவைகளையும் பரிவர்த்தனை செய்து கொள்கின்றனர். இப்பரிவர்த்தனை மூன்று நிலைகளில் நடைபெறுகின்றது. சந்தை முறை (Market System), மறு பங்கீடு (Redistribution), பரிமாற்றம் (Reciprocity) என்பனவாக இவற்றை வகைப்படுத்தலாம். வளர்ச்சியடைந்த சமூகங்களில் சந்தைமுறை முதன்மை பெற்றிருக்கும். இனக்குழுச்சமுதாயங்களில் மறுபங்கீடு, பரிமாற்றம் என்ற இரண்டு நிலைகளில் இடம்பெறும் பரிவர்த்தனையே முதன்மையிடத்தைப் பெறுகின்றன. இவற்றுள் பரிமாற்றம் என்ற வகைப்பட்ட பரிவர்த்தனை பற்றி இங்கு கவனம் செலுத்துவோம். சமூக நிலையில் சமத்துவமானவர்களிடையே நிகழும் பரிவர்த்தனையே பரிமாற்றம் ஆகும். இது மூவகைப்படும்.

1. பொதுப்படையான பரிமாற்றம் (Generalised reciprocity)
2. சமச்சீர் பரிமாற்றம் (Balanced reciprocity)
3. எதிர்மறைப் பரிமாற்றம் (Negativer reciprocity)

இவற்றுள் பொதுப்படையான பரிமாற்றம் கடப்பாடு எண்ணம் மிகுந்த உறவுக் கூட்டத்துள் நிகழும். இனக்குழு சமுதாயத்தைச் சேர்ந்த சீறார்த் தலைவர்கள் விருந்தோம்பல் பண்புடையவர்களாகப் போற்றப்படுகின்றனர். மூதின் முல்லை, வல்லாண் முல்லைப் பாடல்கள் பொதுத்துய்ப்பு சீறார் சமுதாயத்தில் வந்ததைக் காட்டுகின்றன. தலைவி ஊரோடு (புறம் 318), உடும்பை அறுத்துச் சுட்டுக் கறியைப் பகுத்துக் கொடுத்தமை (325), இருந்த வரகும் திணையும் இரவலர்க்கு அளித்தமையால் தீர்ந்து போனமை (328) என்பன போன்ற செய்திகள் இதற்குச் சான்றாக அமைகின்றன என மாதையன் குறிப்பிடுகின்றார். (மாதையன் 209:136)

உடைமைச் சமுதாய வளர்ச்சிக்கட்டத்தில் விருந்தோம்பல் (பரிமாற்றம்), கொடை

(மறுபங்கீடு) என்ற இரண்டும் இனக்குழுச் சமுதாயத்தின் எச்சங்களாக நிலைத்திருந்தன. அழிந்து கொண்டு செல்லும் இனக்குழுச் சமுதாயத்தின் எச்சங்களாக அமையும் விருந்தோம்பல் கொடை என்பன உடைமைச் சமுதாயத்தில் உயர் விழுமியங்களாக இலட்சியப்படுத்தப்பட்டன. சங்க காலத்திற்குப் பின்னர் தோன்றிய திருக்குறளில் உடைமைச் சமுதாயத்தின் நிறுவனங்களில் ஒன்றாகிய குடும்பம் இலட்சியப்படுத்தப்படுவதோடு, குடும்பத்தின் உயர்விழுமியமாக விருந்தோம்பல் கூறப்பட்டது.

வேந்தர் சமுதாயத்தில் போற்றப்படும் கொடை 'வரிசை அறிந்து' வழங்கும் கொடையாக மாறுகின்றது.

பெ.மாதையனின் 'சங்ககால இனக்குழுச் சமுதாயமும் அரசு உருவாக்கமும்' என்னும் தலைப்பில் எழுதியிருக்கும் நூலினை மானிட வியலாளர் கூறும் கருத்துக்களின் பின்னணியில் இக்கட்டுரையில் அறிமுகம் செய்துள்ளேன்.

சங்க இலக்கியம் பற்றிய புதிய நோக்கிலான ஆய்வுகள்.

Early Historic Tamilnadu (C300 BCE – 300 CE) (முந்துவரலாற்றுக் காலத்தமிழகம்) என்னும் கட்டுரைத் தொகுப்பு நூலின் பதிப்பாசிரியரான கா.இந்திரபால அந் நூலுக்கு எழுதிய அறிமுகக் கட்டுரையில் ஆங்கிலம் வழி வெளிவந்த அண்மைக்கால ஆய்வுகள் பற்றிய அறிமுகத்தையும் விமர்சன மதிப்பீட்டையும் தந்துள்ளார். (இந்திரபாலா 2009:1) தமிழகத்தின் முந்துகால வரலாற்று ஆய்வுக்கு இந்திய வரலாறு பற்றிய 'ஒருங்கிணை அணுகுமுறை' உதவியதாக அவர் கூறுகின்றார்.

'புதிய ஒளியைப் பாய்ச்சும் இந்திய வரலாறு பற்றிய ஒருங்கிணை அணுகுமுறை உருவானது. இந்நோக்குத்திருந்திய விஞ்ஞான முறையியலையும், எண்ணக்கருக்கள் என்ற வகையில் முக்கியமான ஆய்வு வரைச்சட்டங்களையும் பயன்படுத்தியது. இதன் பயனாக மிகுந்த பயனுள்ள நோக்குமுறைகள் தோற்றம் பெற்றன. இவை கடந்த காலம் பற்றிய புதிய பார்வையை வழங்கின (ஆர்.சம்பகலக்ஷமி இந்திரபால (2009:3) மேற்கோள்) வரலாற்றுத் துறையில் ஏற்பட்ட புதிய ஒளிபாய்ச்சல்கள் ஆறு விடயங்கள் சார்ந்தன என்றும் இந்திரபாலா கூறுகிறார். அவை வருமாறு,

01) சமஸ்கிருதமயமாதல் - ஜோர்ஜ் எல்.ஹார்ட் ஆய்வு முக்கியமானது.

02) வர்த்தக விருத்தியும் நகர மயமாக்கலும்

- கிளாரன்ஸ் மலோனி, ராஜன் குருக்கள் ஆகியோர் முக்கிய ஆய்வுகளை எழுதினர்.

03) திணைக்கோட்டாடு - கா.சிவத்தம்பி, ராஜன் குருக்கள், சம்பகலக்ஷமி, சுதர்சன் செனவிரத்தின ஆகியோர் முக்கிய பங்களிப்பை நல்கினர்.

04) விவசாய உற்பத்தி முறையில் ஏற்பட்ட மாற்றங்கள் - ராஜன் குருக்கள், சம்பகலக்ஷமி ஆகிய இருவரும் இத்துறையில் முன்னோடிகள்.

05) அரசு முறை மாற்றம் - சுதர்சன் செனவிரத்தின, ராஜன் குருக்கள், ஆர்.எஸ்.கென்னடி ஆகியோர்.

கா.இந்திரபாலா 20 வரையான ஆய்வாளர்களின் பட்டியலைத்தந்து அவர்களின் பங்களிப்பைப் பாராட்டிப் பேசுகிறார். இவர்கள் அனைவரையும் உள்ளடக்கிய இரு குழுக்களை அடையாளம் காணலாம்.

01) அமெரிக்கா, ஐக்கியராச்சியம் ஆகிய மேற்கு நாட்டு பல்கலைக்கழகங்களில் ஆய்வுகளைச் சமர்ப்பித்தோர்.

02) புதுடெல்லி ஜவகர்லால் நேரு பல்கலைக் கழகத்தைச் சார்ந்து ஆய்வுகளைச் செய்தோர். தமிழில் எழுதிய ஆய்வாளர்கள் பற்றி இந்திரபாலா எதனையும் குறிப்பிடவில்லை.

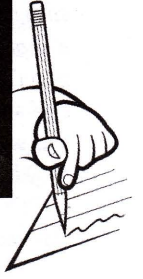
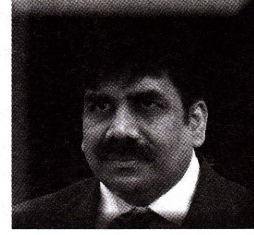
ஆங்கிலத்தில் எழுதப்பட்டுள்ள ஆய்வுகளின் கருத்துக்களை பெ.மாதையன் எந்தளவுக்கு உள்ளவாங்கியுள்ளார். அவரது ஆய்வின் தரத்தை ஏனைய ஆங்கில தமிழ் ஆய்வுகளுடன் எப்படி ஒப்பீடு செய்து மதிப்பிடலாம் என்ற விடயம் தனித்து ஆராயப்பட வேண்டியது.

இந்திரபாலா குறிப்பிடும் ஆய்வாளர்களில் கா.சிவத்தம்பி, க.கைலாசபதி, ஐராவதம் மகாதேவன், கா.இராஜன் ஆகிய ஆய்வாளர்களின் கருத்துக்கள் பெ.மாதையன் அவர்களின் ஆய்வில் வெளிப்படுகின்றன. இந்திரபாலா குறிப்பிடாதவர்களான ராஜ்கௌதமன், ர.பூங் குன்றன், நா.வானமாமலை, கா.சுப்பிரமணியன் ஆகியோரையும் பெ.மாதையன் மேற்கோள் காட்டியுள்ளார்.

உசாத்துணை நூல்கள்.

01. K. Indirapala (ED) Early Historic Tamil Nadu C.300 BCE – 300 CE, Kumaran Press, Colombo (2009)
02. கி. பக்தவத்சலபாரதி பண்பாட்டு மானிடவியல் (1990) மெய்யப்பன் பதிப்பகம், சென்னை.
03. பெ.மாதையன்
 1. சங்க கால இனக்குழு சமுதாயமும் அரசு உருவாக்கமும் பாவை பபளிக்கேஷன்ஸ், சென்னை (2004)
 2. தமிழ்ச் செவ்வியல் படைப்புக்கள் கவிதையியல், சமுதாயவியல் நோக்கு என்.சி.பி. எச், சென்னை (2009)

- வி. ஜீவகுமாரன்

மதெர்ஸ்டேட் - 10-05-2015

நேற்று நடு இரவு விமான நிலையத்தில் நான் வந்திறங்கியது தொடக்கம் இன்று அதிகாலை நான் யாழ்.தேவி ஏறும் வரை என் முகநூல் பக்கங்கள் அனைத்தும் அன்னையர் தின வாழ்த்துகளால் நிறைந்திருந்தன.

ஆங்கிலம், தமிழில் இணையத்தில் இருந்து தரவிறக்கம் செய்யப்பட்ட படங்கள்... சித்திரங்கள்... வாசகங்கள்.... அன்னை அல்லது அம்மா என்று வரும் சினிமாப் பாடல்களின் இணைப்புகள்.... சொந்தத் தாயார்களின் படங்கள்... மேலாக நாளை வெளியாக இருக்கும் தமிழ்நாட்டின் அம்மா' என விழிக்கப்படும் முன்னாள் முதல்வருக்கான வழக்கின் தீர்ப்பிற்கான வாழ்த்துகளும் வேண்டுகளும் என நிறைந்திருந்திருந்தன.

ஆங்காங்கே... "உங்க அம்மா வெளியில் வந்தால் பார்ப்போம்" என்ற அரசியல் சவால்கள்.

"உங்கள் ஐயா வெளியில் இருக்கும் பொழுது ஏன் எங்கள் அம்மா வெளியில் இருக்க கூடாது" என்ற எதிர் சவால்கள்.

இந்த அன்னையர் தின வாழ்த்துத் தெரிவிப்பது தேவையா... இல்லையா என என் மனம் தத்துவ விசாரணைகள் நடாத்திக் கொண்டிருந்தாலும் என் அம்மாவுக்கு முகநூலில் வாழ்த்துத் தெரிவிக்க வேண்டிய தேவை எனக்கு இருந்திருக்கவில்லை.

காரணம்... முகநூல் எனக்கு அறிமுகமாக முதலே என்னுடன் இறுதி 16 ஆண்டுகள் வாழ்ந்து விட்டு அவர் அமைதியாக என்கரங்களில் போய்விட்டார்.

ஒரு விழாவிற்குப் போவதற்கு கோட், சூட் எல்லாம் போட்டு அழகாக வெளிக்கிட்டு நின்ற பொழுது, சக்கர நாற்காலியில் இருந்தபடியே என் அழகை ரசித்தபடி எனக்கு நெஞ்சக்கை ஏதோ செய்யுது. டாக்டரைக் கூப்பிட்டு என்று சொன்னது மட்டும்தான்.

அவசரசேவை 118 வண்டி வைத்தியருடன் வந்த பொழுது அவர் கண்கள் செருகியிருந்தன. என்னை அறைக்கு வெளியே போய் நிற்கச் சொன்னார்கள்.

பத்து நிமிடங்களுக்குப் பின்பு வெளியே வந்து "மனம் வருந்துகின்றோம்" என என்னைக் கட்டி ஆறுதல் சொன்னார்கள்.

64 - 60 - 52 - 46 வயதான நான்கு பிள்ளைகளின் தாய் உலகை விட்டுப் போனநாள் அது.

என் மூன்று சகோதரங்களையும் அழைத்து "அம்மா..." என்று சொல்லத் தொடங்கிய வாக்கியம் சொல்லி முடிக்க முதல் வார்த்தைகள் சிக்கலடித்தன.

அவர்களாக மிகுதியைப் புரிந்து கொண் டார்கள்.

ஒவ்வொருவரின் தாயார்கள் ஒவ்வொரு வருக்கும் எப்படியோ தெரியாது.

ஆனால் கடைசி நிமிடம் எங்கள் நால் வரைப்பற்றி மட்டுமில்லாது எங்கள் கிராமத்திலும் கனடாவிலும் இங்கிலாந்திலும் இருக்கும் அவாவின் பெறாமக்கள், மரு மக்கள் அனைவரிலும் அவர் அக்கறை கொண்டிருந்தார்.

அதனால்தான் அம்மாவின் இறுதிச் சடங்கிற்கு மண்டபம் கொள்ளாத கூட்டம்.

அனைத்து நாடுகளிலும் இருந்து அனைத்து உறவுகளும் வந்திருந்தனர்.

இறுதிச் சடங்குநாள் வரை அவாவின் பிரிவுச் சோகம் எனக்குத் தெரியவில்லை.

மரணவீட்டு லீவு முடிந்து முதன்நாள் வேலைக்குப் போய்விட்டு வீட்டை வந்த பொழுது, அம்மா தானாகச் சக்கர நாற்காலியில் வந்து கதவைத் திறக்கவில்லை என்ற பொழுதுதான் இனி எனக்கு அம்மா இல்லை என்று தெரிந்தது.

ஆபீஸ் உடுப்பை மாற்றாமல் அப்படியே போய் சோபாவில் உட்காந்து கொண்டு இருந்தேன் - என் இரு பிள்ளைகளும் மனை வியும் வேலையால் வரும் வரையும்.

அதிகாலை 5.30 மணிக்குப் புறப்பட இருந்த யாழ்தேவிக்கு என் தமக்கையார் 4.30 மணிக்கே அழைத்து வந்து விட்டார்.

வழமையாகப் பிடிக்கும் வான்காரனுக்கு வேறு ஒரு சவாரி இருந்ததால் அந்த ஒரு மணித்தியாலம் பிளாட்பாரத்தில் தவநிலையில் இருக்க வேண்டிய நிலை.

“வேறு ஒரு வானில் போகலாம் தானே” என முதன்நாள் இரவு நான் கேட்ட பொழுது “அவன் பாவம், பிள்ளை குட்டிக்காரன், உன்னால் அவனுக்கு கொஞ்சக் காசு கிடைக்கட்டுமே” என்றார்.

அம்மா ஒரு தடவை என் கண்கள் முன்னால் வந்து போனார்.

அதன் பின் நான் எதுவும் பேசவில்லை.

4.30 தொடக்கம் 5.00 மணிவரை பிளாட்பாரம் சாமான் பொதிகளுக்குப் பக்கத்தில் தூங்கிக் கொண்டிருந்த இரண்டொரு நாய்கள் போல தூங்கிக் கொண்டு இருந்தது.

5.00 மணி போல சிங்களத்தில் ஒலிபரப்பு அதனைத் தொடர்ந்து ஒரு புகையிரதம் வந்து நின்றது.

ஒலிபரத்தியதில் ஒரு சொல்கூட யாழ்ப்பாணம் என்றோ ஜவ்னா எனவோ

கேட்கவில்லை.

மனம் சிங்கப்பூரை நினைத்தது.

ஓடும் ரெயில் கூட ஒவ்வோர் ஸ்டேசன் வரும் பொழுதும் ஆங்கிலம், சீன மொழியுடன் தமிழும் கேட்கும்.

மறுகணமே ஆமிக்காவல் இல்லாத கோட்டைப் புகையிரத நிலையம் ஆறுதல் தந்தது.

5.05போல ஒரு பெரிய குடும்பம் வந்திறங்கியது.

அது ஒரு தாயுடன் இணைந்த இரு சகோதரங்களின் குடும்பங்கள் எனத் தெரிந்தது. ஒன்று என்னைப் போல வெளிநாட்டில் இருந்து வந்திறங்கிய குடும்பமாக இருக்க வேண்டும். தமையன் குடும்பம் இலங்கையில் வசித்துக் கொண்டு இருப்பவர்களாக இருக்க வேண்டும். சகோதரி குடும்பம் சுவீஸ் என அவர்களின் கதையில் இருந்து புரிந்தது.

மொத்தம் ஒன்பது பத்து பேராவது இருக்கும்.

அதன் நடுவில் ஒரு மெல்லிய வயதான அம்மா ஒருவர்.

நெற்றி முழுக்க விபூதி நிறைத்திருந்தது.

பேரப்பிள்ளைகளைப் பிளாட்பாரத்தின் கரைக்குப் போக வேண்டாம் என்று அறிவுரை சொல்லிக் கொண்டும் தங்களுடன் கொண்டு வந்த பொதிகளை எண்ணிச் சரிபார்த்துக் கொண்டும் இருந்தார்.

அதேவேளை அருகே நின்றிருந்த என்னையும் என் சகோதரியையும் பார்த்து நட்புரிதியில் புன்னகைத்தார்.

நாமும் புன்னகைத்தோம்.

“நீங்கள் எதுவரை?...”

“சன்னாகம் ஸ்டேசன்வரை”

“நாங்கள் எல்லாரும் யாழ்ப்பாணம் ஸ்டேசன். அதுதான் மானிப்பாய்க்கு கிட்ட” என்று சொல்லிக் கொண்டே மிக அருகில் வந்தார்.

பின்பு, “நீங்களும் 1500 ரிக்கற் பெட்டியிலைதான் வருகிறீர்களோ” எனக் கேட்டார்.

“எல்லாப் பெட்டிகளுக்கும் 1500 தானே” என் சகோதரி சொன்னார்.

அது அவருக்கு விளங்கியதோ தெரியாது. ஆனால் சுவீஸில் இருந்து வந்திருக்கும் தனது மகள் 1500ரூபாய் ரிக்கற் எடுத்துத் தன்னைக்

கூட்டிச் செல்கின்றா என்பதுதான் அவருக்குப் பெருமையாக இருந்தது.

“எவ்வளவு காசு சொல்லும் பார்ப்பம். என்றை பிள்ளை அப்பிடி ரிக்கற் எடுத்து என்னைக் கூட்டிப் போக மருதடியானும் வேலக்கைப் பிள்ளையானும்தான் வைச்சி ருக்கினம்”. ஆனாலும் தம்பி அவை இரண்டு பேரும் என்னை ஏமாத்தியும் போட்டினம். இப்ப மருதடியானுக்கு இத்தனை வருசத்துக்குப் பிறகு கும்பாபிசேகம் நடந்திருக்கு. அவரோடை கோவம் எண்டாலும் பிள்ளையோடை போகாமல் இருக்கலாமோ” அவரிட்டையும் போக வேணும். 101 மோதகம் செய்யுறன் எண்டு நேர்த்திக்கடன் வேறு வைச்சிட்டன் அந்த வண்டியனுக்கு”

அவரின் வெள்ளாந்தி மனம் எனக்கு நன்கு பிடித்திருந்தது.

“அப்போ உங்கடை அவர் என்ன மாதிரி?” “அவர் படுக்கையிலைதான். ஒரு கிழமைக்கு கழுவித் துடைக்க ஆட்களை ஒழுங்கு செய்து போட்டுத்தான் இப்ப ஊருக்குப் போறம். அவரின்ரை செலவுகள் எல்லாம் மகனின்ட பொறுப்புத்தான். என்றை பொறுப்பு உவள் சுவிஸ்காரியின்ரை.” நான் ஊம் கொட்டினேன்.

**போரதன் வடுக்கள் எங்கும்
புலப்படும் பார்க்கும் போது
ஊரதன் அழிவுதன்னை
ஒவ்வொன்றும் எடுத்துச் சொல்லும்
பேரிருள் நிறைந்தகாலம்
பீதியில் மக்கள் எல்லாம்
நீரதுகண்ணில் மோதும்
நெஞ்சமும் மறக்குமாமோ?**

பேரின் வடுக்கள்

- வாகரைவாணன்

**முகவரி இன்றிமக்கள்
முகாங்களில் அடங்கலானார்
சுகமதைஅறியாவாழ்க்கை
சுதந்திரம் என்றால் என்ன?
அகமெலாம் துயரில் மூழ்கும்
அச் சிறைதன்னைவிட்டு
கிசந் தனில் வாழும் காலம்
என்றுதான் தோன்றுமாமோ?**

**கல்லதன் குவியலாக
கட்டியவீடுதோன்றும்
நெல்லதுவிளையும் அந்த
நிகரில்லாக் கழனியாவும்
புல்லுகள், வனங்களாக
பூமியை மூடிக் கொள்ளும்
நல்வளம் மிக்கஊர்கள்
நாசமாய்ப் போனதம்மா!**

**வற்றியகுளங்கள் எங்கும்
வனாந்தரமாகஊர்கள்
முற்றியஅழிவுதன்னை
முழுமையாய்க் காட்டிநிற்கும்
தொற்றியநோயைப் போல
தொடர்ந்திடும் அவலம் நாளும்
பற்றியதீயாய் நெஞ்சில்
பரிவினால் அணைப்பார் கில்லை**

**குடிசையில் வாழும் மக்கள்
குடு குடுகிழவர் மெல்ல
தடியதைஊன்றிக் கொண்டு
தடக்கியேவீழும் காட்சி
கொடியவர் செயலால் மக்கள்
கொடுமையில் தவிக்கலானார்
முடிவிதற்கில்லையாமோ?
மோட்சமேன் செத்தபின்பு?**

**நோயாளியானமக்கள்
நொடியினில் மரணம் நேரும்
பேயதன் ஆட்சிக் காலம்
பிரளயம் நடந்ததன்றோ?
வாயில்லாப் பூச்சியாக
வதைபட்டுக் கிடந்தமக்கள்
நாயிலும் கேடாய் ஆனர்
நரகமாய் ஊர்கள், அம்மா!**

**போரதன் வடுக்கள் கண்டு
புலப்பிடும் எந்தன் உள்ளம்
சீரதைச் செய்வார் கில்லை
தெய்வத்தைவேண்டிஎன்ன?
பேருடன் வாழ்ந்தமக்கள்
பெருமையில் திளைத்தமக்கள்
வேருடன் சாய்ந்துபோனார்
விளக்கமும் வேண்டுமாமோ?**

**கல்லினில் எழுத்துப் போல
காண்கின்ற கிடங்கள் தோறும்
சொல்லொணாவடுக்கள் தம்மை
சுமந்துமேநிற்கும் ஊர்கள்
பல்விதக் கதைகள் கூறும்
படிப்பவர்க்கெல்லாம் நாளை
நல்லதோர் வரலாறாகும்
நடந்ததைமறக்கலாமோ?**

“மகனுக்குத்தான் கொழும்பு வீட்டை எழுதிக் கொடுத்து இருக்கிறம். அதுபடியாலை அப்பான்ரை செலவுகள் எல்லாம் அவர்தான் பார்க்கிறது”

“உங்களுக்கு இரண்டு பிள்ளைகள் மட்டும் தானே”

உதட்டினுள் புன்னகைத்தார்.

“அவர் எங்கை என்னை விட்டார். இதுகள் இரண்டும் தான் மூத்த இரண்டும். இதற்குப் பின்னாலை இன்னும் இரண்டு” எல்லாம் ஒரு வருசவித்தியாச பிள்ளையன்”

“ஓ” அப்படியா? அவை எங்கை இருக்கினம்?”

“அவை நோர்வேயிலை” பனிக் குளிருக்கை” என்றவர் என் மீது பேச்சைத் திருப்பினார்.

“தம்பி எங்கை?”

“நான் டென்மார்க்கிலை. இரண்டு பிள்ளைகளும் திருமணம் செய்து விட்டார்கள். இப்ப லீவுக்கு ஊருக்குப் போறன்”

“நீர் குடுத்து வைச்சனர் தம்பி”

“நீங்களும் தானே அம்மா...”

“இல்லாட்டி என்றை பிள்ளை வந்து 1500 ரூபாய் கொடுத்து என்னைக் கூட்டிக் கொண்டு போகுதோ...”

அவரின் கண்கள் பனித்தன.

நோர்வேயில் மட்டுமில்லை... டென்மார்க் சுவீடன் ஆகிய எல்லா நாடுகளிலும் நாங்களும் பனிக்குளிருக்கை சூரியன் எழ முதல் எழுந்து... பனிக் குளிருக்கை வேலைக்குப் போய்... சூரியன் மறைந்த பின்பு அதே பனிக்குளிருக்கை வேலையால் திரும்புகின்றோம் என்பதுதான் உண்மை.

அப்படி இருக்கும் பொழுது நோர்வேயில் இருக்கும் இவரின் பிள்ளைகளுக்கு மட்டும் என்ன பிரத்தியோகமாகக் கஸ்டம் என்று என் மனம் கொக்கிபோட்டது.

ஆனாலும் அரைமணிநேரப் பழக்கத்தினுள் அவரின் அந்தரங்க விடயத்தில் உட்புகுவது அவ்வளவு நாகரீகம் இல்லை என மௌனமானேன்.

மீண்டும் சிங்களத்தில் ஒலிபரப்பு.

இந்த முறை யாழ்ப்பாணம் வவுனியா அனுராதபுர போன்ற சொற்கள் வந்து வருவது யாழ்தேவி என உறுதி செய்தது.

“தம்பி இந்த 1500 ரூபாய் பெட்டி எதிலை வரும்?”

“எல்லாம் 1500 ரூபாய் தான். நீங்கள் இங்கை வாங்கோ அம்மா” எனத் தாயாரை

அழைத்துக் கொண்டு மூத்த மகன்காரன் சென்றான்.

புகையிரதம் தனது வேகத்தை பிளாட்பாரத்தில் குறைத்த பொழுது, அனைத்தும் ரிசேர்வ் செய்யப்பட்ட சீற்றுகள் எனத் தெரிந்தும் பழக்க தோஷம் காரணமாகப் பாய்ந்து ஏறினர் சிலர் - அமெரிக்காவால் வந்தாலும் சென்னை விமானநிலைய இமிக்கிரேசன் கவுண்டரில் முன்னுக்குச் செல்ல இடிபடுவது போல. என்னதான் முந்தி ஓடினாலும் இன்னமும் ½ மணிநேரம் கழித்துத்தான் சாமான் பொதிகள் பொதிப்பட்டியில் வலம் வரப் போகின்றது என அமெரிக்காவுக்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்ட இந்த இந்தியருக்குத் தெரியாதா என நான் வியப்பதுண்டு. பல தடவைகள் இறுதியாக வந்து நான் முதலில் என் பொதிகளுடன் வெளியே போனதுண்டு.

நானும் அக்காவும் ஆறுதலாக யாழ் தேவியினுள் ஏறி எங்கள் ஆசனத்தில் போய் அமர்ந்து கொண்டோம்.

கண்கள் அந்த அம்மாவைத் துழாவினது. எங்கள் கொம்பாட்மென்ற பெட்டியுள் அவரைக் காணவில்லை.

“அந்த மனுசிக்கு கொஞ்சம் சுகமில்லைப் போலை” - இது என் அக்கா.

“இல்லையக்கா...அவரின் வாழ்க்கைக் காலத்தில் 1500ரூபாய்க்கு ஒரு பவுண் தங்கம் வாங்கி இருப்பார். ஏதோ ஒரு கோயிலில் முழுநாள் திருவிழாவை நடாத்தி முடிச்சிருப்பார். பிறகு போர் அது இது பிள்ளைகள் என வாழ்க்கை முன்னே ஓடினாலும் அவர் ஏதோ ஒரு காரணத்தாலை அங்கேயே நிற்கிறார்”

அக்காவிற்கு என் தத்துவங்கள் புரிந்ததோ இல்லையோ தெரியாது. ஆனாலும் நான் சொன்னவற்றை ஆமோதிப்பது போலத் தலையாட்டினார்.

புகையிரதம் புறப்பட்டது.

முதன்நாள் இரவு பிந்தி வந்தது... இன்று அதிகாலையே எழுந்தது... அந்தக் களைக்கு யாழ்தேவியின் தாலாட்டு இதமாக இருந்தது.

கண்கள் தானாக செருக நினைத்தாலும் சிங்களப்பகுதியின் வயல்கள்... குளங்கள்... தென்னை மரங்கள்...பாடசாலை செல்லும் பிள்ளைகள்.. தேமாப்பூக்களுடன் விகாரை களுக்குச் செல்லும் பெண்கள்.... இவர்களை ரசித்துப் பார்ப்பதில் எப்போதும் எனக்கு அலாதிப் பிரியம்.

எனவே கஸ்டப்பட்டு கண்களை மூடாமல் பக்கத்தே போகும் பள்ளித் தோழியைக் கடைக்கண்ணால் பார்ப்பது போல கண்களைத் திறந்தும் முடியும் விழிப்புக்கும் தூக்கத்திற்கும் இடையில் வெளியே பார்த்துக் கொண்டே இருந்தேன்.

சிங்கள தேசத்தின் இயற்கை அழகு மாறாமலேயே இருந்தது.

இவ்வாறே கொக்குவிலும் இணுவிலும் வரும் பொழுது.... செம்பாட்டுத் தரையில் இறைப்புத் தண்ணியோடும் வாய்க்கால்களின் அருகேயுள்ள பாத்திகளில் மதாளித்த புகையிலைக் கன்றுகளைப் பார்க்க வேண்டும் என மனம் வேண்டியது.

இளவயது வயல் குளிப்பை நினைத்து மனம் ஆனந்தித்தது.

பொல்காவலையைத் தாண்டிக் கொண்டு இருந்தோம்.

“உனக்கு பசிக்கவில்லையா?”

எனக்கும் பசிக்குது ஏதாவது வேண்டுவோம் என்பதுதான் அதன் அர்த்தம்.

“நான் பார்த்து வருகின்றேன்” என்று எழுந்து இருக்கைப் பெட்டிகளினூடு நடந்து சென்றேன்.

அதிகமானோர் தங்களுடன் தங்களுக்கான காலை உணவை எடுத்து வந்திருந்தார்கள் போலும்.

பிள்ளைகளுக்கு பட்டரும் ஜாமும் பூசி அழகாக வெட்டிய பாண் துண்டுகள்... அப்பா அம்மாக்கு இப்போதும் வாட்டிய வாழையிலையில் சுற்றி வந்த இடியப்பமோ... புட்டோ இறங்கிக் கொண்டு இருந்தது.

நான் கன்றினை நோக்கிப் போனேன்.

அங்கு குளிர்மானங்களும் பிஸ்கட்டுகள் மட்டுமே இருந்தன.

சிறுது ஏமாற்றமாய் இருந்தது.

ஆனாலும் அதனை வாங்கிக் கொண்டேன்.

காலைச் சாப்பாட்டுக்கு லெமன்பப் பிஸ்கட்டும் இஞ்சிச்சோடாவும் (ஜிஞ்சர்பியர்) ஜோடி சேராது எனத் தெரிந்தும் வாங்கிக் கொண்டேன்.

“உனக்குப் பிடித்த மாங்காய் போட்டு கருவாட்டுக் குழம்பு செய்து வைக்கின்றேன்” எனத் தங்கை தொலைபேசியில் சொன்ன சோற்றில் கை நனைக்கும் வரை வயிறு என்ற ஒன்று இருக்கின்றதே எனக்கு!

பயணிகள் சாப்பிடும் இடத்தில் பெரிய பெரிய இறைச்சித் துண்டுகளுடன் புத்தபிக்குகள் றொட்டி சாப்பிட்டுக் கொண்டு

இருந்தார்கள். ஒரு கணவனும் மனைவியும் அவர்களுக்கு அதனை பவ்வியமாகப் பரிமாறிக்கொண்டு இருந்தார்கள்.

கண்ணையும் மனதையும் குறிப்பாக முக்கையும் மூடிக்கொண்டு என் இருக்கைக்குத் திரும்பிக் கொண்டிருந்தேன்.

இடையில் உள்ள பெட்டியில் அந்த அம்மா தனித்து உட்கார்ந்திருந்து சீனி போட்ட சங்கிலி பனிசும் தேநீரும் பருகிக்கொண்டு இருந்தார்.

பக்கத்து ஆசனம் வெறுமையாக இருந்தது.

“என்ன தனிய இருக்கிறியள்?”

“இல்லை.. பேத்தி இருந்தவா...”

தாயிட்டைப் போட்டா... நீர் இதிலை இருமன்” அமர்ந்து கொண்டேன்.

“கொஞ்சத் தேத்தண்ணி குடியுமன்” சுடுதண்ணிப் போத்தலுக்கை இருக்குது...

தாருங்கள் என்ற விருப்பத்திற்கும் வேண்டாம் என்ற சங்கோசத்திற்கும் இடையில் நெளிந்தேன்.

“நீரும் என்றை பிள்ளையள் போலைத் தானே... குடியும்” எனத் தேநீரைக் குவளையுள் ஊற்றினார்.

அதிகாலையில் இருந்து மனம் ஏங்கிய ஒன்று எதிர்பாராமல் கிடைத்தது இதமாக இருந்தது.

“ராசா”. உமக்கு டென்மார்க்கிலை எவ்வளவு வரும்?”

வெள்ளாந்தி மானிடப் பிறப்பிடம் அது.

சொல்வதற்கு எந்தத் தயக்கமும் இருக்க வில்லை.

வருமான வரி, வீட்டுவரி அது இது என்று கழித்தாலும் மனிசிக்கும் எனக்கும் சேர்த்து 2 அல்லது 3 மிஞ்சும்.

“அங்கத்தைய இரண்டாயிரம் மூவாயிரமோ...”

“இல்லையம்மா இங்கத்தைய 2 அல்லது 3 இலட்சம்”

அவரின் முகம் மலர்ந்தது.

“உங்கடை பெற்றார் கும்பிட்ட பலன்தான் ராசா அது” அதுதான் உங்களுக்கு நல்லவழி காட்டியிருக்குது. நானும் வேலக்கை

பிள்ளையாருக்கும் மருதடியானுக்கும் என்றை 4 பிள்ளைகளுக்கும் சேர்த்து கும்பிட்டனான். அது மட்டுமில்லை மனுசனோடை சண்டை

பிடிச்ச நாலு நாலு பரப்புக் காணியள் இரண்டு கோயிலுக்கும் எழுதி வைச்சனான். தம்பியும் ஏமாத்திப் போட்டார். அண்ணாவும் ஏமாத்திப்

போட்டார்?..."

ஒரு நிமிடம் மௌனம்.

"யார் அண்ணா? யார் தம்பி?"

"மருதடியான் அண்ணன். வேலக்கை பிள்ளையான் தம்பி" கொழும்பிலை இருக்கிறவனும் இப்ப சவிசாலை வந்து என்னை இந்த 1500 ரூபாய் ரிக்கற் எடுத்து கூட்டிப் போறவனும் தான் கொஞ்சம் நல்லாய் இருக்குதுகள்"

"நோர்வையிலை இருக்கிற மற்ற 2 பேரும்?" கோட்டையில் நான் கேட்கவிருந்த கேள்விக்கு மீண்டும் எனக்கு ஒரு சந்தர்ப்பம்.

"அதுகள் தம்பி... பிச்சை எடுக்குதுகள்"

அவரின் கண்களில் இருந்து பொல பொல என்று உதிர்ந்தது.

நான் அதிர்ந்து போனேன்!

எங்கேயோ ஒரு பிழை நடந்திருக்கு என மனம் உறுதியாகச் சொன்னது.

"நோர்வேயில் பிச்சை எடுப்பதா?" என்னை என் மனம் விசாரணை செய்தது.

பின்பக்கம் யாரோ வருவது போலத் தெரிந்தது.

அவரின் சவிஸ் மகள்.

"அண்ணா குறை நினைவாதையுங்கோ... அம்மா இப்பிடித்தான் கொஞ்சம் கனக்க கதைப்பா..."

"எனக்கது விளங்குது தங்கச்சி... அவாக்கு நோர்வேயிலை 2 பிள்ளையள் இருக்கினமோ"

"ஓம் அண்ணா... அவை போய் இருபத்தைஞ்சு முப்பது வருசம் ஆச்ச.... அம்மா ஐயாதான் சொத்துபத்துகளை வித்து அவையை அனுப்பி வைச்சவை. பிறகு கல்யாணம் பேசி அண்ணியவையும் அனுப்பி வைச்சவா. பிறகு கொஞ்ச நாளையாலை என்னை சவிசிலை இருக்கிற இவருக்கு கலியாணம் செய்து அனுப்ப அம்மா காசு கேட்டு எழுதினவா... 2 அண்ணாமாரும் அண்ணிமாரும் "நாங்கள் இங்கை பிச்சை எடுக்கிறம். நீங்கள் தங்கச்சியை ஊருக்கையே கட்டிக் கொடுங்கோ" எனக் கடிதம் போட்டவை.... அதோடைதான் அம்மாக்கு இப்பிடி... சிலநேரம் எல்லாத்தையும் மறந்து போவா.... ஆனால் அண்ணாவை நல்லாய்த்தான் இருக்கினம் எண்டு அறிஞ்சனான். ஆனால் அம்மா இப்பவும் அவை கஷ்டப்பட்டனம் என்று கவலைப்பட்டுக் கொண்டு இருக்கிறா"

"இந்த ராசாத்திதான் என்னை 1500

ரூபாய் ரிக்கற் எடுத்து மருதடியானிட்டையும் வேலக்கை பிள்ளையாரிட்டையும் கூட்டிக் கொண்டு போறாள்..."

மீண்டும் அவர் சொல்லிக் கொண்டேயிருக்க நான் என்னிடத்திற்கு திரும்புகின்றேன்.

இப்போ புகையிரதம் அதிகமாக ஆட்டுகிறதுபோல இருக்கின்றது.

இன்ரசிற்றி ரிக்கற்றின் விலை 1500 என்ற குரல் கட்டாயம் இனிக் கொஞ்சநாட்களுக்கு எனக்கு கேட்டு கொண்டே இருக்கும்.

இன்று மாலைக்குள் கட்டாயம் முகநூலில் என் பக்கம் அன்னையர் தின வாழ்த்துகளால் நிறைந்திருக்கும்.

கொக்குவிலும் இணுவிலும் வரும் பொழுது... செம்பாட்டுத் தரையில் புகையிலைக் கன்றுகளை பார்த்து என் மனம் குதூகலிக்குமோ தெரியாது.

"இல்லையக்கா" அவரின் வாழ்க்கைக் காலத்தில் 1500ரூபாய்க்கு ஒரு பவுண் தங்கம் வாங்கி இருப்பார். ஏதோ ஒரு கோயிலில் முழுநாள் திருவிழாவை நடாத்தி முடிச்சிருப்பார். பிறகு போர் அது இது பிள்ளைகள் என வாழ்க்கை முன்னே ஓடினாலும் அவர் ஏதோ ஒரு காரணத்தாலை அங்கேயே நிற்கிறார்" என அக்காவிற்குச் சொன்னதை மனம் மீண்டும் இரமீட்டிப் பார்க்கின்றது.

இரவு மணி இரண்டிற்கு வந்தாலும் எனக்காக சக்கர நாற்காலியில் காத்திருக்கும் அம்மாவின் நினைவும் கூடவே வருகிறது.

"ஏன் முழிச்சு உடம்பைக் கெடுக்கிறியள்"

"நான் உனக்காகவோ முழிச்சு இருந்தனான். நித்திரை வரேல்லை... அதுதான் கோப்பித் தண்ணி குடிக்க வந்தனான்"

சக்கரநாற்காலியுடன் அவர் தனது அறையினுள் செல்கின்றார்.

"தம்பியன் வந்திட்டானோ?" இது அப்பா.

"சத்தம் போடாமல் படுங்கோ" ஏன் முழிச்சிருந்தனாங்கள் எண்டு பேசப்போறான்" கண்கள் கலங்கின்றன.

அக்கா அதனைக் கண்டு கொள்ளாமலிருக்க யன்னல் ஓரம் முகத்தைத் திருப்பிக் கொள்கின்றேன்.

லெமன்பப் பிஸ்கட்டும் இஞ்சி சோடாவும் அப்படியே இருக்கின்றன.

ஸயண
இலக்கியத்
தொடர்

கண்டன் கைவாசம்

வண்டன் சூழ்பி

பகுதி - 7

இதுவரை: கைலாசத்தின் வியத்தகு வனப்புகளையும் தெய்வீகத் தன்மையினையும் முதற்பகுதியில் நோக்கினோம். யாத்திரையின் பின்னணியை நோக்கியபின்னர் - மலையேற்றப் பயிற்சி மற்றும் பிரயாணத் தேவைகள் தொடர்ந்தன.

யாத்திரையின் ஆரம்பக் கட்டத்தினையும் ஸ்ரீரூத்ர ஹோமம் ரக்ஷாபந்தனம் அணிதல் ஆகியன தொடர்ந்தன. அன்றைய பசுபதி நாட் தரிசனம் என்றும் நினைவில் நிற்கும். அன்றைய தினம் கத்மண்டு நகர் அறிமுகம் ஆனந்தமானது. அடுத்து, சீனத்துச் சிறப்புகளைச் சுவைத்தவாறே திபேத் நாட்டுள் பிரவேசித்தோம். நியாலத்தில் மலையேற்றம் - சுவாத்தியத்திற்கேற்ப உடம்பை இணக்கப்படுத்திக்கொள்ளும் பயிற்சி நிறைவுற்றது.

ஜூலை 18: அதிகாலை ஆறு மணிக்கே எழுந்து காலைக் கடன்களை முடித்தபின்னர் காலை ஏழரை மணியளவில் காலை உணவு ஆயத்தமானது. ரொட்டியுடன் தேனைத்தடவி அருந்தினேன். எனது உடல்நிலை முற்றாக நன் நிலைக்குத் திரும்பவில்லை. பிரயாணத்துக்கு ஏதும் தடையின்றி இருக்க வேண்டி இறைவனைப் பிரார்த்தித்த வண்ணமே இருந்தேன். மாத்திரைகளும் உதவின. எதற்கும் ப்ராப்தம் வேண்டும் - அவன் அருள் வேண்டும். கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கை இருந்தது.

பொதிகளை எல்லாம் ஏற்றியபின், பேருந்து கிளம்பப் பத்தரை மணியாகிவிட்டது. முதலில் நியாலத்திலிருந்து மேற்கு திபேத் நோக்கிய மிகவும் ஏற்றமான பாதை. கிழக்கே நோக்கிப் போகும் பாதை திபெத்திய தலைநகர் லாசாவை (Lhasa) நோக்கிச் செல்லும். 5124 மீற்றர் உயரமுள்ள 'லாலுங்' என்னுமிடம்வரை நல்ல ஏற்றமான பேருந்துப் பிரயாணம். வழியில் "சிஷுபங்கம்" என்ற 8000 மீற்றருக்கு மேல் உயரமுள்ள மலை பரந்த வெளிகளுக்கு மேலே கம்பீரமாகத் தோற்றமளித்தது. தொடர்ந்தும் சுற்றவர எங்கும் அழகிய மலைக்காட்சிகள். பிரம்புத்ரா நதியைக் கடந்தபின், இப்பாதை 'சாகா' (Saga) என்னுமிடத்தை நோக்கிக் கீழே இறங்கும்.

வழியில் (நியாலத்திலிருந்து பதினொரு கிலேமீற்றர் தொலைவில்) முக்கியமானதொரு தலத்தையும் கண்டோம். அதுதான் உலகப் புகழ் பெற்ற திபெத்திய ஞானி மிலறீப்பா தியானத்திலிருந்த குகை. இந்த யோகியைப் பற்றி ஏற்கெனவே ஓரளவு அறிந்தமையால், இந்தப் புனித ஸ்தலத்தைப் பார்க்க மேலும் ஆவல் மேலிட்டது.

மிலறீப்பா திபெத்திய கலாசாரத்துள் இரண்டறக் கலக்கப்பட்டவர். அவர் மனித குலத்தின் ஆன்மீக முன்னேற்றத்துக்காக எண்ணற்ற இடையூறுகளைச் சந்திக்க நேரிட்டது. அவரது சரிதம் மிக மிக நீண்டது. மிலறீப்பா பிறந்த வருடம் 1052. இவரது

மில்லரீப்பா குகைக்கு மேலே
வேல் போன்ற சிலை

இயற்பெயர் 'தொபாகா' (இதன் அர்த்தம்: 'கேட்க இனிமையானது'). இவரது குடும்பம் கம்பளி பருத்தி விற்பனையாளர் - இதனாற் போலும், பின்னர் மில-ரீப்பா என்ற காரணப் பெயர் கொண்டார். (மில என்றால் பருத்தி, உடை அணிந்த). குடும்பப் பிரச்சினைகள் மிகுந்ததால், அவர் வேறிடஞ்சென்று தனது இனிமையான பாட்டுத் திறமையினால் ஊதியம் பெற்று, தனித்து வாழ்ந்தார். பின்னர் லாமா (ஞானி) ஒருவரைச் சந்தித்து ஆன்மீக சக்திகளால் கவரப்பட்டு, தியான மார்க்கத்தில் வாழ்நாளை வகுத்தார். சக்தி மிகு வேதாந்தி. ஞானியும் திபெத்திய மொழிபெயர்ப்பாளருமான மார்ப்பா என்பவரின் வழியில் கலந்து, பௌத்த ஆன்மீக சிந்தனைகளைக் கற்று அனுபவித்து நெடு நாளைக்குப் பின் (1135ல்) ஞானநிலை எய்தினார்.

குகைக்கு வெளியே நின்று பார்த்தால், சுற்றவர அதி உயர்ந்த மலைக்கொத்துக்கள், கீழே ஒரு நதி. பெல்கயே லிங்(Pelgye Ling) எனப் பெயருள்ள விகாரை/மடாலயம்/தியான மண்டபம். உள்ளே அந்த ஞானி தியானத் திலிருந்த குகை, அவரது அடிச்சுவடு ஆகியவற்றைப் பார்வையிட்டபின், தியான மண்டபத்துக்குப் போய் சிறிது நேரம் தியானத்தில் ஈடுபட்டோம். சுவர்களில் வரையப்பட்ட ஓவியங்கள் பல இந்திய பண்பாட்டையே பிரதிபலிப்பன. அம்பாள் (ஸ்ரீ தேவி) ஒன்றும் காணப்பட்டது. இந்தத் தெய்வம் காவல் தெய்வமாகக் கருதப்படும். சுவர்களில் வரையப்பட்டிருந்த சித்திரங்களைப் பார்த்து அறிந்துகொள்ளப் பல மணி நேரமாகலாம். "ஓம் மணிபத்மேஹும்" என்னும் மந்திரந்தான் ஜெபம் போல சதா உச்சரிக்கும் மந்திரமாம். இந்தியா மீது திபெத்தியர் கொண்டுள்ள

அபிமானத்துக்குக் காரணம் அங்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்ட பௌத்த மதமேயாம். புத்த மதத்தின் அதி சிறந்த அம்சங்களெல்லாம், சரித்திர காலத்துக்கு முந்திய இந்து மதத்தைச் சார்ந்தவையே என்பதை நாம் நினைவிற் கொள்ள வேண்டும்.

வெளியே கூட, கூரையில் வேல்போன்ற உருவச்சிலையும், நந்திகள் போன்ற இரு சிலைகளும் காணப்பட்டன (படத்தைப் பார்க்க). இந்து-பௌத்த உறவுக்கு இதுவும் ஒரு உதாரணமோ என்ற சிந்தனை எனது மனதைக் கிளறியது.

வெளியே வரும்போது, ஏறும் படிகளில் திபெத்தியச் சிறுவர் புன்னகையுடன் மகிழ்ச்சி ஆரவாரஞ்செய்து எம்மை வரவேற்பதுபோல் காட்சியளித்தனர். அவர்கள் சுற்றுலாப் பயணிகளுக்குப் பழக்கப் பட்டவர்கள் போலும். எம்மவர் சிலர் இதனைத் தெரிந்து வைத்துக்கொண்டு, லண்டன் சாக்லேட் கொடுத்து அவர்களைத் திருப்திப்படுத்தினர்.

திரும்பி வரும்போது தென்பட்ட ஒரு காட்சியையும் பகிர்ந்துகொள்ள அவா. எம்மூரில் முன்னர் உபயோகித்தது போன்ற விராட்டிகள் கற்சுவர்கள் மேல் காய வைக்கப்பட்டிருந்தன. இவை அங்கு பெருவாரியாக வளர்க்கப்படும் காட்டெருமைகளின் சாணத்திலிருந்து தயாரிக்கப்பட்டவை. வருடம் பூராவும், எரிபொருளாக உபயோகிக்க இது

மில்லரீப்பா உருவ ஓவியம்

உபயோகிக்கப்படும். அதனது பால் குடிக்கவும் தேநீருக்கும், நெய் தயாரிக்கவும், அதனது மாமிசம் உணவாகவும் பயன்படும். உரோமம் மிக நீண்டதாயுள்ளதால், உடைகள் தயாரிக்கவும் உபயோகப்படும்.

ஈழத்து யாழ்வாசிகளுக்குப் பனைமரம் எவ்வாறு கற்பகதரு போலப் பயன்படுமோ அவ்வாறே திபெத்தியர்க்கு காட்டெருமை பயன்படும் போலும். மேலும் இது பற்றி பின்னொரு பகுதில் கவனிப்போம்.

திபெத்திய குடிசைகள் பெரும்பாலும், கல்லாலும் மண்ணாலும் கட்டப்பட்டிருக்கின்றன. கூரைக்கு மரம் குச்சி போட்டு களிமண்ணால் மூடியிருக்கின்றனர். இன்னும் சிலர், மலைச் சாரலில் குகை போன்று குழி வெட்டி வசிப்பர்.

ஆனால், தற்காலத்தில், சீனாவின் ஆட்சியில், பல கற்களாலான சுவர்கள், தகரக் கூரைகள் கூடிய கட்டிடங்கள் எழுந்தவண்ணம் இருப்பதையும் காணக்கூடியதாயிருந்தது.

வழிநெடுங்கிலும் பிரார்த்தனைக் கொடிகள் பறப்பது சர்வ சாதாரணம்.

தொடர்ந்து பேருந்து ஸாகா (Saga) நோக்கிப் பயணித்து ஆறரை மணியளவில் ஸாகா விடுதியை அடைந்தது.

ஸாகா (திபெத்திய மொழியில் 'சந்தோஷ நகர்') யாத்திரிகருக்கு முக்கியமானதொரு தரிப்பிடமாகும்.

இது சீனப் போர் சிப்பாய் நகரம் எனவும் குறிக்கப்படும். எங்கு திரும்பினாலும் போர்ச்

சிப்பாய்களோ அல்லது அவர்களது அரண்களோ தோற்றமளிக்கும். பிரமபுத்ரா நதி இந்த நகரத்தைச் சுற்றியுள்ளது.

இந்த ஸாகா ஹோட்டலில் நால்வருக்கு ஒரு தங்குமிடம் எனும் பிரமாணத்தில் வசதி தரப்பட்டது. உரியவாறு செய்யவேண்டிய நடைமுறை ஒழுங்குகளை முறைப்படுத்தி உடமைகளைச் சரிபார்த்து விட்டு சற்றே இளைப்பாறினோம்.

வரவேற்பு முகப்பில் எனது பெருமதிப்புக்குரிய அருளாளர் சற்குரு ஜக்கி வாசுதேவ் அவர்களின் பதாகை தோற்றமளித்தது ஆச் சரியமாயும் சந்தோஷமாயுமிருந்தது.

பின்னர் நண்பர் சுவாமியுடன் கடைத்தெரு சென்று மேலும் சில முக்கிய பொருட்களை வாங்கினோம்.

இத்தருணம் தொலைபேசித் தொடர்பு அறவே இல்லது போய்விட்டது.

கைலையில் அதி உயரத்தில் செல்லும்போது பிராணவாயுக் குறைபாட்டால் ஏற்படக்கூடிய சுவாசக் கஷ்டங்களைச் சமாளிக்கும் பொருட்டுப் பலரும் பிராணவாயுக்கலன்கள் தேவை எனப் பதற்றப்பட்டனர். கற்கண்டு, வாதாம் பருப்பு போன்ற சில சிறு தின் பண்டங்கள், முன்னேற்பாடாகக் கையிற் கொண்டு செல்லக்கூடிய பிராணவாயுக் கலங்கள் ஆகியன கையில் வாங்கியவற்றில் உள்ளடங்கின.

தெருக்கள் பல திருத்த வேலைகளால் நடப்பதற்கு இடையூறாகவே இருந்தன. மழையுங்கூட இந்த உபாதையைப் பெருக்கின. தொடர்ந்து நடந்து செல்வது உசிதமானதாகத் தெரியவில்லை. எனவே விடுதிக்குத் திரும்பினோம்.

அன்றைய பொழுது இனிதே பூரண மாகியது.

['கண்டேன் கைலாசம்' வளரும்]

○ ○ ○

'ஞானம்' க்ஷய புலம்பெயர்(ர்ஷோர்)

இலக்கியக்ஷயம் ஒரு பருக்கை

வே. சி. லீலாநாதன்.

புலம்பெயர்ந்த எஸ். பொ.வும் புலம்பெயர்ந்த சீமந்தாவும்

அர்த்தம் பொதிந்த வாழ்க்கை வாழ உறவுகள் அவசியமானவை. உறவுகளில் விரிசல் ஏற்படுகிறபோது வாழ்க்கை அர்த்தமற்றதாகிவிடுகிறது. இரத்த உறவுகளில் ஏற்படும் விரிசல் ஏனைய உறவுகளில் ஏற்படும் விரிசல்களை விடவும் அதிக மனத்தாக்கத்தைத் தருபவையாக இருப்பினும் சாதி, மத, இன ரீதியான ஒதுக்கல்களும் அடக்குமுறைகளுங்கூட வாழ்க்கையின் அர்த்தத்தைக் கேள்விக்குறியாக்கி விடுகின்றன.

இத்தகைய ஒதுக்கல்களுக்கு, அடக்கு முறைகளுக்கு அஞ்சியும், பசுமை தேடியும் புலம்பெயர்கிறவர்கள் From the frying pan into the fire என்கிற நிலைக்குத் தள்ளப்படுகிறபோது அவர்கள் பீனிக்ஸ் பறவைகளாக எழுந்து நின்று படைக்கும் இலக்கியம் புலம்பெயர்ந்தோர் படைப்புகளாக மிளிர்கின்றன.

ஞானம் தொகுத்தளித்த புலம்பெயர் இலக்கியம் கைக்கு வந்து சேரும் நாளை நான் ஆவலுடன் எதிர்பார்த்திருந்தும் அது வந்து சேர்ந்த வேளை என்னைக் கவர்ந்த Chimamanda Ngozi Adichie என்ற கருப்பினப் பெண் எழுத்தாளரின் நாவலான Americanah வில் நான் மூழ்கி இருந்தமையால் பல நாட்களாக பொதி (parcel) பிரிக்கப்படாமலே இருந்தது. வழமைபோல் படித்துக் கிழிக்கும் பழக்கம் காரணமாக எனது பேர்த்தி அஞ்சனா பாரச்சலைக் கொஞ்சமாகக்

கிழித்திருந்தும் கூட.

இங்கே சிறிதளவு தடத்தை மாற்ற வேண்டியிருக்கிறது. இந்தத் தட மாற்றத்துக்கும் எனது தடுமாற்றத்துக்கும் எவ்வித தொடர்புமில்லையென்பது எஸ். பொ.வின் கதைகுறித்து நான் பேசும் போது தெரியவரும். அஞ்சனா அவளது தாய் தந்தையர் வைத்தியர்களாக இருந்தும், என்னையே 'டொக்டர்' என்று அழைக்கிறாள். 'கதவைத் திற' என்பதற்குப் பதிலாக 'கதவைப் பூட்டும்' என்றும் 'தண்ணி தாங்க' என்பதற்குப் பதிலாக 'தண்ணி குடிங்க' என்றும் மழலை பேசும் மிக மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அவளது சொல் அகராதியில் 'டொக்டர்' என்பதன் பொருள் என்ன என்பது எனக்குப் புரிவதில்லை. அவளது உறவு என்னைப் பரவசத்தில் ஆழ்த்துகிறது. அவளது பிஞ்சுடலைத் தழுவும்போது எனது மனச்சுமை பஞ்சுபோலாகிறது. அதைவிட இன்னோர் அற்புதமும் இங்கே நிகழ்ந்திருக்கிறது. தொண்ணூறில் எம்தில்லம் பெரும்பான்மையினத்தைச் சேர்ந்த வழிதப்பிய சிலரினால் எரியூட்டப்பட்ட பின்னரும் இப்பொழுது பிள்ளைகளின் தொழில் நிமித்தம் நாம் வாடகைக்கிருக்கும் வீட்டின் உரிமையாளர்களான சிங்களவர்களோடு எம்மால் ஒட்டி உறவாட முடிகிறது. கடந்த சித்திரைப் புத்தாண்டின்போது வீட்டுக்காரப் பெண்மணி தனது சொந்தச் செலவில் அஞ்சனாவுக்கென அவுறுதுகுமாரி

உடுப்பும் நீட்டுப் பாவாடை சட்டையும் தைத்துக் கொடுத்திருந்தார்.

சிமமந்தாவின் நாவலை வாசித்து முடித்து ஞானத்தைக் கையிலெடுத்து ஒரு சில கட்டுரைகளை வாசித்த பின்னர் அண்மையில் ஆஸ்திரேலியாவில் காலமான எழுத்தாளர் எஸ்.பொ.வின் பரம இரசிகனாக வாலிப வயதில் இருந்த என்னால் அவரது சிறு கதைகயான Adieu வை வாசிக்கும் ஆவலைக் கட்டுப்படுத்த முடியாது போயிற்று.

இருவரது கதைகளுக்குமிடையே நாவலுக்கும் சிறுகதைக்குமான அணுகுமுறை வேறுபாடு தவிர்ந்த ஏனைய வேறுபாடு களுமிருப்பினும் Americanah நாவலின் பிரதான பாத்திரமான (chief Character) இளம் பெண்ணுக்கும் Adieu வில் வரும் பிரதான பாத்திரமான முதியவருக்கும் இடையே இருக்கும் ஒருவித ஒற்றுமை பொதுவான அம்சமாக இருக்கிறது. Both the chief characters are thoroughly disillusioned with their lives abroad. இருவருமே அக்கரை பச்சை என்ற மாயை நீங்கிச் சொந்த நாடு திரும்புகின்றனர்.

சிமமந்தாவின் ஓவியத்திரை (Canvas) விசாலமானது. பல பாத்திரங்களையும் பற்பல சம்பவங்களையும் அது சிறைப் படுத்துகிறது. சம்மந்தா அமெரிக்கப் பல்கலைக்கழகமொன்றில் கல்வியியலாள ராகப் பணியாற்றுவார். அவரது நாவலின் கதாநாயகியான இ.பெமெலு நைஜீரியா விலிருந்து பெற்றோரையும் காதலனையும் விட்டுப் பிரிந்து பசுமை நாடி அமெரிக்காவைச் சென்றடைகிறாள். இன ஒதுக்கல் (racial discrimination) என்பதே அமெரிக்காவில் கிடையதெனவும் அந்த வார்த்தைகளே அபத்தமானவை என்றும் சாதிக்கும் வெள்ளையரிடையே நிலவும் இன ஒதுக்கல் அமெரிக்க ஆபிரிக்கர்களையும் புலம்பெயர்ந்த ஆபிரிக்கர்களையும் எவ்வாறு பாதிக்கிறது என்பதை இ.பெமெலுவின் அனுபவங்களுடாக தெட்டத் தெளிவாகக் காட்டுகிறார் சிமமந்தா. வேலை தேடியலையும் இ.பெமெலு வேலை தரும் வெள்ளையன் ஒருவனால் அசிங்கப்படுத்தப்பட்ட அருவருப் பினால் காதலனுடனான தொடர்பினை அறுத் தெறிந்துவிட்டு அந்த ஆழ்மனக் காயத்துடனும் பல துன்பங்கள் அவமானங்களுக்கூடாகவும்

அமெரிக்காவில் தனது வாழ்க்கையை ஸ்திரீப் படுத்திக் கொண்டாலும் அந்த வாழ்க்கை அவளுக்குக் கசந்து போகிறது. அடுத்தடுத்த பல்வின ஆண் உறவுகளும் பூரண திருப்தியைத் தராத நிலையில் அவற்றை அறுத் தெறிந்து ஏற்கெனவே திருமணமான தனது முதற் காதலானது நினைவுகளையும் சொந்த நாட்டுப் பற்றையும் நெஞ்சில் சுமந்த வண்ணம் தாய்நாடு திரும்புகிறாள் இ.பெமெலு. ஓபாமா பற்றிய பெருமிதம் தற்காலிகமாக ஆனந்தக் கண்ணீரைச் சிந்த வைப்பினும் கருப்பினத்தவரின் வலிகள் நிரந்தரமானவை என்பதை அழகாகச் சித்தரிக்கிறது சிமமந்தாவின் நாவல்.

சிறுகதை குறுகத் தறித்த குறள் போன்றது. நாவலைப் போன்று அகன்ற ஓவியத் திரையில் வண்ணக் கலவைகளை விரும்பியவாறு வாரியிறைக்கும் சுதந்திரம் சிறுகதையாசிரியனுக்குக் கிடையாது. எஸ்.பொ.வின் சிறுகதை ஆஸ்திரேலியாவில் தஞ்சம் புகுந்த இலங்கையரான பரநிருபசிங்கம் ஆஸ்திரேலிய மண்ணை வெறுத்து தனது வாரிசுகளையும் துறந்து உறவினரல்லாத பாலாவின் துணையுடன் விமான நிலையமடைந்து அங்கே தாமதமுற்ற இலங்கைக்கான விமானத்துக் காகக் காத்திருக்கும் வேளையில் இரு பாத்திரங்களுக்குமிடையே பியர் (beer) அருந்தியவாறே நடந்த உரையாடலூடாகவும் சிங்கத்தார் பற்றிய பாலாவின் மதிப்பீட்டினூடாகவும் நகர்கிறது.

சிங்கத்தார் கொழும்பில் சீருஞ் சிறப்புமாக வாழ்ந்த பரோபகாரி. தேர்தலில் யூ.என். பீக்காரர்களுக்காக அவர்கள் படித்தவர்கள் நல்லவர்கள் என நம்பி ஓடியோடி உழைத்தவர். அதற்குப் பரிகாரமாகத்தானோ என்னவோ, 'இந்தச் சிங்கள அறுவான்கள் இப்பிடி அநியாயம் செய்வாங்களெண்டு சாத்திரம் பார்க்கிறதே..... 1983 அமெரிக்காவை அவங்கள்தானே துடிக்கத் துடிக்கச் சத்தியாவைக் கொண்டவங்கள். என்றை காரிலை இருந்த பெற்றோரை எடுத்து ஊத்தியல்லோ அவளை எரிச்சவங்கள்', என்று அவர் புலம்ப நோக்கிறது.

சிங்கத்தார் குழந்தைப் பிள்ளையைப் போலப் பாதுகாத்த அவரது அன்பு மனைவி சாந்தி கொலையுண்ட பின்னருங்கூட நாட்டை விட்டு வெளியேறும் எண்ணம்

அவருக்கு வந்ததில்லை. சத்தியா எப்போதோ வெளியிட்ட ஆசைக்கிணங்க அவளது சகோதரனது மகனைத் தனது ஒரே மகனான நிம்மிக்குக் கட்டி வைத்து வெகு சிரமத்தின் மத்தியில் ஆஸ்திரேலியாவுக்கு அனுப்பி வைக்கிறார். அவரது ஒரே மகன் லண்டனில் படிக்கும்போது காதலில் விழுந்து மணம் முடித்து மனைவியின் உறவினரது நிபந்தனைக்கிணங்க கனடாவில் வாழ்கிறான். 'உந்தச் சிங்கள உலுத்தன்கள் என்றை அம்மாவை பட்டப்பகலிலை, நடுறோட்டிலை வைச்சக் கொன்றுபோட்டு, கொள்ளியும் வைச்சவங்கள். உவங்களோடை எங்களுக்கு எப்பவும் சரிப்பட்டுவராது.... தங்கச்சியையும் உங்களையும் sponsor செய்து எடுப்பிக்கிறது என்றை நோக்கம்" என்ற அவனது பிடிவாதம் காரணமாகவே "migrate பண்ண வேண்டும் ண்ட ஆசை நிமிக்கும் வந்தது."

பிள்ளைகள் புலம்பெயர இரத்த உறவைத் தேடிப் புலம்பெயர வேண்டிய நிர்ப்பந்தம் சிங்கத்தாருக்கும் ஏற்படுகிறது. ஆஸ்திரேலியாவில் தொழிலையும் ஈட்டிக் கொண்டு மகளுடனும், மருமகனுடனும் பேரப் பிள்ளையுடனும் வாழ்கிற அவரது வாழ்க்கையில் நாளடைவில் மனம்விட்டுப் போகிறது.

சிமமந்தாவின் நாவலைப்போல வெளிப் படையாக எந்த இடத்திலும் வெள்ளையரின் இன ஒதுக்கல் போக்கினை எஸ்.பொ.வின் கதை காட்டவில்லை. This land is not for me என இடையிடையே சிங்கத்தார் கூறினாலும், மறைமுகமாகவே வெள்ளையர்களது மனப் பாங்கை வெளிப்படுத்துகிறார். "Sri Lanka Tamil" என்றால் அடிபட்டு உதைபட்டு வந்தவை என்ற அனுதாபமும் சிலருக்கு இருக்கு... ஒரு வெள்ளைக்காரன் எவ்வளவு வடிவா எங்கடை Problem களை analyse பண்ணிச் சொன்னவன் தெரியுமா?" என்று அவர் சொல்வதையும் "ஒரு வருசம் வேலை செய்தும் அதுவரை ஒருத்தரோடையும் கந்தோர் அலுவலைத் தவிர வேறே ஒன்றும் கதைக்கேல்லை" என்று கூறுவதையும் வைத்துப் பார்க்கும் போது வெள்ளையர் அனுதாபம் காட்டினாலும் அரவணக்கத் தயாராக இல்லை என்றே அர்த்தப்படுத்தத் தோன்றுகிறது.

சிங்கத்தாருக்கு வெள்ளையர்மீது எவ்வித கோபமுமில்லை. தம்மைப் பற்றிப் பெரிதும் அலட்டிக் கொள்ளாத வெள்ளையரைத் தாஜா

செய்வதற்காக எம்மவர் எவ்வளவு தூரம் தமது சுயத்தையும், சுய கௌரவத்தையும் இழக்கத் தயாராக இருக்கிறார்கள் என்பதே அவரது ஆதங்கமாக இருக்கிறது. பாலாவின் கணிப்புப்படி எவரையும் எப்பொழுதுமே தாழ்வாக நோக்காத சிங்கத்தார், பாலாவுடன் உரையாடும்போது எம்மவரின் நடத்தை குறித்துத் திட்டித் தீர்க்கிறார்.

கூட்டுக் குடும்பத்தைச் சிதைக்க முயலும் நிம்மியின் செயற்பாடுகள் சிங்கத்தாரின் இதயத்தை ரணகளமாக்குகின்றன. கிட்ட இருந்தும் எட்டாத தூரத்தில் இருக்கும் அவரது பேரக்குழந்தையுடனான பாசப் பிணைப்புக்குக் காரணமாக அமையும் அவளது நடத்தை அவளது ஏனைய செயற்பாடுகளையும் விட மோசமாக அவரைத் தாக்குகிறது.

அவருக்கும் அவரது பாட்டனாருக்குமிடையே இருந்த நெருக்கம் குறித்த அவரது நினைவுகள் அவரை அலைக்கழிக்கின்றன. 'சாணகக் கடகத்தைத் தலையில் வைத்து வாழ்க்கையை எதிர்கொண்டவர் அப்பு. வைராக்கியமான உள்ளம்: வைரமான உடம்பு.... அவருக்குச் சிண் போல நான்!.... ஒரு தடவை இக்கிரி முள்ளுக் குத்திப் போட்டுதெண்டு அழத் துவங்கினேன். என்னைத் தூக்கி இடுப்பிலை வைச்சக் கொண்டு குனியாமல் காலால எத்தி, பணங்காய்களைக் கையில் பிடிச்சு, தலையில் இருந்த கடகத்தில் போடுற வடிவு.... கமலா சர்க்கஸ்காரனாலும் இதைச் செய்யேலாது... அவருக்குக் கூழ் உறைப்பும், புளிப்பும் சுள்ளிட இருக்க வேணும். அவரின்ரை பலாவிலையிலதான் நானும் குடிப்பன் ண்டு சண்டை போடுவன்....அவர் பருக்கைகளை எல்லாம் சூப்பி, உறைப்பு நீக்கி எனக்குத் தீத்துவார்.... அந்த இன்பம். என் அப்பு என்னை வளர்த்தது போல என் பேரனுக்கு நான் அப்புவாக இருந்து வளர்த்தெடுக்க வேண்டும்."

"எத்தனை இனிமையான நினைவுகளை யெல்லாம் இந்த நெஞ்சிலே சுமந்து கொண்டு அவுஸ்ரேலியாவுக்கு வந்தேன்". சிங்கத்தாரின் அந்த ஆசைகள் நிறைவேறவேயில்லை. அந்த நாடு தந்த வெகுமதி அது.

"எங்கடை விருப்பத்துக்குப் பிள்ளையளை வளர்க்க ஆர் விரும்புகினம்? அவை பிள்ளையை Four dollars per hour படி ஒரு Australian lady baby sitter ரிட்டைக் கொண்டுபோய் விடுகினம்.... வீட்டிலை

குழந்தையோட கொஞ்சினால்.... கரனோடை இங்கிலீசிலை கதையுங்கோ எண்டு சொல்லுறாள் மகள்.... கரன் நல்ல பேர். வெள்ளைக்காரன் கூப்பிடச் சுகமாயிருக்கும்.... எல்லாமே வெள்ளைக்காரன் விரும்பிற மாதிரியே செய்ய வேண்டும்.”

‘இலங்கை மறந்து போச்சு. பூர்வீகம் மறந்து போச்சு. மேல் லோகத்தில் இருந்து, ‘தொப்’ பென்று இங்கை வீழ்ந்துவிட்டவை போலதான் கதையள்.... இந்த எடுப்புகளும் investment களோ?... இனி என்னாலை தாங்ககேலாது.... I can't also be a hypocrite. அவுஸ்ரேலியாவுக்கு goodbye சொல்லும் போது எல்லாத்தையும் போட்டு உடைக்கிறதுதான் என்றை மனசுக்கும் நல்லது”

எல்லாவற்றையும் போட்டு எப்படி உடைக்கிறது என்பதிலேதான் கதாசிரியரின் கைவண்ணம் தெரிகிறது. சிங்ககத்தாரின் பணத்தைக் கொண்டே அவுஸ்திரேலியாவில் வீடு வாங்கியிருந்தும், மேலும் பல உதவிகள் பெற்றிருந்தும் அவரது மகள் தனது மகனை அவரை நெருங்க விடாது, அவர் விரும்பிய உணவை உண்ண விடாது. அவர் விரும்பும் வாழ்க்கையை அனுபவிக்க விடாது அவரை உதாசீனம் செய்கிறாள். அவ்வளவு தூரம் ஆஸ்திரேலியா அவளை அடிமைப்படுத்தியிருக்கிறது. அந்த வேதனையைத் தாங்க முடியாது அவர் ஆஸ்திரேலியாவுக்கு சொல்கிறார்.

ஆயினும் என்னதான் மகன்போல நினைத்தாலும் இரத்த உறவில்லாத பாலா விடம் அவர் மகளைக் காட்டிக் கொடுக்க விரும்பவில்லை. கதையின் ஆரம்பத்தில் (பாலா) அவருடைய வீட்டுக்குப் போய்த்தான் அவரைத் தன்னுடைய காரில் ஏற்றியவன், அவருடைய மகளும் சண் இன்லோவும் கதவுக்கு வெளியே வந்து கையைக் காட்டினவை, பேசவில்லை” என மகளுக்குத் தந்தையுடன் இருந்த ஒட்டுறவின் சீத்துவத்தைக் கோடி காட்டிய கதாசிரியர், சிங்ககத்தார் பாலாவுடன் பேசும்போது நிம்மி தான் நாட்டை விட்டு வெளியேறுவதற்கான மூலகாரணம் என்பதை வெளிப்படுத்தாது மறைப்பதற்கு மேற்கொள்ளும் பிரயத்தனத்தைக் காட்டுகிறார்.

எனினும் கதையில் வரும் ஒரு பாத்திரமாகக் கருதக்கூடிய பியர் அவரைக் குப்புறக் கவிழ்த்துவிடுகிறது. போதை அவரைச் சடுதியாக உடைத்துவிடுகிறது. “எல்லாம்

வேஷந்தான். எவ்வளவைக் கொடுத்தன்?... அதுவும் உவன் நிம்மிக்குக் கொடுத்ததை அங்கை யாழ்ப்பாணத்தில் கஷ்டப்படுகிற சனங்களுக்குக் கொடுத்திருந்தால், கடைசி காலத்தில் ஒரு வாய்க் கஞ்சி எண்டாலும் பாசத்தோட தந்திருப்பாங்கள்... இனி நான் மறைக்கேல்ல. உன்ர வீட்டுக்கு வந்தாத்தான் நான் வயிறு நிறைய சோறு கறி சாப்பிடுறது.... எல்லாம் Hypocrisy.... நல்ல விலையிலை ஒரு leather lounge வாங்கிப் போட்டிருக்கினம். அதிலை தன்ரை சூத்தை வைச்சுத் தேய்க்க எப்ப ஒரு வெள்ளைக்காரன் வருவானெண்டு காத்துக் கொண்டிருக்கினம்... அவன் எப்ப வருவான்?”

அவரது ஆதங்கத்தில் எம்மவரின் போக்கு மட்டுமன்றி வெள்ளையன் எம்மவரோடு ஒட்டி உறவாடப் போவதில்லை என்பதும் தெரிகிறது. வெளியேற வேண்டும் என்கிற சிங்ககத்தாரின் உறுதிப்பாடும் தெரிகிறது.

கனடாவில் இருக்கும் மகளோடு அவர் போய் இருப்பதே நல்லது என்று பாலா சொல்லும் போது, “நல்ல மாட்டுக்கு ஒரு சூடு! கனடாவிலும் ஒரு கரன் உருவாகிக் கொண்டிருக்கிறான்” என்று பதில் கூறும் சிங்ககத்தாரின் விரக்தி புலம் பெயர்ந்தோர் யாவரது நிலையும் இதுதான் என்று காட்டுகிறது.

தாய்நாடு திரும்பத் தயாராகும் சிங்ககத்தார் ‘பிறந்த பொன் நாடு நற்றவ வானிலும் நனி சிறந்தது’ என்று சொல்லவில்லை. “தம்பி, பாலா சிங்களவங்களோடு சண்டை பிடிச்சுக் கொண்டு வாழ்ந்திலை ஒரு அர்த்தம் உண்டு’ சுவர்க்கத்தில் அடிமையாக இருக்கிறதிலும் பார்க்க மயானக் கரையில் மனிதனாய் வாழ்ந்து மேல்’ எண்டு அன்றைக்கு அம்பி சொன்னவன் அர்த்தம் விளங்குதோ?”

உரிமைக்காகப் போராடிக் கொண்டேனும் சொந்த நாட்டிலே வாழ்தலே சிறந்தது என்ற கருத்தையே எஸ்.பொ.வின் கதை வலியுறுத்துகிறது.

இதுவரை பண்பட்ட எழுத்தாளர் எஸ். பொ.வின் குரலைக் கேட்டோம். ஏனைய புலம்பெயர்ந்த ஆக்க இலக்கியகாரரின் கருத்தையும் அறிய வேண்டாமா? மலரை வாசியுங்கள்.

எழுதத் துண்டும் எண்ணங்கள்

பேராசிரியர் துரை மனோகரன்

மண்ணும் மகானும்

அது ஒரு சிறிய ஊர். அங்கு பல இன மக்களும் வாழ்கிறார்கள். ஒருநாள் திடீரென ஒரு மகான் அந்த ஊரில் தோன்றினார். அந்த மகானைப் பற்றி அந்த ஊரில் உள்ளவர்கள் எல்லோருக்கும் தெரியும். அவரைச் சிலை வடிவில் அந்த ஊர்மக்கள் கண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அவரை இதுவரை யாரும் நேரில் கண்டதில்லை. ஆனால், அவர் ஒரு நல்ல மனிதர் என்பது எல்லோருக்கும் தெரியும். இத்தனைக்கும் அவர் அந்த ஊரைச் சேர்ந்தவர் அல்லர். அவர் அயலூரைச் சேர்ந்தவர்.

புதிய ஊருக்கு வருகை தந்த மகான், வந்ததும் வராததுமாக ஊடகவியலாளர் மாநாட்டை அவசரமாகக் கூட்டினார். சிலை வடிவில் இருந்த மகானை நேரில் பார்த்த போது, ஊடகவியலாளர் அனைவரும் ஆச்சரியப்பட்டனர். தங்களது கண்களையே அவர்களால் நம்பமுடியவில்லை. பழக்க தோஷத்தின் காரணமாகப் பலரும் “சரணம் சரணம்” என்று அவர் பெயரைச் சொல்லிப் போற்றினார். மகான், தாம் அந்த ஊருக்கு வருகைத்தந்தன் நோக்கத்தை விளக்கினார். “இந்த ஊர் ஒரு பெரிய நெருக்கடியில் சிக்கித்தவிக்கிறது. பலரும் எனது பெயரைச் சொல்லிப் பிழைக்கிறார்கள். இது எனக்குப் பெரிய அவமானமாக இருக்கிறது. ஆகவே, எனது நிலையைத் தெளிவுபடுத்திப் போகவே வந்தேன்” என்றார். சில ஊடகவியலாளர்கள், “மகானே, தாங்கள் முன்னரும் பல தடவைகள் இந்த ஊருக்கு வருகைத்தந்திப்பதாகச் சொல்கிறார்களே?” என்று கேட்டனர். மகான் சிரித்தார். “யார் அப்படிச் சொன்னது?” என்று அவர் கேட்டார். “இந்த ஊரில் உள்ள பலரும் அப்படித்தான் பேசிக்கொண்டும், நம்பிக்கொண்டும் இருக்கிறார்கள்” என்று ஊடகவியலாளர்கள் பதிலளித்தனர். மகான் அர்த்தபுஷ்டியுடன் ஒரு புன்முறுவல் பூத்தார். தம்மை வைத்து அந்த ஊர்மக்கள்

நன்றாகத்தான் பிழைக்கத் தெரிந்து கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதே, அவரின் புன்முறுவலுக்கான அர்த்தம் என்பதைச் சில ஊடகவியலாளர்கள் புரிந்துகொண்டனர்.

மகான் தனது ஊருக்கு வந்திருப்பதை அறிந்துகொண்ட ஊர்த்தலைவன், அவரைச் சந்திப்பதற்காகத் தனது மனைவியுடன் பல்வியமாக வந்திருந்தான். மகிழ்ச்சியுடனும், அன்புடனும் அவனை நோக்கிய மகான், “உனக்கு எனது ஆசீர்வாதங்கள்! நீ நல்லவன் புத்திசாலி. ஆனால், வல்லவன் அல்ல. அதனால்தான் உனக்கு இத்தனை சோதனைகளும் ஏற்படுகின்றன. மகனே, உன்னால் தோற்கடிக்கப்பட்டவனே உனது காலைவாரிவிடத் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறான். உனக்கு அடங்கி ஒடுங்கிப் பணிசெய்யவேண்டியவர்கள், கட்டவிழ்த்துவிட்ட காளையாடுகள் போலத் தறுகெட்டுத் தகுதியற்ற ஒருவன்பின் திரிகிறார்கள். அவர்களுக்கு உனது பெருமை தெரியவில்லை. ஆயினும், நீ கலங்காதே. உன் ஆளுமையை வளர்த்துக்கொள்” என்றார். “அப்படியே ஆகட்டும்” என்று பணிந்து வணங்கினான், ஊர்த்தலைவன்.

தனது ஊருக்கு மகான் வந்திருக்கிறார் என்று தெரிந்துகொண்ட முன்னாள் ஊர்த்தலைவன், அலறிப்புடைத்துக்கொண்டு, தனக்கு இருக்கும் மக்கள் ஆதரவை மகானும் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும் என்ற எண்ணத்தில், ஏராளமான வாகனங்களில் ஆதரவாளர்களை அள்ளி இறைத்துக்கொண்டு, அவசரஅவசரமாகத் தனது சால்வையையும் எடுத்து அணிந்துகொண்டு, மகான் முன்னிலையில் வந்து பணிந்துநின்றான். “மகானே, இப்படித் திடீரென்று வருவீர்கள் என நான் எதிர்பார்க்கவேயில்லை. நான் முன்னரைப்போல ஊர்த்தலைவனாக இருந்திருந்தால், இன்னும் ஆடம்பரமான முறையில் உங்களை வரவேற்றிருப்பேன். இப்போதைய ஊர்த்தலைவன் எல்லா

வற்றையும் எளிமையாகவே செய்து முடிக்கிறான். அவனுக்கு மக்களின் பணத்தை எப்படிச் செலவுசெய்வது என்றே தெரியவில்லை. மகானே, நான் ஊரில் நடைபெறவுள்ள போட்டியில் எப்படியாவது வெற்றிபெற்று, ஊர் அதிகாரத்தைக் கைப்பற்றவேண்டும். நீங்கள்தான் மனமு்வந்து என்னை ஆசீர்வதிக்கவேண்டும்” என்று கேட்டுக்கொண்டான். மகான் சிரித்தார்.

மகான் அவனை உள்ளும்புறமும் உற்றுநோக்கினார். “உதென்ன, உள்ளங்கையில் எதையோ வைத்து உருட்டிக் கொண்டிருக்கிறாய்?” என்று கேட்டார். மகானின் கேள்வியால் சற்றுத் தடுமாறிய அவன், அசடுவழிய, “அ..அ..ஓன்றும் இல்லை. இப்படி ஒரு பொருளை எப்போதும் உள்ளங்கையில் வைத்து உருட்டினால் நல்லது நடக்கும் என்று சோதிடர்கள் சொன்னார்கள். அதுதான்...” என்றான், அவன். மகானால் சிரிப்பை அடக்கமுடியவில்லை. “அடே பைத்தியக்காரா, இதுபோல்தான் முன்னரும் சோதிடன் ஒருவன் சொன்னதை நம்பி, பதவியையும் இழந்தாய். இனிமேலும் எல்லாவற்றையும் இழக்கப்போகிறாய். நீ எத்தனைபேரின் தலைகளை உருட்டியிருக்கிறாய்! பஞ்சமா பாதகங்கள் எவற்றையும் நீ விட்டு வைத்த தில்லை. உன் ஊரில் வாழும் ஒரு பகுதி மக்களுக்கு எத்தனை கொடுமைகள் செய்திருக்கிறாய்! உனக்கு எதிரானவர்களை என்னபாடுபடுத்தியிருக்கிறாய்! எத்தனை அபலைப் பெண்களை உருவாக்கியிருக்கிறாய்! என்னுடைய பெயரைப் பயன்படுத்தியே எத்தனை இழிசெயல்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறாய்!” மகானின் சாந்தமுகம் சிவந்தது.

முன்னாள் ஊர்த்தலைவனுக்குத் தூக்கிவாரிப்போட்டது. மகான் அக்குவேறு ஆணியேறாகத் தன்னைப் பற்றித் தெரிந்து வைத்திருக்கிறார் என்பதை முதல்தடவையாக அவன் உணர்ந்துகொண்டான். அவனுக்கு வியர்த்துவிடுவிறுத்தது. ஊர் மக்களை ஏமாற்றுவதுபோல் மகானை ஏமாற்றமுடியாது என்பதைத் தெரிந்துகொண்டான். அவனின் நயவஞ்சக மூளை புதிதாக வேலைசெய்தது. எப்படியாவது மகானின் ஆசீர்வாதத்தைப் பெற்றுவிடவேண்டும் என்பதில் குறியாக இருந்தான். “ஐயனே, இவையெல்லாம் நான் அறியாமல் செய்தவை. என்னோடு இருந்தவர்கள் செய்ததெல்லாம் என்

தலையில் விழுந்துவிட்டன. என்னை ஆசீர் வதியுங்கள்” என்று கெஞ்சினான். மகானின் கோபம் உச்சத்தில் நின்றது. “நீ ஒரு மகாபாவி. உன் பாவங்கள் எல்லாம் நீ அறிந்து செய்தவை. உனக்கு மன்னிப்பே கிடையாது. என் கண்முன்னாலே நில்லாதே. ஓடித்தொலை” என்று உரக்கச் சொன்னார். முன்னாள் ஊர்த்தலைவன் தலைதெறிக்க ஓடிச்சென்றதில், கழுத்தில் இருந்த அவனது சால்வையும் கீழே வீழ்ந்துவிட்டது.

முன்னாள் ஊர்த்தலைவன் மகானால் அவமானப்படுத்தப்பட்டபோதிலும், அவன் ஓயவில்லை. எப்படியாவது அவரைச் சமாதானப்படுத்தவேண்டும் என்று முனைந்தான். தனக்காகக் குரல்கொடுக்கும் தனது பரிவாரத்தை மகானிடம் அவன் அனுப்பினான். அதில் படித்தவன், படிக்காதவன், கொள்ளைக்காரன், கொலைகாரன், போதை வஸ்துக்காரன் உட்பட்ட அனைத்துப் பாவிகளும் அடங்கியிருந்தனர். இடது சாரிப்போர்வை அணிந்த சிலரும் அப்பரிவாரத்தில் இடம்பெற்றிருந்தனர். அப்பரிவாரம் எப்படியும் மகானின் ஆசியைப் பெற்றுவிடும் என்ற நம்பிக்கை முன்னாள் ஊர்த்தலைவனுக்கு இருந்தது. அவனைவரும் சென்று, அப்பாவிகளைப் போன்று மகானை வணங்கினர். தியானத்தில் இருந்த மகான் கண்களை விழித்தார். ‘என்னவேண்டும்?’ என்பதைப்போல அவர்களைப் பார்த்தார். “முன்னாள் ஊர்த்தலைவனுக்கு ஆசி வழங்கவேண்டும்” என்று பவ்வியமாகக் கேட்டுக்கொண்டனர். மகானுக்குச் சிரிப்பதா, கோபிப்பதா என்று தெரியவில்லை. “முட்டாள் களே, ஒரு மகாபாவியோடு சேர்ந்த பாவிகள் நீங்கள். என்னை அணுகுவதற்கு உங்களுக்கு என்ன அருகதை இருக்கிறது?” என்று கேட்டார். இப்போது மகானின் பார்வை இடதுசாரிப்போர்வை அணிந்தவர்களின் பக்கம் சென்றது. “நீங்களும் இப்படி?” என்று அமைதியாகக் கேட்டார். அவர்களில் ஒருவன் முன்னாள் ஊர்த்தலைவன் சார்பாக ஆவேசமாக எதையோ சொல்ல முனைந்தான். மகான் அவனைக் கையமர்த்தி, “எல்லாம் எனக்குத் தெரியும். உன் இடதுசாரிச்சட்டையைக் கழற்றி எறி” என்றார். அதற்குப்பின் அவர்களில் யாரும் பேசவில்லை.

முன்னாள் ஊர்த்தலைவன் இறுதி முயற்சியாகத் தனது சேனைத்தலைவனான ஒரு

சண்டியனை மகானிடம் அனுப்பிவைத்தான். அவனின் பெயர் ஞானவீர சூரதீரன். அவன் தனது சண்டித்தனத்தை மறைப்பதற்காகக் காவியுடை அணிவது வழக்கம். மகானிடம் சென்ற அவன், அவர் தனக்கு மரியாதை செலுத்தவேண்டும் என்பதுபோல நடந்து கொண்டான். மகான் நிமிர்ந்து பார்த்தார். “நான் இந்த ஊரில் உங்கள் பெருமையைப் பரப்புவதில் முன்னின்று உழைப்பவன். உங்கள் பெயர் மாத்திரம்தான் இந்த ஊரில் நிலைத்திருக்கவேண்டும் என்று அயராது செயற்படுபவன். என்னை இத்தனை தூரம் வளர்த்தெடுத்தவர்கள் முன்னாள் ஊர்த்தலைவனும், அவனது தம்பியுமே ஆவர். அவர்களுக்கு நான் மிகவும் கடமைப்பட்டவன். அவர்களுக்கான ஆசியை உங்களிடம் வேண்டிநிற்கிறேன்” என்றான். சாந்தசொருபியான மகான், ஒருபோதும் இல்லாத அளவுக்கு உணர்ச்சிவசப்பட்டார். “அடப்பாவி, இந்த ஊரில் என் பெயரைக் கெடுப்பவனே நீதான். நீயும், உன் எசமானர்களும்தான் இந்த ஊரையே நாசமாக்கிக்கொண்டிருக்கிறீர்கள். இந்த இலட்சணத்தில் உங்களுக்கெல்லாம் என் ஆசியா வேண்டிக்கிடக்கிறது? இரகசியமாகக் குடும்பமும் குட்டியுமாக இருக்கிற நீயெல்லாம் துறவி வேஷமா போடுகிறாய்?” மற்றவர்களுக்குமுன் சண்டித்தனம் காட்டும் ஞானவீர சூரதீரன், மகானின் இந்த வார்த்தைகளால் சற்றுக் கலங்கிவிட்டான். தப்பினேன் பிழைத்தேன் என்று நடையைக் கட்டினான்.

மகான் மீண்டும் சாந்தசொருபியானார். அந்த மண்ணை இனி மிதிப்பதில்லை என்று முடிவெடுத்த மகான், மீண்டும் சிலை வடிவானார்.

ஓர் இசைப்படைப்பாளி

தமிழ்த் திரையுலகைப் பொறுத்த வரையில், விஸ்வநாதன் என்ற பெயர் பொன்னெழுத்துக்களால் பொறிக்கப்பட்டு விட்டது. விஸ்வநாதன் என்ற பெயரைத் தவிர்த்துவிட்டுத் தமிழ்த் திரையிசை வரலாற்றை எழுதமுடியாத அளவுக்கு, அவரின் பங்களிப்புகள் அமைந்துவிட்டன. மனையங்கத்து சுப்ரமணியன் நாயர் விஸ்வநாதன் என்ற பெயரின் சுருக்கமே எம்.எஸ். விஸ்வநாதன். கேரளத்தில் பிறந்த அவரின் தாய்மொழி மலையாளம். சிறுவயதில் அவரின் இசைக்குருவாக விளங்கியவர், நீலகண்ட

பாகவதர். சினிமாவில் நடிகராக வரவேண்டும் என்று விரும்பிய விஸ்வநாதனால், ஆரம்பத்தில் ஜூபிடர் பிக்சர்ஸில் ஓர் அலுவலகப் பையனாகத்தான் வரமுடிந்தது.

இவரின் திறமையறிந்து, இவரை ஒரு ஹார்மோனிய வாத்தியக் கலைஞராக உருவாக்கியவர், பழம்பெரும் இசையமைப்பாளர் எஸ்.எம்.சுப்பையா நாயுடு. அவர் இசையமைத்த அபிமன்யு(1948) திரைப்படத்தில் ஒரு பாடலுக்கு விஸ்வநாதனே மெட்டமைத்தார். காலப்போக்கில் பிறிதொரு சிறந்த இசையமைப்பாளரான சி.ஆர்.சுப்பிரமணிடம் உதவியாளர்களாக விஸ்வநாதனும், ராமமூர்த்தியும் வந்துசேர்ந்தனர். அதேவேளை, எம்.ஜி.ஆர் நடடித்த ஜெனோவா படத்தின் இசையமைப்பாளர்களில் ஒருவராகவும் விஸ்வநாதன் செயற்பட்டார். சுப்பிரமண இளம்வதில் காலமாகிவிட, அவர் இசையமைத்துக் குறையில் இருந்த தேவதாஸ் படத்துக்கு இசையமைக்கும் பொறுப்பை இருவரும் ஏற்றுக்கொண்டனர். அதில் இடம்பெறும் “வாழ்வே மாயம்,” “சந்தோஷம் வேணும் என்றால்,” “பாராமுகம் ஏன் ஐயா” ஆகிய பாடல்களுக்கு இருவருமே மெட்டமைத்தனர்.

ஹிந்தியில் அப்போது திரையிசைத்துறையில் பிரபலமாக இருந்த சங்கர்-ஜெய்கிஷன் போல், தாம் இருவரும் இணைந்து இசையமைக்கவேண்டும் என்று விஸ்வநாதன் விரும்பினார். இருவரும் 1952 இல் கோவை மாரியம்மன் கோயிலில் இரட்டையராகத் திரையிசைத்துறையில் இணைந்து செயற்படுவது என்று சத்தியம் செய்து கொண்டனர். ஆனால், காலப்போக்கில் இருவரிடையேயும் மனக்கசப்புகள் ஏற்படத்தொடங்கின. 1965இல் இருவரும் பிரிந்தனர். மீண்டும் 1994இல் எங்கிருந்தோ வந்தான் திரைப்படம் மூலம் இணைந்தனர். இருவரும் இணைந்து வழங்கிய பாடல்கள் அற்புதமானவை. பின்னர், இருவரும் தனித்தனியாக இசையமைத்த பாடல்களும் சிறப்பானவைவே. இருவருக்கும் மெல்லிசை மன்னர் என்ற பட்டப்பெயரை வழங்கியவர், கவிஞர் கண்ணதாசன். இருவரும் பிரிந்த பின்னர், விஸ்வநாதனோடு அந்தப் பெயர் நிலைத்துவிட்டது. இருவரும் இணைந்த ஆரம்பக்கட்டத்தில் ராமமூர்த்தி-விஸ்வநாதன் என்றுதான் அறிவிப்புகள் அமைந்தன (ராமமூர்த்தி மூத்தவர்). ஆனால், என்.எஸ்.

கிருஷ்ணன், தாம் தயாரித்த பணம் என்ற திரைப்படத்தில் விஸ்வநாதன்-ராமமூர்த்தி என்று விளம்பரம் செய்தார். பின்னர், அதுவே நிலைத்துவிட்டது.

திரையிசைத்துறையில் விஸ்வநாதன் ஹிந்தி இசையமைப்பாளர் நௌஷாத்தைத் தமது மானசீகக் குருவாகக் கொண்டிருந்தார். நௌஷாத்தும் விஸ்வநாதன் மீது அளவற்ற அன்பைக் கொண்டிருந்தார். விஸ்வ நாதன் இசையமைக்கத் தொடங்கிய கால கட்டத்தில் இசை ஜாம்பவான்கள் பலரும் இருந்துள்ளனர். ஜி.ராமநாதன், எம்.எஸ்.கப்பையா நாயுடு, கே.வி.மகாதேவன், டி.ஜி.லிங்கப்பா, ரி.ஆர்.பாப்பா அத்தகையவர்கள். அவர்களுக்கு மத்தியில் சாதனையாளராக விளங்கியவர், விஸ்வநாதன். பிற்காலத்தில் இளையராஜாவோடு இணைந்தும் சில படங்களுக்கு இசையமைத்துள்ளார்.

நடிகராக வரவேண்டும் என்று விரும்பிய விஸ்வநாதன் சிறந்த இசையமைப்பாளராகப் புகழ்பெற்றார். ஆயினும், காலப்போக்கில் அவர் விரும்பியது நிறைவேறியது. சில திரைப்படங்களிலும், தொலைக்காட்சித் தொடர்களிலும் அவர் நடித்துள்ளார். ஆனால், அவரின் உயிர்மூச்சு இசையேதான்.

விஸ்வநாதனின் இசையில் தாள வாத்தியங்கள் எப்போதும் பின்னணியில்தான் இருக்கும். அவற்றை ஒங்கியொலிக்கவிடமாட்டார். அதனாலேயே அவரின் பாடல்கள் காதுகளுக்கு இனிமையாக இருக்கின்றன. அபாரமான கற்பனையாற்றல் விஸ்வநாதனிடம் உண்டு. காட்சிக் கேற்ற கற்பனைவளத்துடன் அவர் பாடல்களைத் தருவார். விஸ்வநாதன் பற்றி ரி.எம்.சௌந்தர ராஜன் குறிப்பிடும்போது, "மற்றவர்கள் இசையமைப்பாளர்கள். எம்.எஸ்.வி.மியூசிக் கிரியேட்டர் - இசைப் படைப்பாளி" என்று தெரிவித்தார். ரி.எம்.எஸ். குறிப்பிட்டது நூறுவீதம் உண்மை.

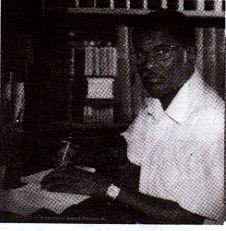

அழும் கூழ்மூக அழிக்கும்

சி. வ. இரத்தினசிங்கம்

வரைசால் நீதநெற பேதல்த்த புல்லார்க்கும்
 மாயை வயப்பட்டு ந்தானம் குலைந்தோர்க்கும்
 வரையற்ற வன்செயல்கள் கூசாமல் இழைத்தோர்க்கும்
 சீரமெல் சீனாங்கொண்டு அநர்த்தங்கள் புரீந்தோர்க்கும்
 ஆணவம் மெலட வீராப்புப் பேசியோர்க்கும்
 வீதண்டாவாதம் பேச எய்த்தும் எத்தர்க்கும்
 அரசியல் அறநெற மீழைத்த கொடுங்கொலர்க்கும்
 கன்மவீனை சூழ்ந்துவந்து கொல்லாமல் கொல்லும்
 அறம் கூற்றாக அழுத்துச் சதைத்தொழிக்கும்
 குடிமக்கள் உழந்துரைப்பர்
 பாரோர் இகழ்ந்துரைப்பர்
 இரதம் இழந்து கொடிசுடையும் இழந்து
 முடியும்முந்து பரதேசியாகுவர் இ.து தண்ணம்
 புராணங்கள் கூறுகின்ற கொடியோர் கதைகளுண்டு
 இலங்கேஸ்வரன் கதையை இராமாயணம் கூறும்
 துர்யோதனாதயர் கதையை மஹாபாரதம் கூறும்
 நான்ஸ் ஹீலர்ன் கறைபடிந்த கதையை அர்வோம்
 பான்ஸ் பீசிய முசொல்னீயன் கதையும் தெரியும்
 ஆசியாவின் வீடமுள்ளு பொல்பொட்டின் கதையும் தெரியும்
 மக்மைபெற்ற எங்கோன் பட்டநீந்த கதையும் தெரியும்
 வீணர்கள் சூழ்ச்சியெலாம் வீணாகிப்போம் ஆனால்
 கரைசால் கல்வியும் சொல்லவதானமும மக்க
 உரைசால் மென்மக்கள் அறங்காப்பர் புகழடைவர்
 அசத்தயம் வீழ்ந்துபடச் சத்தயம் மெலோங்கும்
 வரலாறு போத்க்கும் ஐயம்லாப் பாடம்.து
 கரவாது இவையுகந்து நிறைவாக வாழ்வோமாக!

சம கால இலக்கிய கழிவுகள்

வகவம் கவியரங்கு

வலம்புரி கவிதா வட்டத்தின் பெளர்ணமித் தினக் கவியரங்கு கொழும்பு அல்-ஹிக்மா கல்லூரியில் நாவலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் அரங்கில் 'கவிமணி' கிண்ணியா அமீர் அலி தலைமையில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இந்நிகழ்வில் வரவேற்புரையைச் செயலாளர் இளநெஞ்சன் முர்ஷிதீன் நிகழ்த்தினார். கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க இலக்கியக்குழுச் செயலாளர் ஆ. இரகுபதி பாலஸ்ரீதரன் பங்குபற்றி 'தங்கத் தாத்தா' பற்றி அருமையாக எடுத்துரைத்தார்.

அற்றைத்திங்கள்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் மாதந்தோறும் பெளர்ணமி தினங்களில் வழங்கும் தமிழின் மூத்த படைப்பாளிகள் தமது வாழ்வியல் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்ளும் தனித்துவ இலக்கிய நிகழ்வான 'அற்றைத்திங்கள்' நிகழ்வில் (01.07.2015) ஓய்வு நிலை உதவிக் கல்விப் பணிப்பாளர் கலாபூஷணம், சைவப் புலவர் கே. வெள்ளைச்சாமி கலந்துகொண்டு தனது வாழ்வியல் அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டார். நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க இலக்கியக் குழுச் செயலாளர் ஆ. இரகுபதி பாலஸ்ரீதரன் தலைமை வகித்தார்.

அறிவேர் ஒன்றுகூடல்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் புதன்கிழமை தோறும் நடத்தும் அறிவேர் ஒன்றுகூடல் நிகழ்வில் கொழும்பு சைவமங்கையர் வித்தியாலய ஆசிரியை திருமதி தனுஜா நளிந்தா 'இணையமும் மாணவர்களும்' என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க ஆட்சிக்குழு உறுப்பினர் வீ.ஏ. திருஞானசுந்தரம் தலைமை வகித்தார்.

பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியின் நான்காவது நினைவு தினம்

தமிழியற் கற்கைக்கான சிவத்தம்பி

நிலையம் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் பேராசிரியர் கார்த்திகேசு சிவத்தம்பியின் நான்காவது நினைவு தினத்தை கரவை விக்னேஸ்வராக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கக் கொழும்புக்கிளையின் துணைத் தலைவர் வீ.ஏ. திருஞானசுந்தரம் தலைமையில் (06.07.15) நடத்தியது. இந்நிகழ்வில் பேராசிரியர் எஸ். சிவச்சந்திரன் அமரரின் உருவப்படத்திற்கு மலர் அஞ்சலி செலுத்தினார். அறிமுகவுரையை தெ. மதுசூதனன் நிகழ்த்த, 'ஈழத்துத் தமிழ் புலமைத்துவ மரபும், சமூகப் பொறுப்புணர்வும்' என்ற தலைப்பில் வைத்தியகலாநிதி ஜி. ஆர். கோன்ஸ்ரன்ரைன் உரையாற்றினார். ஆசிரியர் சி. யோதிலிங்கம் நன்றியுரை கூறினார்.

இலக்கியக்களத்தில் இரகுவம்மிசம்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் வெள்ளிக் கிழமைகளில் நடத்தும் இலக்கியக்களம் நிகழ்வில் (10.07.2015) திரு. ஞா. பாலச்சந்திரன் 'மிகுநதி வரவினை வெறுப்பதில்லையே..!' (இரகுவம்மிசம்) என்ற தலைப்பில் உரையாற்றினார். நிகழ்விற்கு கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத் தலைவர் மு. கதிர்காமநாதன் தலைமை வகித்தார்.

சட்ட மாணவர் தமிழ் மன்றம்.

இலங்கைச் சட்டக் கல்லூரி சட்ட மாணவர் தமிழ் மன்றம் தனது 65 ஆவது ஆண்டு விழாவையும், நீதிமுரசு சஞ்சிகையின் 50ஆவது பொன்மலர் வெளியீட்டு விழாவையும் கொழும்பு வெள்ளவத்தை இராமகிருஷ்ண மண்டபத்தில் (12.07.2015)ல் நடத்தியது.

இசைக்கலைமணி, கலாவித்தகர் - திருமதி கவினாலி ரவிந்தர், மற்றும் விக்னேஷ்வரன் ரவிந்தர் ஆகியோரின் இசைச் சங்கமம் நிகழ்வும், இலங்கை தமிழ் விவாதிகள் கழகம் வழங்கிய விவாதம் நிகழ்வும் நடைபெற்றன. திருமதி பவானி குகப்பிரியாவின் நாட்டிய நிகழ்ச்சியும், 'ரமா ஸ்ரீகலைத் திலகம்'

திருமதி இளங்கோவன் செல்வராணியின் ‘கலைத்தென்றல்’ நாட்டியக் கலா நிலையம் ஆகியன கலை நிகழ்ச்சிகளை வழங்கின. கலைஞானமாமணி சத்தியதாஸ் வில்லிசைக் குழுவினரின் வில்லிசையும் இடம்பெற்றது.

ஓரே மேடையில் நான்கு நூல்கள் வெளியீடு.

இலண்டனில் வாழும் வழக்கறிஞர் செல்லத்தம்பி சிறீக்கந்தராசா அவர்களின் நான்கு நூல்களின் அறிமுக விழா கடந்த 11.07.2015 திகதி தமிழ்ச் சங்க மண்பத்தில் பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் தலைமையில் நடைபெற்றது.

திரு.திருமதி கைலாசபிள்ளை தம்பதியினர் மங்கல விளக்கேற்றி ஆரம்பித்துவைக்க, செல்வி வைஷாலி யோகநாதனின் தமிழ் வாழ்த்துடன் ஆரம்பமாகியது.

திருமதி மாதினி சிறீக்கந்தராசா வரவேற்புரை நிகழ்த்த, வாழ்த்துரைகளை சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி கந்தையா நீலகண்டன், சமயத் தொண்டர் சி.தனபால, சைவப்புலவர் ச. செல்லத்துரை, சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி ஜி. இராஜகுலேந்திரா ஆகியோர் வழங்கினர்.

“இனிக்காதா இலக்கணம்” என்ற நூலின் ஆய்வுரையை முதுநிலை விரிவுரையாளர் க. இரகுபரனும், ‘ஆங்கிலம் பிறந்த கதையும் வளர்ந்த கதையும்’ என்ற நூலின் ஆய்வுரையை பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரனும், ‘ஆங்கிலம் மூலம் தமிழ்’ என்ற நூலின் ஆய்வுரையை ஓய்வுநிலை சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் து. இராஜேந்திரனும், ‘பேசாதவை பேசியவை’ - கவிதை நூலின் அறிமுகத்தை காப்பியக்கோ ஜின்னஹ் ஷரிப்புத்தும் நிகழ்த்தினார்கள்.

நூல்களின் முதற்பிரதியை வி. கைலாசபிள்ளை அவர்கள் பெற்றுச் சிறப்புச் செய்தார்கள். வேறு பலரும் சிறப்புப் பிரதிகளை பெற்றுக் கொண்டனர்.

நூலாசிரியர் கௌரவிப்பும், ஏற்புரையும் இடம்பெற்றது. இறுதியாக நன்றியுரையை செ. துரைராசா நிகழ்த்தினார்.

அறிவோர் ஒன்று கூடலில் திரு. அறு திருமுருகன்

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் ஏற்பாடு செய்திருந்த அறிவோர் (22.07.2015) ஒன்று கூடல் நிகழ்வில் தமிழ் ஆசிரியப் பாரம்பரியம் என்ற தலைப்பில் தெல்லிப்பளை தூக்காதேவி தேவஸ்தானத் தலைவர் ஆறு. திருமுருகன் அவர்கள் உரையாற்றினார். நிகழ்விற்கு கொழும்புச் சைவமங்கையர் வித்தியாலய ஆசிரியரும், சங்கக் கல்விக்குழுச் செயலாளருமான திருமதி வளர்மதி சமாதரன் தலைமை வகித்தார். பெருந்திரளான பார்வையாளர்கள் கலந்து சிறப்பித்தனர்.

“கருகிய காலத்தின் நாட்குறிப்புகள்”

எழுத்தாளர் பிரான்சிஸ் அமல்ராஜின் ‘கருகிய காலத்தின் நாட்குறிப்புகள்’ என்ற நூலின் வெளியீட்டு விழா (12.07.2015) கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை மண்டபத்தில் காப்பியக்கோ ஜின்னாஹ் ஷரிப்புத்தின் தலைமையில் நடைபெற்றது.

இந்நிகழ்வில் தமிழ்த்தாய் வாழ்த்தை செல்வி ஸ்ரீவத்சலா ராமநாதன் பாட, வரவேற்புரையை மன்னார் அமுதன் நிகழ்த்தினார். வெளியீட்டுரையை யாத்திரா நிறுவனர் கவிஞர் அஷ்ரப் ஷஹாப்தீன் நிகழ்த்தினார்.

நூலின் முதற்பிரதியை நூலாசிரியரின் பெற்றோர்கள் பெற்றுச் சிறப்பித்தனர்.

நூல் ஆய்வுரைகளை கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கப் பொதுச் செயலாளர் மு.தயாபரனும், சூரியன் எப்.எம். பணிப்பாளர் ஏ.ஆர் வாமலோசனும் மிகச் சிறப்பாகச் செய்தனர். நூலாசிரியரின் ஏற்புரையுடனும், நன்றியுரையுடனும் நிகழ்வு நிறைவு பெற்றது.

கூலித்தமிழ் அறிமுகவிழா.

ஆய்வாளர் மு. நித்தியானந்தன் எழுதிய கூலித்தமிழ் நூல் அறிமுகவிழா (19.07.2015) கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்க சங்கரப்பிள்ளை

மண்டபத்தில் மலைநாட்டு எழுத்தாளர் சங்க ஏற்பாட்டில் மன்றத் தலைவர் தெளிவுத்தை ஜோசப் தலைமையில் நடைபெற்றது.

இந்நிகழ்வில் வரவேற்புரையை மன்ற இணைச் செயலாளர் இரா. சடகோபன் நிகழ்த்த வாழ்த்துரையை கல்வியாளர் எம். வாமதேவன் வழங்கினார்.

நூல் ஆய்வினை நீதிபதி இரா. ஜே. ட்ரொஸ்க்கி செய்தார். கூலித்தமிழ் இலக்கியப் பார்வை என்ற தலைப்பில் எழுத்தாளர் மு.சிவலிங்கமும், கூலித்தமிழ் சமூகப் பார்வை என்ற தலைப்பில் சமூக ஆய்வாளர் பெ. முத்துலிங்கமும் கருத்துரை வழங்கினார்கள்.

நூலின் முதற்பிரதியை 'பூங்குன்றம்' ஜே. சற்குருநாதன் வழங்க தொழிலதிபர் எம். சுப்பிரமணியம் பெற்றுச் சிறப்புச் செய்தார்.

இந்நிகழ்வில் பிரதம அதிதியாக பேராசிரியர் சோ. சந்திரசேகரன் அவர்களும், சிறப்பு அதிதிகளாக பேராசிரியர் மு. சின்னத்தம்பி, பேராசிரியர் தை.தனராஜ், பேராசிரியர் எம். எஸ். மூக்கையா. கொழும்பு பல்கலைக்கழக முகாமைத்துவப் பீடாதிபதி கலாநிதி இராஜலட்சுமி சேனாதிராஜா மற்றும் சமூக ஆய்வாளர். பி.பி. தேவராஜ். ஆகியோர் கலந்து சிறப்பித்தார்கள். கவிஞர் கனிவுமதி நூலாசிரியர் மு. நித்தியானந்தன் அவர்களுக்கு பொன்னாடை போர்த்தி ஞாபகச்சின்னம் வழங்கிக் கௌரவம் செய்தார். நூலாசிரியரின் ஏற்புரையுடன் நிகழ்வு இனிதே நிறைவு பெற்றது.

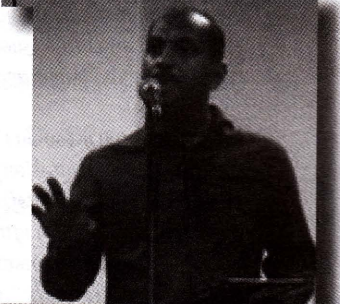
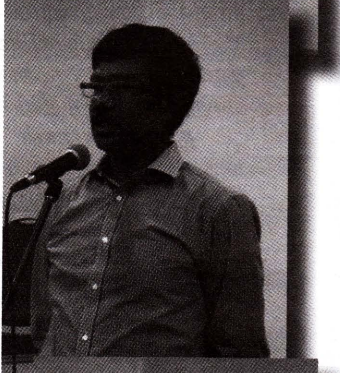
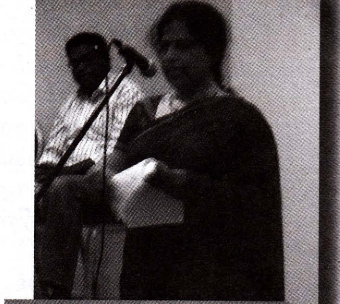
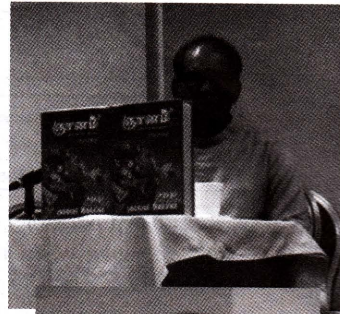
அவுஸ்திரேலியாவில் ஞானம் 'ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம்' அறிமுகவிழா

மெல்பேர்ண் ஸ்ரீ சிவா விஷ்ணு ஆலய பீக்கொக் மண்டபத்தில் தமிழ் அன்பர்கள் திரண்டிருக்க 26.07.2015 அன்று ஞானம் சஞ்சிகையின் 'ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கிய மலர்' அறிமுகமும் விமர்சனமும் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது.

அபிதாரணி சந்திரன், சாகித்தியா வேந்தன், விசால் முரளி, நீபிதா முரளி ஆகியோரின் தமிழ் வாழ்த்துப்பாடல், ஆகர்ஷணா சாயி ஜீவானந்தக்குருக்களின் கடவுள் வாழ்த்து, திரு ராமச்சந்திரனின் பாரதியார் பாடலுடன் விழா ஆரம்பமானது.

ஆவூரான் சந்திரனின் வரவேற்புரையை அடுத்து, அவுஸ்திரேலிய தமிழ் இலக்கிய கலைச்சங்கத்தின் தலைவர் ஜெயராமசர்மா அவர்களின் தலைமையில் மலர் வெளியீடு மிக விமரிசையாக இடம்பெற்றது. மலரில் இடம்பெற்ற சிறுகதைகள் பற்றி ஜெயக்குமரனும் (ஜே.கே) கவிதைகள் பற்றி சாந்தினி புவனேந்திரராஜாவும் கட்டுரைகள் பற்றி ஜுட் பிரகாஷம் தங்கள் கருத்துகளை சபைமுன் வைத்தார்கள்.

'ஒரு பல்கலைக்கழகம் செய்யவேண்டிய பணியைத் தனிமனிதனாக இருந்து அயராது உழைத்து மிகவும் அருமையான பொக்கிஷத்தை டாக்டர் ஞானசேகரன் அவர்கள் எமக்கெல்லாம் தந்திருக்கின்றார். அவர்களைப் பாராட்ட உங்களது கரகோஷம் வாளைத் தொட்டு விண்ணலைகளுடாக அவரைச் சென்று சேரட்டும்' எனத் தலைமையுரையில் ஜெயராமசர்மா அவர்கள் கூறியதும் மண்டபம் அதிர் கரகோஷம் எழுந்தது. இதுதான் ஞானம் மலரின் வெற்றி எனப் பலரும் பாராட்டினர்.

வாசகர் பேசுதாரர்

வல்வை அனந்தராஜ் பற்றி அவரது வல்வைப் படுகொலைகள்' நூல் மூலம் பலர் அறிந்திருப்பர். அவர் பற்றிய மேலும்பல விடயங்களை சீனா உதயகுமார் 182ஆவது இதழில் தந்திருப்பது அனந்தராஜ் அவர்களைப்பற்றி முழுமையாக அறிந்து கொள்ள உதவுகிறது.

ஆசி கந்தராஜா நீண்ட நாட்களின் பின் எழுதிய 'மைனாக்கள்' புனைவுக்கட்டுரை மூலம் பிஜித்தீவில் இன்றைய தமிழரின் நிலைமையை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது. புலம்பெயர்ந்து வாழும் ஈழத்தமிழர்களுக்கும் என்றோ ஒருநாள் இந்நிலை ஏற்படத்தான் போகிறது எனச்சிந்திக்க வைக்கிறது அந்தப்படைப்பு. செல்லத்தம்பி சிறிக்கந்தராசா எழுதிய சொல்லாராய்ச்சி என்ற தலைப்பிலான கட்டுரை மிகவும் தரமானது. தனது விரிந்த பார்வை மூலம் பல விடயங்களைத்தந்திருக்கும் அவர் எமது தமிழ்ப்பேராசிரியர்களின் சறுக்கல்களையும் சுட்டிக்காட்டியுள்ளார்.

முந்தையோர் ஈழத்தவரே கட்டுரையில் வரலாற்றைத் துருவி ஆராய்ந்து பலபுதிய விடயங்களைப் பாலச்சந்திரன் கூறுகிறார். இக்கட்டுரைத்தொடர் நூலுருவம் பெற்றால் ஈழத்தமிழரின் ஒரு வரலாற்றுப் பெருமைமிக்க பொக்கிஷமாக அது திகழும் எனபது திண்ணம்.

ஜெயகாந்தனின் மறுபக்கம் பற்றிய செய்திகளுக்கு அழுத்தம் கொடுத்து எழுதிய பதுளை ராகுலன் கட்டுரையில் பல புதிய விடயங்களை அறிந்து கொள்ள முடிந்தது.

பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் எழுதிய ரவீந்திரநாத் தாகூர் பற்றிய கட்டுரையை வாசித்தபோது தாகூருக்கு உலக அளவிலான பேரும் புகழும் கிடைத்தமைக்கான காரணங்களை அறிய முடிந்தது. எமது பாரதிக்கு இத்தகைய ஓர் இடம் கிடைக்கவில்லையே என்ற ஆதங்கமும் மனதில் ஏற்பட்டது.

துணையானாள் நல் சிறுகதை. புலம்பெயர்வாழ்வியலின் ஒரு துளியை ஆசிரியர் கருணானந்தராஜா சிறப்பாக வெளிக்காட்டியிருந்தார். அவரது எழுத்துநடை கதையை மேலும் சிறப்பாக்கியிருக்கிறது. அவருக்கு எனது வாழ்த்துக்கள்.

- கதிரவேலு சிவப்பிரகாசம் மன்னார்.

ஞானத்தில் அடிக்கடி புதிய முகங்கள் தோன்றிப் பல நல்ல படைப்புகளைத் தருகிறார்கள். சென்ற இதழில் இலண்டன் செல்லத்தம்பி சிறிக்கந்தராஜா அவர்கள் சொல்லாராய்ச்சி என்னும் சிறந்த கட்டுரையைத் தந்துள்ளார். இலண்டன் எஸ். கரணானந்தராஜா துணையானாள் என்ற நல்லசிறுகதையைத் தந்துள்ளார். பதுளை ராகுலனும் ஞானம் வாசகருக்குப் புதியவரே. ஜெயகாந்தனின் மறுபக்கத்தை அவர் சிறப்பாகத் தந்திருந்தார். இவர்களது படைப்புகள் மிகவும் தரமானவையாக அமைந்ததையும் கணிப்பிட முடிந்தது. இவர்களது படைப்புகளை ஞானத்தில் தொடர்ந்தும் தருவதற்கு முயற்சி செய்யும்படி ஆசிரியரை வேண்டுகிறேன்.

இரா. இ.இராமன், கண்டி

வழமையிலேயே 'ஞானம்' இதழ் தனது செழுமையையும் சிறப்பினையும் தாங்கி மகிழ்வித்து வருகின்றமைக்குப் பாரட்டுக்கள், நன்றிகள். இம்முறை அட்டையில் கலைப்பரிதி வல்வை அனந்தராஜ் அவர்களின் படமும் உள்ளே விபரங்கள் அறியவேண்டிய ஒருவரைப்பற்றி அறியத்தந்தது. பேராசிரியர் வ. மகேஸ்வரன் அவர்களின் ரவீந்திரநாத் தாகூர் பற்றிய கட்டுரை பயனுள்ள தகவல்களைத்தந்தது. பேராசிரியருக்கு நன்றிகள். மற்றும் சிறுகதைகள் கவிதைகள், குறிப்புகள் யாவும் 'ஆடி இதழைத் தேடிப்படித்து ஞானத்தைத் தேடிக்கொள்ளுங்கள்' என்பதாக 182 ஆவது ஞானம் மிளிர்கிறது. பாரட்டுக்கள், நன்றிகள். வானம் தொடட்டும் எங்கள் ஞானம்.

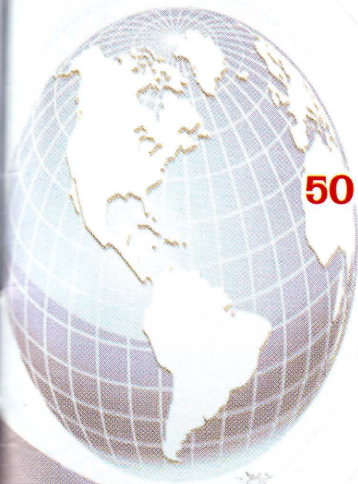
- நிலாதமிழின்தாசன்

பிஜித்தீவில் மைனாக்கள் மட்டும் பெருகவில்லை, தமிழகத்திலிருந்து ஒரு காலகட்டத்தில் கரும்புத் தோட்டங்களுக்குத் தொழிலாளர்களாகச் சென்றவர்களும் பெருகிவிட்டார்கள் என்று பார்க்கப்படுகிறார்கள் என்பதையும் சேகர் போன்ற புதிய தலைமுறையினர் தமது பூர்வீகத்தைத் தேடுவதுபோல புலம்பெயர்ந்த நம்மவர்களுக்கும் ஒரு காலம் வரலாம் என்பதையும் சொல்லாமல் சொல்லியும் தனது புனைவுக்கட்டுரையை ஆசி கந்தராஜா தந்துள்ளார். நல்ல படைப்பு. வாழ்த்துக்கள்.

- என். நகுலராஜா, யேர்மனி

வாசகர் கவனத்திற்கு

சென்ற இதழில் ஆசி கந்தராஜா எழுதிய 'மைனாக்கள்' என்ற படைப்பு ஒரு புனைவுக் கட்டுரை. அப்படைப்பு சிறுகதை என்ற குறிப்புடன் பிரசுரமாகியுள்ளதை அதன் ஆசிரியர் சுட்டிக்காட்டியிருந்தார். ஏற்பட்ட தவறுக்கு வருந்துகிறோம். - ஆசிரியர்

ஈழத்துப் புலம்பெயர் இலக்கியம் என்னும் இத்தொகுப்பில்
 பேர்காரணமாக ஏற்பட்ட ஈழத்தமிழரின் புலம்பெயர்வின் ஆரம்பகால
 இலக்கியங்களிலிருந்து இற்றைவரையான
 தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டுள்ள படைப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

**125 கவிஞர்களின் கவிதைகள், 85 புலம்பெயர் சீறுகதைகள்,
 50 கட்டுரைகள், கலை இலக்கியம் சார்ந்த இருவரின் நேர்காணல்கள்,
 ஓவிய/ ஓளிப்படக் கலைஞர்களின்
 22 படைப்புகள்**

ஆகியன இத்தொகுப்பில் அடங்கியுள்ளன.

இந்த தொழில் இடம்பெறும் 50 கட்டுரைகளும்
 இச்சிறப்பிதழக்காகவே எழுதப்பெற்றவை.

புலம்பெயர் இலக்கியம், அதன் வரலாறு, புலம்பெயர் பண்பாட்டைப் பிரதிபலிக்கும்
புனைகதைகள், கவிதைகள், ஆய்வுகள், திரைப்படங்கள்
 பற்றியவையாகக் **கட்டுரைகள்** அமைந்துள்ளன.

புலம்பெயர் தேசங்களின்

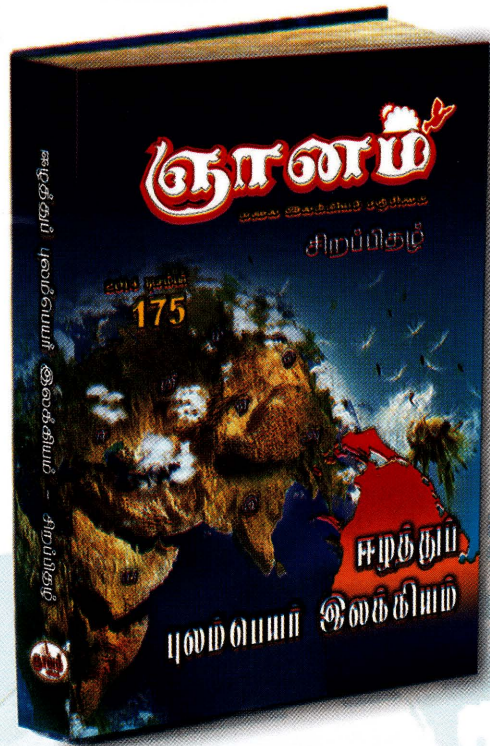
இலக்கியச் செயற்பாடுகள்

தொடர்பாக ஒவ்வொரு நாட்டிலும்

இடம்பெற்ற இலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய

கட்டுரைகளும் இடம்பெற்றுள்ளன.

கீழ்க்காணும் முகவரியில் பெற்றுக்கொள்ளலாம்:

ஞானம் பதிப்பகம்

3-B, 46^{ஆவது} ஒழுங்கை

கொழும்பு -06

+94 112586013

+94 777306506

editor@gnanam.info

976 பக்கங்களில் வெளிவந்துள்ள

இச்சிறப்பிதழின் விலை ரூபா 1800/=

வெளிநாடுகளில் 30 அமெரிக்க டொலர்

GNANAM - Registered in the Department of Posts of Sri Lanka under No. QD/78/News/2015

Luckyland

**BISCUIT
MANUFACTURERS**

உலக சாதனை எங்கள் பாரம்பரியம்
பிஸ்கட்டிலும் தான் !

NATTARANPOTHA, KUNDASALE, SRI LANKA.

T: +94 081 2420574, 2420217. F: +94 081 2420740

E: luckyland@slt.net.lk